

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 30 Ocak – 12 Şubat 2007	Yayımlandığı Tarih 13 Şubat 2007	Sayı 327
---	--	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [25.1.2007 Tarih ve 5577 Sayılı Devlet İhale Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun \(R.G. 31 Ocak 2007 – 26420\)](#)
- [31.1.2007 Tarih ve 5578 Sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun \(R.G. 9 Şubat 2007 – 26429\)](#)
- [Tüketici Konseyi Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 8 Şubat 2007 – 26428\)](#)
- [İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğünün 11.01.2007 Tarih ve 62634 Sayılı, “Töre ve Namus Cinayetlerinin Önlenmesine Yönelik Tedbirlerin Koordiyonu” Konulu Genelgesi](#)
- [Personel Genel Müdürlüğünden Zabıt Kâtipliği Sınavı Hakkında Duyuru](#)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2004/79, K: 2007/3 \(Yürürlüğü Durdurma\) Sayılı Kararı \(R.G. 31 Ocak 2007 – 26420\)](#)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2005/51, K: 2007/5 \(Yürürlüğü Durdurma\) Sayılı Kararı \(R.G. 6 Şubat 2007 – 26426\)](#)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2007/5, K: 2007/7 \(Yürürlüğü Durdurma\) Sayılı Kararı \(R.G. 10 Şubat 2007 – 26430\)](#)
- [Yargıtay Başkanlar Kurulunun 2007/1 Sayılı Kararı \(R.G. 3 Şubat 2007 – 26423\)](#)
- [Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden 5 Adet Karar \(R.G. 1 Şubat 2007 – 26421\)](#)
- [Yargıtay 11. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 1 Şubat 2007 – 26421\)](#)
- [Yargıtay 19. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 1 Şubat 2007 – 26421\)](#)
- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 2 Adet Karar \(R.G. 8 Şubat 2007 – 26428\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Çiçekler/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(D. ve Diğerleri/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Bayrak ve Diğerleri/Türkiye Davası\)](#)
- [Adalet Bakanlığına Ait Depo Ve Garajlarda Muhafaza Edilen Mahcuz Mallar İçin Alınacak Ücret Tarifesi Hakkında Tebliğ \(R.G. 3 Şubat 2007 – 26423\)](#)
- [Maliye Bakanlığından Tahsilat Genel Tebliği Seri No: 440 \(R.G. 30 Ocak 2007 – 26419\)](#)
- [Maliye Bakanlığından Tahsilat Genel Tebliği Seri No: 441 \(R.G. 30 Ocak 2007 – 26419\)](#)
- [Maliye Bakanlığından Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği \(Sıra No: 367\) \(R.G. 1 Şubat 2007 – 26421\)](#)

- [Adalet Bakanlığında 1 Adet İlân \(R.G. 31 Ocak 2007 – 26420\)](#)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlânı \(R.G. 1 Şubat 2007 – 26421\)](#)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlânları \(R.G. 3 Şubat 2007 – 26423\)](#)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlik İlânı \(R.G. 4 Şubat 2007 – 26424\)](#)
- [Adalet Bakanlığında 1 Adet İlân \(R.G. 4 Şubat 2007 – 26424\)](#)
- [Adalet Bakanlığında 1 Adet İlân \(R.G. 8 Şubat 2007 – 26428\)](#)
- [Adalet Bakanlığında 1 Adet İlân \(R.G. 9 Şubat 2007 – 26429\)](#)
- [2007 Ocak Ayında İsteği Üzerine ve Yaş Haddinden Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılara Ait Liste](#)

 [İçindekilere dön](#)

Kanunlar

DEVLET İHALE KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN

Kanun No. 5577

Kabul Tarihi : 25/1/2007

MADDE 1 – 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 40 ıncı maddesinin başlığı "İç zarfların açılması ve son tekliflerin alınması" şeklinde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Kapalı teklif usûlü ile yapılan artırma ihalelerinde; geçerli en yüksek teklifin altında olmamak üzere, oturumda hazır bulunan isteklilerden sözlü veya yazılı teklif alınmak suretiyle ihale sonuçlandırılır.

Ancak, geçerli teklif sayısının üçten fazla olması durumunda bu işlem, geçerli en yüksek teklif üzerinden, oturumda hazır bulunan en yüksek üç teklif sahibi istekliyle, bu üç teklif ile aynı olan birden fazla teklifin bulunması halinde ise bu istekliler dahil edilmek suretiyle yapılır.

Komisyon, uygun gördüğü her aşamada oturumda hazır bulunan isteklilerden yazılı son tekliflerini alarak ihaleyi sonuçlandırabilir. Bu husus, ihale komisyonunca ikinci bir tutanakla tespit edilir."

MADDE 2 – 2886 sayılı Kanunun 42 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 3 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.
30/1/2007

[R.G. 31 Ocak 2007 – 26420]

 [İçindekilere dön](#)

TOPRAK KORUMA VE ARAZİ KULLANIMI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN

Kanun No. 5578

Kabul Tarihi : 31/1/2007

MADDE 1 – 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 3 üncü maddesine aşağıdaki bent eklenmiştir.

"t) Özel Arazi Toplulaştırması: Köy tüzel kişiliği, belediyeler, kooperatifler, birlikler gibi tüzel kişilikler veya kamu kuruluşlarının, hizmet konuları ile ilgili arazi teminini de kapsayacak şekilde yapacakları arazi toplulaştırmasını,"

MADDE 2 – Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 8 – Tarım arazileri; doğal özellikleri ve ülke tarımındaki önemine göre, nitelikleri Bakanlık tarafından belirlenen mutlak tarım arazileri, özel ürün arazileri, dikili tarım arazileri ve marjinal tarım arazileri olarak sınıflandırılır. Ayrıca Bakanlık tarım arazilerinin korunması, geliştirilmesi ve kullanımı ile ilgili farklı sınıflandırmalar yapabilir.

Tarımsal faaliyetin ekonomik olarak yapılabilirdiği en küçük alana sahip ve daha fazla küçülmemesi gereken yeter büyüklükteki tarımsal arazi parsel büyüklüğü, bölge ve yörelerin toplumsal, ekonomik, ekolojik ve teknik özellikleri gözetilerek Bakanlık tarafından belirlenir. Belirlenen küçüklüğe erişmiş tarımsal araziler miras hukuku bakımından bölünemez eşya niteliğini kazanmış olur. Tarımsal arazinin bu niteliği tapu kütüğüne şerh edilir.

Belirlenen parsel büyüklüğü; mutlak tarım arazileri ve özel ürün arazilerinde 2 hektar, dikili tarım arazilerinde 0,5 hektar, örtü altı tarımı yapılan arazilerde 0,3 hektar ve marjinal tarım arazilerinde 2 hektardan küçük olamaz. Tarım arazileri bu büyüklüklerin altında ifraz edilemez, bölünemez veya küçük parsellere ayrılamaz. Ancak çay, fındık, zeytin gibi özel iklim ve toprak istekleri olan bitkilerin yetiştiği yerler ile seraların bulunduğu alanlarda, yörenin arazi özellikleri daha küçük parsellerin oluşmasını gerekli kıldığı takdirde, Bakanlığın uygun görüşü ile daha küçük parseller oluşturulabilir.

Bakanlığın uygun görüşü ile kamu yatırımları için ihtiyaç duyulan yerler hariç olmak üzere tarım arazileri, belirlenen büyüklükteki parsellerden daha küçük parçalara bölünemez. Bölünemez büyüklükteki tarım arazilerinin mirasa konu olmaları ve üzerlerinde her ne şekilde gerçekleşmiş olursa olsun birlikte mülkiyetin mevcut olması durumunda, bu araziler ifraz edilemez, payları üçüncü şahıslara satılamaz, devredilemez veya rehnedilemez. Bu araziler hakkında 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun özgülemeye ilişkin hükümleri kıyasen uygulanır."

MADDE 3 – Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına (d) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (e) bendi ile birinci fıkrasının sonuna "Bakanlık bu yetkisini valiliklere devredebilir." cümlesi eklenmiştir.

"e) Kamu yararı gözetilerek yol altyapı ve üstyapısı faaliyetlerinde bulunacak yatırımlar,"

MADDE 4 – Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 17 nci maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki üçüncü fıkra eklenmiştir.

"Köy tüzel kişiliği, belediyeler, kooperatifler, birlikler gibi tüzel kişilikler veya kamu kuruluşlarının, hizmet konuları ile ilgili özel arazi toplulaştırması ve/veya tarla içi geliştirme

hizmeti yapmak istemeleri durumunda, Bakanlığa gerekçeleri ile başvurarak toplulaştırma isteklerini bildirirler. Gerekçelerin yeterli görülmesi durumunda Bakanlığın teklifi ile Bakanlar Kurulu kararı alındıktan sonra başvuran tüzel kişilik veya kuruluş bu Kanuna göre toplulaştırma projesini hazırlar ve onay için Bakanlığa iletir. Özel arazi toplulaştırması yapmak isteyen kuruluş, gerekli teknik personeli bünyesinde bulundurmak veya proje süresince tâbi oldukları mevzuat hükümlerine uygun olarak sözleşmeli personel çalıştırmak zorundadır. Özel arazi toplulaştırması yapan kurum veya kuruluşlar kamu yatırımları için ihtiyaç duyulan arazi miktarını toplulaştırma yoluyla karşılayabilir. Özel arazi toplulaştırması yapılacak idarelerce ihtiyaç duyulacak yatırımlar için ortak kullanım alanı kesinti payı ile karşılanamayan araziler, varsa hazine arazilerinden, hazine arazilerinin yeterli olmadığı veya bulunmadığı yerlerde ise ilgili idarelerce belirlenecek usûl ve esaslar dahilinde fizikî tesislerin yapılacağı alana bağlı kalınmaksızın gerçek ve tüzel kişilerinden anlaşma yoluyla karşılanabilir. Bu araziler, fizikî tesislerin yapılacağı yere kaydırılır. Aynı alanda birden fazla kurum veya kuruluş tarafından toplulaştırma ve/veya tarla içi geliştirme hizmeti yapmak talebinde bulunulması halinde toplulaştırmayı ve/veya tarla içi geliştirme hizmetini yapacak kuruluşu Bakanlık belirlemeye yetkilidir."

MADDE 5 – Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 1 – Bakanlık, bu Kanunun uygulamasında ihtiyaç duyulacak her türlü eğitim faaliyetini düzenleyebilir ve eğitim sonrası sertifika verebilir."

MADDE 6 – Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 3 – 11/10/2004 tarihinden önce, gerekli izinler alınmadan tarım dışı amaçlı kullanıma açılmış bulunan arazilerin istenilen amaçla kullanımı için, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içerisinde Bakanlığa başvurulması, hazırlanacak toprak koruma projesine uyulması ve tarım dışı kullanılan tarım arazilerinin her metre karesi için beş Yeni Türk Lirası ödenmesi şartıyla izin verilir.

Söz konusu arazi ve tesislerin istenilen amaçla kullanımı için çeşitli kurumlardan alınması gerekli ruhsat, izin gibi işlemler, Bakanlığa başvuru tarihinden itibaren 2 yıl içerisinde tamamlanıncaya kadar başvuru sahipleri faaliyetlerine devam ederler. Bu süreler içerisinde gerekli izinleri alamayanların üretim faaliyetleri ilgili idarelerce durdurulur.

Tarım arazisi vasfından çıkarılan araziler, ilgili kuruluşlarca başvuru sahibinin isteği doğrultusunda vasfını değiştirir."

MADDE 7 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

8/2/2007

[R.G. 9 Şubat 2007 – 26429]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelik

Sanayi ve Ticaret Bakanlığından:

TÜKETİCİ KONSEYİ YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 1/8/2003 tarihli ve 25186 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Tüketici Konseyi Yönetmeliğinin 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"Başkan ve üyeler

MADDE 5 – Konsey, Bakanın veya görevlendireceği Müsteşar veya müsteşar yardımcısının başkanlığında;

- 1) Adalet Bakanlığında bir temsilci,
- 2) İçişleri Bakanlığında bir temsilci,
- 3) Maliye Bakanlığında bir temsilci,
- 4) Milli Eğitim Bakanlığında bir temsilci,
- 5) Sağlık Bakanlığında bir temsilci,
- 6) Ulaştırma Bakanlığında bir temsilci,
- 7) Tarım ve Köyişleri Bakanlığında bir temsilci,
- 8) Sanayi ve Ticaret Bakanlığında bir temsilci,
- 9) Kültür ve Turizm Bakanlığında bir temsilci,
- 10) Çevre ve Orman Bakanlığında bir temsilci,
- 11) Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığında bir temsilci,
- 12) Hazine Müsteşarlığında bir temsilci,
- 13) Dış Ticaret Müsteşarlığında bir temsilci,
- 14) Türk Patent Enstitüsünden bir temsilci,
- 15) Türkiye İstatistik Kurumundan bir temsilci,
- 16) Türk Standartları Enstitüsünden bir temsilci,
- 17) Rekabet Kurumundan bir temsilci,
- 18) Radyo ve Televizyon Üst Kurulundan bir temsilci,
- 19) Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan bir temsilci,
- 20) Telekomünikasyon Kurumundan bir temsilci,
- 21) Türk Akreditasyon Kurumundan bir temsilci,
- 22) Milli Prodüktivite Merkezinden bir temsilci,
- 23) Diyanet İşleri Başkanlığında bir temsilci,
- 24) Büyükşehir belediyelerinden birer temsilci,
- 25) İl Belediyelerini temsilen Türkiye Belediyeler Birliğinden bir temsilci,
- 26) İşçi sendikaları konfederasyonlarından birer temsilci,
- 27) Memur sendikaları konfederasyonlarından birer temsilci,
- 28) Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonundan bir temsilci,
- 29) Türkiye Milli Kooperatifler Birliğinden bir temsilci,
- 30) Yükseköğretim Kurulundan bir temsilci,
- 31) Türkiye Barolar Birliğinden bir temsilci,
- 32) Türkiye Serbest Muhasebeci, Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliğinden bir temsilci,
- 33) Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden bir temsilci,
- 34) Türk Eczacıları Birliğinden bir temsilci,
- 35) Türk Tabipleri Birliğinden bir temsilci,
- 36) Türk Dişhekimleri Birliğinden bir temsilci,
- 37) Türk Veteriner Hekimleri Birliğinden bir temsilci,
- 38) Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonundan iki temsilci,
- 39) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden iki temsilci,
- 40) Türkiye Bankalar Birliğinden bir temsilci,
- 41) Türkiye Seyahat Acenteleri Birliğinden bir temsilci,
- 42) Türkiye Otelciler Federasyonundan bir temsilci,
- 43) Türkiye Ziraat Odaları Birliğinden bir temsilci,
- 44) Tüketim Kooperatifleri Merkez Birliğinden bir temsilci,
- 45) Ahilik Araştırma ve Kültür Vakfından bir temsilci,
- 46) Tüketici derneklerinden yirmi temsilci,
- 47) Tüketici vakıflarından üç temsilci,
- 48) Tüketici derneği üst kuruluşlarından üç temsilci,
olmak üzere Başkan dahil doksandört kişiden oluşur.

Konseye katılacak tüketici derneklerince aşağıda yer alan bilgi ve belgelerin bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içerisinde bir defaya mahsus olmak üzere Genel Müdürlüğe verilmesi zorunludur. Bunlar:

a) Dernek kurucuları tarafından imzalanmış olan dernek tüzüğü ve kuruluş bildirimini.

b) Yazışma ve tebligatı almaya yetkili kişi veya kişilerin adı, soyadı, T.C. kimlik numarası, yerleşim yerlerini ve tatbiki imzalarını gösterir yazı ve belgeler.

İlgili dernekler, ikinci fıkranın (a) ve (b) bentlerine konu bilgi ve belgelerde meydana gelebilecek değişiklikleri, değişiklik tarihini izleyen otuz gün içerisinde, Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten sonra kurulacak olan tüketici dernekleri de yine, ikinci fıkranın (a) ve (b) bentlerinde sayılan bilgi ve belgeleri kuruluş tarihleri itibariyle otuz gün içinde Genel Müdürlüğe bildirmek zorundadır.

Konseye katılacak tüketici derneklerinin, merkez ve şubelerine kayıtlı üye sayılarını gösteren, il veya ilçe mülki idare amirliği dernekler biriminden alınan yazıları ve şubelerinin, şube merkezlerinin bulunduğu yerin il dernekler müdürlüğü tarafından kütüğe kaydedildiğini ve şube sayılarını gösteren belgeleri her yıl Konseyin düzenlendiği yılın ilk ayının son iş gününe kadar Genel Müdürlüğe yazılı olarak bildirmeleri zorunludur.

Tüketici derneklerinin, konseye katılabilmeleri için konseyin düzenlendiği yıldan bir önceki yılın 31 Aralık tarihi itibariyle tüketicinin korunması alanındaki faaliyetleri ile asgari bir yılını doldurmuş, halen faal tüketici derneği vasfını taşımaları ve en az üçbin kayıtlı üyeye sahip olmaları gerekir.

Yukarıdaki kriterleri taşıyan tüketici derneklerinden, kayıtlı üye sayısı en fazla olan ilk üç dernek üçer, ilk üç dernekten sonra gelen kayıtlı üye sayısı en fazla olan ilk yedi dernek birer, il merkezlerindeki şube sayıları en fazla olan ilk iki dernek birer ve ülke düzeyinde toplam şube sayısı en fazla olan ilk iki dernek birer temsilci olmak üzere toplam yirmi kişi konseye katılır.

Kayıtlı üye sayısı yönünden en fazla üyeye sahip ilk üç tüketici dernekleri üst kuruluşları ve kuruluş tarihi itibariyle daha önce kurulan ilk üç sıradaki tüketici vakıfları Konsey'de birer temsilci ile temsil edilirler.

Bu maddenin birinci fıkrasının (1) ila (23) üncü bentlerinde sayılan Bakanlık, kurum veya kuruluşları temsilen görevlendirilenlerin üst düzey görevliler arasından belirlenmesi zorunludur."

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki Geçici Madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 1 – Bu Yönetmeliğin 1 inci maddesinin beşinci fıkrasında geçen üye sayısı 2007 yılı için bin olarak uygulanır."

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Sanayi ve Ticaret Bakanı yürütür.

[R.G. 8 Şubat 2007 – 26428]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Genelge

T.C
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.0.11.02.08-62634

EGM GENELGE NO: 8

11.01.2007

BAKANLIK GENELGE NO: 6

Konu : Töre ve Namus Cinayetlerinin Önlenmesine
Yönelik Tedbirlerin Koordinasyonu

İlgi : a) 02.12.2005 tarih ve 123 sayılı Bakanlık Genelgesi
b) 04.07.2006 tarih ve 2006/17 sayılı Başbakanlık Genelgesi

Tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de kadınlara ve çocuklara yönelik şiddet, gerek ulusal gerekse uluslar arası düzeyde yapılan tüm çalışmalar ve tedbirlere rağmen toplumsal bir sorun olarak varlığını sürdürmektedir. Özellikle kadına yönelik olarak gerçekleşen şiddet olaylarının en uç noktası ise kuşkusuz, töre veya namus adına işlenen cinayetlerdir.

Türkiye de, töre ve namus cinayetlerinin işlendiği ülkeler arasında yer almaktadır. Bu durum, ülkemizin uluslararası platformlarda eleştirilmesine, gelişmişlik düzeyi kendisinin çok altındaki ülkelerle aynı düzeyde görülmesine, töre ve namus cinayetlerinin ortadan kaldırılması için zaman zaman önlem almaya davet edilen konuma getirmektedir.

Bu cinayetlerin önlenmesi, temel hak ve özgürlüklerin en üst seviyede güvence altına alınması, toplumsal huzur ve güven duygusunun artırılması ve ülkemizin çağdaş dünyada hak ettiği saygınlığı koruması bakımından gereklidir.

Çocuk ve kadınlara yönelik şiddet hareketleri ile töre ve namus cinayetlerinin önlenmesi için alınacak tedbirlerle ilgili olarak Başbakanlık tarafından çıkartılan 2006/17 sayılı genelge 04.07.2006 tarih ve 26218 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Bahse konu genelge ile tespit edilen görev ve sorumluluklar kapsamında yerine getirilmesi gereken görev ve tedbirlerin etkin ve süratli bir şekilde koordine edilerek hayata geçirilmesi gerekmektedir.

Bu amaçla ilgi (b) genelge doğrultusunda, çocuk ve kadınlara yönelik şiddet hareketleri ile töre ve namus cinayetlerinin önlenmesi kapsamında;

1. Kolluk birimlerine müracaat eden veya kolluk tarafından tespit edilen şiddet mağduru kadın ve çocukların, yaşadıkları travmaya bağlı olarak içinde buldukları ruhsal durum göz önünde bulundurularak, bu kişilerin müracaatlarında yapılması gereken her türlü işlem, imkanlar ölçüsünde bayan personelin de katılımıyla, insani yaklaşım içerisinde ve ivedilikle yerine getirilecektir.

T.C
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.0.11.02.08-62634

EGM GENELGE NO: 8

11.01.2007

BAKANLIK GENELGE NO: 6

Konu : Töre ve Namus Cinayetlerinin Önlenmesine
Yönelik Tedbirlerin Koordinasyonu

2. Şiddet mağdurları ile ilgili kolluk birimlerine intikal eden ihbar ya da müracaatlara ilişkin yapılması gereken adli işlemler Cumhuriyet Savcıları bilgilendirilmek suretiyle, 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun ve bu kanunun uygulanmasına dair

ilgi (a) genelge ile 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu çerçevesinde yerine getirilecektir.

3. 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 14. maddesinin (a) bendine göre belediyelerin kadın ve çocuklar için sığınma evleri açmaları gerekmektedir. Bu bağlamda; öncelikle Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu'na (SHÇEK) bağlı kadın sığınma evi bulunmayan yerlerde 5393 sayılı Belediye Kanunu gereğince ve 08.05.2001 tarih ve 24396 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Özel Hukuk Tüzel Kişileri ile Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Açılan Kadın Konukevleri Yönetmeliği hükümlerine göre, belediyeler tarafından 24 saat esasına göre görevli bulundurulacak şekilde ve genel kolluk tedbirleri dışında, özel güvenlik hizmetlerinden faydalanılmak suretiyle gerekli güvenlik tedbirlerinin alındığı, kadın ve çocuk sığınma evlerinin açılması ivedilikle sağlanacaktır.

4. Özellikle kadınlara yönelik şiddetin sonucu olarak ortaya çıkan töre veya namus cinayetlerinin önlenmesine yönelik olarak, illerde valilerin veya görevlendireceği vali yardımcısının, ilçelerde kaymakamların başkanlığında kolluk kuvvetleri, mahalli idareler, sosyal hizmet birimleri, meslek kuruluşları, sağlık müdürlükleri, milli eğitim müdürlükleri ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri ile gerekli görülmesi halinde diğer kurum ve kuruluşların temsilcilerinin katılımı ile komiteler oluşturularak, tespit edilen çözümlerin işbirliği içerisinde hayata geçirilmesi sağlanacaktır.

Bu komitelerin sekreteryası hizmetleri İl Sosyal Hizmetler Müdürlükleri, ilçelerde ise sosyal hizmet yürüten birim tarafından yerine getirilecektir.

5. Çeşitli sebeplerle töre veya namus cinayetine maruz kalabileceğini beyan eden/edilen veya aile içi şiddete maruz kalmış kadınlar ve çocuklarla ilgili her türlü koruma tedbirinin, İl Sosyal Hizmetler Müdürlükleri, ilçelerde ise sosyal hizmet yürüten birim ya da varsa Sosyal Hizmetler Şube Müdürlükleri haberdar edilmek suretiyle ivedilikle alınması sağlanacak, SHÇEK'e veya belediyelere bağlı kadın sığınma evlerinde koruma altına alınan bu kişilerin buldukları yerlerle ilgili gizlilik esaslarına en üst seviyede riayet edilecektir.

T.C
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.0.11.02.08-62634

EGM GENELGE NO: 8

11.01.2007

BAKANLIK GENELGE NO: 6

Konu : Töre ve Namus Cinayetlerinin Önlenmesine
Yönelik Tedbirlerin Koordinasyonu

6. Şiddet mağdurlarının ilgili yere sevkine kadar geçen sürede; iase, konaklama, tedavi ve ulaşım gibi bir takım ihtiyaçlarının belediyeler, İl/İlçe Özel İdareleri ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Teşvik Fonu kaynaklarından karşılanması komitelerce karara bağlanacaktır.

7. Kadın sığınma evi bulunmayan yerlerde, töre/namus cinayetine maruz kalabileceğini beyan eden veya somut bir olayda töre/namus cinayetine maruz kalabileceği öngörülen kişilerin rızaları doğrultusunda, ivedilikle sosyal hizmet birimleri haberdar edilmek suretiyle teslim alınmaları sağlanacaktır. İl/İlçe sosyal hizmet birimleri 24 saat ulaşılabilir şekilde görevlendirecekleri personelin iletişim bilgilerini genel kolluk kuvvetlerine bildireceklerdir.

8. Kadın sığınma evi bulunmayan yerlerde, mağdurların ilgili yere sevkine kadar geçen sürede geçici olarak korunmalarının ve sığınmalarının sağlanacağı yerler, (otel, pansiyon, misafirhane vb.) oluşturulan komiteler tarafından tespit edilerek genel kolluk

kuvvetlerine bildirilecektir. Bu yerlerin adres bilgileri konusunda da üst seviyede gizlilik esaslarına riayet edilecektir.

Bu kişilerin korunmalarının sağlanacağı yerlere sevk edilmeleri esnasında, maruz kaldıkları durum veya olayın özelliğine göre gerekli olması halinde genel kolluk kuvvetleri refakat edecektir.

9.Töre ve namus konusunda toplumda yerleşik ön yargı veya geleneksel anlayışın değiştirilmesi amacıyla halkın konu ile ilgili farkındalığını ve duyarlılığını artıracak etkinlikler düzenlenecektir.

10.Töre ve namus cinayetleri ile çocuk ve kadınlara yönelik şiddet olaylarına ilişkin soruşturma sürecinde görev alan genel kolluk kuvvetleri personeline yönelik, bu konularda çalışma ve araştırmalar yapan bilim adamları ve uzmanların da desteği alınarak hizmet içi eğitim faaliyetleri düzenlenecektir. İllerin talebi halinde bu eğitimlerde kullanılacak eğitim materyali, Başbakanlık Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü ile koordinasyon kurulmak suretiyle temin edilecektir.

11.Yukarıda belirtilen konularla ilgili yapılan çalışmalara ilişkin raporlar, oluşturulan komiteler tarafından hazırlanarak, ilgi (b) Başbakanlık genelgesinde koordinatör kurum olarak tespit edilen Başbakanlık Kadının Statüsü Genel Müdürlüğüne ve Bakanlığımıza yılın 3'ncü, 6'ncı, 9'uncu ve 12'nci aylarının ilk haftasında gönderilecektir.

T.C
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.0.11.02.08-62634 **EGM GENELGE NO: 8** 11.01.2007
BAKANLIK GENELGE NO: 6
Konu : Töre ve Namus Cinayetlerinin Önlenmesine
Yönelik Tedbirlerin Koordinasyonu

Töre veya namus cinayetlerinin önlenmesi ve aile içerisinde gerçekleşen şiddetin yol açtığı veya açacağı zararların toplumumuzda daha derin ve kalıcı izler bırakmaması için, genelgede düzenlenen hükümlerin uygulanmasıyla ilgili personelin bilgilendirilmesini ve herhangi bir aksaklığa meydan verilmemesini önemle arz ve rica ederim.

Abdülkadir AKSU

İçişleri Bakanı

DAĞITIM :
Gereği :
81 İl Valiliğine

Bilgi :
Devlet Bakanı Sn. Nimet ÇUBUKÇU adına
Sağlık Bakanlığına
Adalet Bakanlığına
Milli Eğitim Bakanlığına
Jandarma Genel Komutanlığına
Bakanlık İller İdaresi Genel Müdürlüğüne

Bakanlık Mahalli İdareler Genel Müdürlüğüne
Başbakanlık SHÇEK Genel Müdürlüğüne
Başbakanlık Kadının Statüsü Genel Müdürlüğüne

 İçindekilere dön

DUYURU

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Personel Genel Müdürlüğü

Sayı : B.03.0.PER.0.00.00.16/

Konu :
02/02/2007

11124

..... CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 22/12/2005 tarihli ve 5435 sayılı Kanunla değişik 114 üncü maddesinin 1 inci fıkrasının (a) bendinin birinci alt bendi ile; “İlk defa Devlet memurluğuna atanacaklardan merkezi sınavda başarılı olanlar ilgili yönetmelik hükümlerine göre düzenlenecek sözlü ve gerektiğinde uygulamalı sınavlarını yapmak, hukuk fakültesi ve adalet meslek yüksekokulu mezunlarına öncelik tanımak kaydıyla başarılı olanların atamalarını teklif etmek.”. Aynı maddenin ikinci fıkrasında ise “İlk defa Devlet memurluğuna atanması teklif edilen personelin atanmaları Bakanlık onayı ile tamamlanır...” hükmü getirilmiş olup, buna göre ve Adalet Bakanlığı Memur Sınav, Atama ve Nakil Yönetmeliği hükümlerine göre, komisyonunuzda boş bulunan ve ekli listede gösterilen zabıt kâtipliği kadrolarına 2007 Malî Yılı için açıktan atama izni verilmiştir.

Açıktan atama işlemleri için aşağıdaki hususlara titizlikle riayet edilmesi gerekmektedir:

1-Ekte gönderilen ilân metni ile açıktan atama izni verilen zabıt kâtipliği kadroları, 19 Şubat 2007 günü başlayıp, 06 Mart 2007 tarihleri arasında adalet komisyonları tarafından mutad vasıtalarla ilân edilecektir.

2-Başvurular 19 Şubat 2007 günü başlayıp, 06 Mart 2007 günü mesai saati bitiminde sona erecektir.

3-Başvuranların, Kamu Personeli Seçme Sınavı (KPSS-2004 ve KPSS 2006)'nda, lisans mezunları için KPSSP3, önlisans mezunları için KPSSP93, ortaöğretim mezunları için KPSSP94 puan türünde 70 ve daha yukarı puan almaları şartı aranacaktır.

4-Başvuruda bulunacakların 10 Temmuz 2003 tarih ve 25164 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Adalet Bakanlığı Memur Sınav, Atama ve Nakil Yönetmeliğinin 5 inci ve 6 ncı maddelerinde belirtilen genel ve özel şartları taşımaları aranacaktır.

Bu çerçevede;

A)Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin 6-a bendinde sayılan;

a-Fakülte veya yüksekokulların bilgisayar bölümü,

b-Adalet meslek yüksek okulu,

c-Meslek yüksek okullarının adalet bölümü,

d-Adalet meslek lisesi,

e-Lise veya dengi okulların ticaret veya bilgisayar bölümlerinden mezun olanlar ile örgün eğitim yoluyla en az 80 saat bilgisayar dersi veya 150 saat daktilografi dersini başarı ile tamamladığını belgeleyenlerden bilgisayar veya daktilo sertifikası istenmeyecektir.

B)Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin 6-b bendinde belirtilen;

Yönetmeliğin 6-a bendinde sayılanlar dışında, en az lise veya dengi okul mezunu olup, başvuru tarihinde Millî Eğitim Bakanlığınca onaylı veya kamu kurum ve kuruluşlarınca düzenlenen kurslar sonucu verilen daktilo veya bilgisayar sertifikasına sahip bulunmak.

C)Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin 6-c bendine göre, adayların meslek liselerinde okutulan ve Bakanlıkça tüm komisyonlara gönderilmiş olan daktilografi ders kitabından seçilip yazılı olarak verilen bir metinden daktilo veya bilgisayar ile üç dakikada yanlışsız vuruş hesabı yapılmadan en az doksan kelime yazıp yazamadıklarının tespiti açısından uygulamalı sınav yapılacaktır.

Adaylardan uygulama sınavı sırasında daktilografi ders kitabı dışında (örneğin hukuk kitapları, Yargıtay Kararları Dergisi gibi) herhangi bir metin yazmaları istenmeyecektir.

Adaylar daktilo veya bilgisayardan hangisiyle uygulama sınavına tâbi tutulmak istediklerini adalet komisyonuna bildirecekler, uygulama adayın isteğine göre gerçekleştirilecektir. Komisyonlar uygulama sınavı sırasında daktilo ve bilgisayarları hazır bulunduracaklardır.

10-11 Mart 2007 Cumartesi ve Pazar günü adayların daktilo veya bilgisayar ile üç dakikada yanlışsız olarak vuruş hesabı yapılmadan en az doksan kelime yazıp, yazmadıklarının tespiti için uygulama sınavı yapılacaktır. Başvuru sayısına göre uygulama birden fazla günde yapılabilecektir.

Adalet komisyonları uygulama sınavını yaparken daktilografi ders kitabından seçecekleri sayfayı aday sayısınca çoğaltarak her adaya verecektir. Aynı gün yapılacak uygulama sınavında aynı metin dağıtılacaktır. Uygulama sınavının bir günden fazla sürmesi hâlinde farklı günlerde, aynı kitaptan farklı yazılı metin dağıtılacaktır.

Adaylar, kendilerine verilen yazılı metne bakarak yazacaklardır.

Adalet komisyonları uygulama sınavı sonunda, adayların yazdığı metin üzerinde değerlendirme yaparak, üç dakikada yanlışsız olarak vuruş hesabı yapılmadan en az doksan kelime yazanların kâğıtlarına “başarılı” diğerlerine “başarısız” yazmak suretiyle imzalayacaklar ve bu belgeyi adayın dosyasına koyarak saklayacaklardır.

Uygulama sınavında başarılı olan adayların arşiv araştırmaları yaptırıldıktan sonra sözlü sınav yapılacaktır.

5-Adayların başarılı sayılabilmesi için öncelikle uygulama sınavında yukarıda belirtilen biçimde başarılı olmaları gerektiğinden sadece uygulama sınavında başarılı olanlar, Yönetmeliğin 5 ve 6 ncı maddelerindeki şartları taşımak kaydıyla, adalet komisyonlarının sözlü sınavı yapılarak EK-3 değerlendirme formuna uygun olarak değerlendirileceklerdir.

Uygulama sınavında başarısız olan veya sözlü sınavdan 70’in altında puan alanlar Yönetmeliğin 14 üncü maddesi gereğince başarısız sayılacaklarından puanlarının aritmetik ortalaması alınmayacak, ilgili kısımlara “Başarısız” yazılacaktır. (Örnek-1)

Uygulama sınavında başarılı sayılan ve sözlü sınavdan 100 tam puan üzerinden en az 70 puan alan adayların, merkezî ve sözlü sınavda aldıkları puanların aritmetik ortalamasına göre, hukuk fakültesi ve adalet meslek yüksek okulu mezunları kendi aralarında yüksek puandan başlamak üzere sıralandıktan sonra diğer adaylar bu sıralamayı takiben yine kendi aralarında yüksek puandan başlayarak sıralama yapılmak suretiyle nihâî başarı listesi düzenlenecektir. (Örnek-2)

6-Sınavı kazananların atamaları, ilân edilen kadro sayısını geçmeyecek şekilde nihâî başarı listesindeki sıraya göre yapılacaktır.

Örnek-3: İlân edilen kadro sayısı (3) ise, örnek-2 deki başarı listesine göre ilk üç adayın ataması yapılacaktır. Başarı listesindeki diğer iki adayın aritmetik ortalaması 70

puandan yukarı olup başarılı olmalarına rağmen, atamaları yapılmayacaktır. Atamalar, Bakanlıkça belirlenen yerlere ve kadrolara yapılacaktır.

Yönetmeliğin 18 inci maddesine göre; örnek-2 deki Cemile YILMAZ' ın ataması iptal edilmişse, onun yerine başarı listesindeki sıraya göre Ayşe ÇALIŞKAN' ın ataması yapılacaktır. Tuncay YILDIRIM herhangi bir hak iddiasında bulunamayacaktır.

7-Arşiv araştırması ilgili adalet komisyonunca, adalet komisyonun bulunduğu İl Valiliklerine yaptırılacaktır. Bu nedenle adaylardan başvuru sırasında belgeler istenirken arşiv araştırması formu, Güvenlik Soruşturması ve Arşiv Araştırması Yönetmeliğinin 12 nci maddesine uygun olarak doldurulacak ve gecikmelere sebebiyet verilmeyecektir.

8-Adayların atanmalarına ilişkin adalet komisyonu kararları Yönetmeliğin 20 nci maddesinde belirtilenler de dahil olmak üzere adayın başvurusuna ve sınava ilişkin tüm evrakla birlikte onaylanmak üzere Bakanlığa gönderilecektir.

9-Ekli listelerde belirtilen kadrolara ağıktan atama dışında herhangi bir şekilde atama yapılmayacaktır.

Yukarıdaki açıklamalar doğrultusunda işlem yapılmasını ve 10 Temmuz 2003 tarih ve 25164 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Adalet Bakanlığı Memur Sınav, Atama ve Nakil Yönetmeliği hükümlerine titizlikle uyulmasını,

Gereğinin buna göre yerine getirilmesini ve ilgililere tebliğini rica ederim.

Osman BÖLÜKBAŞI
Hâkim
Bakan a.
Müsteşar Yardımcısı

DEĞERLENDİRME FORMU

ÖRNEK -1

SIRA NO	ADI	SOYADI	EN SON MEZUN OLDUĞU OKUL	UYGULAMA (Başarı Durumu)
1	ALİ	VARLIK	LİSE	BAŞARILI
2	ZEHRA	CAN	ADALET MESLEK YÜK.OK.	BAŞARILI
3	KAMİL	USLU	ZİRAAT FAK.	BAŞARILI
4	CEMİLE	YILMAZ	HUKUK FAK.	BAŞARILI
5	TUNCAY	YILDIRIM	LİSE	BAŞARILI
6	KAYA	TOPRAK	A.Ö.F.İŞLETME	BAŞARILI
7	AYŞE	ÇALIŞKAN	LİSE	BAŞARILI
8	AHMET	BEYDAĞLI	LİSE	BAŞARILI
9	MEHMET	KULA	LİSE	BAŞARILI

Not: 1- Uygulamalı sınavda başarısız olanlar sözlü sınava alınmayacaktır.

2- Sözlü sınavda 70'in altında puan almış olanlar Yönetmeliğin 14. maddesi gereğince başarı yazılacaktır.

aritmetik ortalaması alınmayacak, bu kısma "Başarısız" yazılacaktır

NIHAİ BAŞARI LİSTESİ

ÖRNEK-2

SIRA NO	ADI	SOYADI	EN SON MEZUN OLDUĞU OKUL	UYGULAMA (Başarı Durumu)
1	CEMİLE	YILMAZ	A.Ü.HUKUK.FAK.	BAŞARILI
2	ZEHRA	CAN	ADALET MESLEK YÜK.OK.	BAŞARILI
3	KAYA	TOPRAK	A.Ö.F.İŞLETME	BAŞARILI
4	AYŞE	ÇALIŞKAN	LİSE	BAŞARILI
5	TUNCAY	YILDIRIM	LİSE	BAŞARILI
6	ALİ	VARLIK	LİSE	BAŞARILI
7	KÂMİL	USLU	ZİRAAT FAK.	BAŞARILI

— • —

KOMİSYONU	GÖREV YERİ	UNVANI	İZİN SAYISI
ADANA	ADANA	ZABIT KATİBİ	40
BAKIRKÖY	BAKIRKÖY	ZABIT KATİBİ	75
BEYOĞLU	BEYOĞLU	ZABIT KATİBİ	40
BURSA	BURSA	ZABIT KATİBİ	40
DİYARBAKIR	DİYARBAKIR	ZABIT KATİBİ	40
EYÜP	EYÜP	ZABIT KATİBİ	30

İSTANBUL	İSTANBUL	ZABIT KATİBİ	80
İZMİR	İZMİR	ZABIT KATİBİ	60
KARŞIYAKA	KARŞIYAKA	ZABIT KATİBİ	25
KARTAL	KARTAL	ZABIT KATİBİ	30
KOCAELİ	KOCAELİ	ZABIT KATİBİ	30
KADIKÖY	KADIKÖY	ZABIT KATİBİ	30
ÜSKÜDAR	ÜSKÜDAR	ZABIT KATİBİ	30

•
İLÂN

1-Adalet Bakanlığı taşra kadrolarında münhal bulunan ve aşağıda yeri, sınıfı ve derecesi belirtilen 550 adet zabıt kâtibî kadrosuna adalet komisyonlarınca yapılacak uygulamalı sınav ve sözlü sınav sonucuna göre açıktan atama yapılacaktır.

2-Adalet komisyonlarınca yapılacak uygulamalı sınav ve sözlü sınav, Kamu Personeli Seçme Sınavı (2004-KPSS ve 2006-KPSS)'nda lisans mezunları için KPSSP3, ön lisans mezunları için KPSSP93, ortaöğretim mezunları için KPSSP94 puan türünden, 70 ve daha yukarı puan alanlar başvurabilecek olup, başvuruda bulunacakların aşağıdaki şartları taşımaları gerekmektedir.

I)Genel Şartlar:

a-Türk vatandaşı olmak,

b-İlk defa Devlet memurluğuna atanacaklar için merkezî sınav tarihinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 40 ıncı maddesindeki yaş şartlarını taşımak ve merkezî sınav tarihi itibariyle 35 yaşını bitirmemiş olmak,

c-Askerlikle ilgisi bulunmamak veya askerlik çağına gelmemiş bulunmak veya askerlik çağına gelmiş ise muvazzaf askerlik hizmetini yapmış yahut ertelenmiş veya yedek sınıfa geçirilmiş olmak,

d- Taksirli suçlar ile kısa süreli hapis cezasına seçenек yaptırımlara çevrilmiş veya aşağıdaki sayılan suçlar dışında tecil edilmiş hükümler hariç olmak üzere, altı aydan fazla hapis veyahut affa uğramış olsalar bile Devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlarla, basit ve nitelikli zimmet, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyeti kırıcı suçtan veya kaçakçılık, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırma, Devlet sırlarını açığa vurma suçlarından dolayı hükümlü bulunmamak,”

e-657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 53 üncü maddesi hükümleri saklı kalmak kaydı ile görevini devamlı yapmasına engel olabilecek akıl hastalığı bulunmamak.

f-Kamu haklarından mahrum bulunmamak,

II)Özel Şartlar:

a-Fakülte veya yüksekokulların bilgisayar bölümü, adalet meslek yüksekokulları, meslek yüksekokullarının adalet bölümü, adalet meslek lisesi veya diğer lise veya dengi

okulların ticaret veya bilgisayar bölümlerinden mezun olmak (bu sayılan öğretim kurumlarından mezun olanlar ile örgün eğitim yoluyla en az 80 saat bilgisayar dersi veya 150 saat daktilografi dersini başarıyla tamamladığını belgeleyenlerden daktilo veya bilgisayar sertifikası istenmeyecektir.)

b-Yukarıda sayılanlar dışında, en az lise veya dengi okul mezunu olup, başvuru tarihinde Millî Eğitim Bakanlığınca onaylı veya kamu kurum ve kuruluşlarınca düzenlenen kurslar sonucu verilen daktilo veya bilgisayar sertifikasına sahip olmak.

c-Meslek liselerinde okutulan ve Bakanlıkça tüm komisyonlara gönderilmiş olan daktilografi ders kitabından seçilip yazılı olarak verilen bir metinden daktilo veya bilgisayar ile üç dakikada yanlışsız vuruş hesabı yapılmadan en az doksan kelime yazmak. (Bu şartın varlığı ilgili adalet komisyonlarınca yapılacak uygulama ile tespit edilecek olup, üç dakikada yanlışsız olarak vuruş hesabı yapılmadan en az doksan kelime yazamayan adaylar sözlü sınava alınmayacaklardır.)

d-Arşiv araştırması sonucu olumlu olmak.

III-Başvuru yeri ve şekli:

Başvuruların, ilgili adalet komisyonu başkanlıklarına veya buralara gönderilmek üzere mahallî Cumhuriyet başsavcılıklarına yapılması gerekmekte olup, mahallî Cumhuriyet başsavcılıklarına yapılan başvurulara ilişkin evrak, masrafı ilgisinden alınmak suretiyle aynı gün acele posta servisi (APS) ile ilgili adalet komisyonu başkanlığına gönderilecektir. Posta ile veya diğer iletişim araçlarıyla yapılan başvurular kabul edilmeyecektir.

Adayların yalnızca bir adalet komisyonunun yapacağı sınava müracaatları mümkün olup, birden fazla komisyona başvurulması durumunda başvurular geçersiz sayılacak, bu şekilde sınava girenler kazanmış olsalar dahi atamaları yapılmayacaktır.

IV-Başvuru tarihi: Başvurular 19 Şubat 2007 günü başlayıp, 06 Mart 2007 günü mesai saati bitiminde sona erecektir.

V-Sınav yeri: İlgili adalet komisyonlarıdır.

VI-Uygulama sınav tarihi ve saati: 10-11 Mart 2007 Cumartesi-Pazar günü, saat 09'da adayların daktilo veya bilgisayar ile üç dakikada yanlışsız olarak vuruş hesabı yapılmadan en az doksan kelime yazıp yazmadıklarının tespiti için uygulama sınavı yapılacak ve uygulama sınavı bitiminden sonra sözlü sınav yapılacaktır. Belirlenen tarihte herhangi bir nedenle sınava katılmayanların mazeretleri kabul edilmeyecektir.

VII-Başvuru için gerekli belgeler:

- Başvuru yerlerinde verilecek Ek-1 Başvuru Formu
- Nüfus cüzdan fotokopisi
- Öğrenim belgesi
- KPSS-2004 veya KPSS-2006 sınav sonuç belgesi
- Son üç ay içinde çekilmiş iki adet vesikalık fotoğraf
- En az 80 saat bilgisayar veya 150 saat daktilografi dersini başarıyla tamamladığını gösteren sertifika veya belirtilen okullardan mezun olduğuna dair belge.

VIII-Açıktan atama suretiyle atama yapılacak 7, 8, 9, 10, 11, 12. derecelerde münhal bulunan zabıt kâtipliği kadrolarının adalet komisyonu bazındaki yerleri aşağıda gösterilmiştir.

Anayasa Mahkemesi Kararları

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2004/79

Karar Sayısı : 2007/3 (Yürürlüğü Durdurma)

Karar Günü : 25.1.2007

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNDE BULUNAN : Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri Ali TOPUZ, Haluk KOÇ ile birlikte 121 milletvekili

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN KONUSU : 10.7.2004 günlü, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu'nun;

6. maddesinin; birinci fıkrasının ikinci tümcesi ile ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkralarının, 7. maddesinin; birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan "...aynen veya değiştirerek..." ibaresinin, üçüncü fıkrasının (a) bendinde yer alan "...ile birinci fıkra sayılanlar..." ibaresinin ve (b), (c), (d), (e) bentlerinin, 8. maddesinin; üçüncü fıkrasının ikinci ve üçüncü tümceleri ile beşinci ve altıncı fıkralarının, 9. maddesinin; dördüncü fıkrasında yer alan "...bütün kamu kurum ve kuruluşlarıyla ..." ibaresi ile beşinci fıkrasının, 14. maddesinin altıncı fıkrasının birinci tümcesinde yer alan "... olanlar dışındaki ..." ibaresinin, 18. maddesinin birinci fıkrasının (L) bendinin, 22. maddesinin son fıkrasında yer alan "... toplam memur sayısının % 10'unu ve" ibaresi ile "... encümen kararıyla ..." ibaresinin, 23. maddesinin ikinci fıkrasının ikinci tümcesinin, 24. maddesinin (n) bendinin, 25. maddesinin birinci fıkrasının "...yatırım ve hizmetler arasında bütünlük sağlayacak biçimde ..." bölümünün, 26. maddesinin birinci tümcesinin, 27. maddesinin; birinci fıkrasının son tümcesi ile altıncı ve yedinci fıkralarının, 28. maddesinde yer alan "... bu kanuna aykırı olmayan ..." ibaresinin, Geçici 2. maddesinin birinci, ikinci, üçüncü, altıncı ve yedinci fıkralarının, Geçici 3. maddesinin üçüncü fıkrasının son tümcesinin, Anayasa'nın 2., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 36., 47., 67., 87., 88., 123., 127., 162., 163., 169. ve 170. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptalleri ve bu kuralların uygulanması sonucu doğabilecek sakıncaların önlenmesi için yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesi istemidir.

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN İNCELENMESİ

Yürürlüğün durdurulması istemini de içeren dava dilekçesi ve ekleri, bu konudaki esas inceleme raporu ve ekleri, iptali istenilen kurallar, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü :

10.7.2004 günlü, 5216 sayılı "Büyükşehir Belediyesi Kanunu" nun:

A) 18. maddesinin birinci fıkrasının (L) bendi, 25.1.2007 günlü, E. 2004/79, K.2007/6 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu bendin, uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete'de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜĞÜNÜN DURDURULMASINA,

B) 24. maddesinin (n) bendine ilişkin iptal hükmünün yürürlüğe girmesinin ertelenmesi nedeniyle bu bendin yürürlüğünün durdurulması isteminin REDDİNE,

C) 1 - 6. maddesinin birinci fıkrasının ikinci tümcesi ile ikinci fıkrasına,

2 - 7. maddesinin, birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan "... aynen veya değiştirerek ..." ibaresine, üçüncü fıkrasının (a) bendinde yer alan "... ile birinci fıkra sayılanlar ..." ibaresine ve (b), (c), (d) ve (e) bentlerine,

3 - 8. maddesinin, üçüncü fıkrasının ikinci ve üçüncü tümceleri ile beşinci ve altıncı fıkralarına,

4 - 9. maddesinin, dördüncü fıkrasında yer alan "... bütün kamu kurum ve kuruluşlarıyla ..." ibaresi ile beşinci fıkrasına,

5 - 14. maddesinin altıncı fıkrasının birinci tümcesinde yer alan "... olanlar dışındaki ..." ibaresine,

6 - 22. maddesinin son fıkrasında yer alan "... toplam memur sayısının % 10'unu ve ... encümen kararıyla ..." ibarelerine,

7 - 23. maddesinin ikinci fıkrasının ikinci tümcesine,

8 - 25. maddesinin birinci fıkrasının "... yatırım ve hizmetler arasında bütünlük sağlayacak biçimde ..." bölümüne,

9 - 26. maddesinin birinci tümcesine,

10 - 27. maddesinin birinci fıkrasının son tümcesi ile altıncı ve yedinci fıkralarına,

11 - 28. maddesinde yer alan "... bu kanuna aykırı olmayan ..." ibaresine,

12 - Geçici 2. maddesinin birinci, ikinci, üçüncü, altıncı ve yedinci fıkralarına,

13 - Geçici 3. maddesinin üçüncü fıkrasının son tümcesine,

yönelik iptal istemleri, 25.1.2007 günlü, E. 2004/79, K. 2007/6 sayılı kararla reddedildiğinden, bu madde, fıkra, bend, bölüm ve ibarelere ilişkin YÜRÜRLÜĞÜNÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN REDDİNE,

D) 6. maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları hakkında 25.1.2007 günlü, E. 2004/79, K. 2007/6 sayılı kararla karar verilmesine yer olmadığına karar verildiğinden, bu fıkralara ilişkin YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİ HAKKINDA KARAR VERİLMESİNE YER OLMADIĞINA,

25.1.2007 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Tülay TUĞCU

Başkanvekili
Haşim KILIÇ

Üye
Sacit ADALI

Üye
Fulya KANTARCIOĞLU

Üye
Ahmet
AKYALÇIN

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
A. Necmi ÖZLER

Üye
Serdar
ÖZGÜLDÜR

Üye
Şevket APALAK

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Osman Alifeyyaz
PAKSÜT

[R.G. 31 Ocak 2007 – 26420]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Kararı

Esas Sayısı : 2005/51

Karar Sayısı : 2007/5 (Yürürlüğü Durdurma)

Karar Günü : 31/1/2007

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNDE BULUNAN: Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri Kemal ANADOL, Haluk KOÇ ile birlikte 121 milletvekili

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN KONUSU: 27.4.2005 günlü, 5337 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un; 1.

maddesiyle değiştirilen 4.6.1937 günlü, 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu'nun değişik 55. maddesinin ondördüncü fıkrasının, ikinci tümcesinde yer alan "... bu Kanunun 13 üncü maddesinde sayılan rütbeler içerisinde yapılan..." ve "...hangi rütbede ifa edilmiş veya geirilmif ise o rütbedeki..." bölümü ile üçüncü ve dördüncü tümcelerinin, Anayasa'nın 2., 10. ve 11. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptalleri ve bu kuralların uygulanması sonucu doğabilecek sakıncaların önlenmesi için yürürlüklerinin durdurulması karar verilmesi istemidir.

YüRüRLüğüN DURDURULMASI İSTEMİNİN İNCELENMESİ

Yürürlüğün durdurulması istemini de içeren dava dilekçesi ve ekleri, bu konudaki esas inceleme raporu ve ekleri, iptali istenilen kurallar, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

27.4.2005 günlü, 5337 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 1. maddesiyle değiştirilen 4.6.1937 günlü, 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu'nun değişik 55. maddesinin ondördüncü fıkrasının dördüncü tümcesi 31.1.2007 günlü, E. 2005/51, K. 2007/12 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu tümcenin, uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi g veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete'de yayımlanacağı güne kadar YüRüRLüğüNüN DURDURULMASINA, Osman Alifeyyaz PAKSÜT'un karşıoyu ve OYçOKLUğUYLA, 31.1.2007 gününde karar verildi.

Başkanvekili
Haşim KILIÇ

ye
Sacit ADALI

ye
Fulya
KANTARCIOğLU

ye
Ahmet AKYALÇIN

ye
Mehmet ERTEN

ye
Mustafa YILDIRIM

ye
A. Necmi ÖZLER

ye
Serdar ÖZGÜLDÜR

ye
şevket APALAK

ye
Serruh KALELİ

ye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

[R.G. 6 şubat 2007 – 26426]

— . —

 [İçindekilere dn](#)

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2007/5

Karar Sayısı : 2007/7 (Yürürlüğü Durdurma)

Karar Günü : 7/2/2007

YüRüRLüğüN DURDURULMASI İSTEMİNDE BULUNANLAR:

1 - Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet SEZER

2 - Türkiye Büyük Millet Meclisi yeleri Kemal ANADOL ve Haluk KOÇ ile birlikte

122 milletvekili

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN KONUSU: 11.1.2007 günlü, 5573 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu, Yükseköğretim Kanunu, Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu, Telsiz Kanunu ile 78 ve 190 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 1. maddesiyle değiştirilen 1.3.2006 günlü, 5467 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu, Yükseköğretim Kanunu, Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu, Telsiz Kanunu ile 78 ve 190 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un geçici 1. maddesinin, Anayasa'nın 2. , 130., 131. ve 153. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptali ve bu kuralın uygulanması sonucu doğabilecek sakıncaların önlenmesi için yürürlüğünün durdurulmasına karar verilmesi istemidir.

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN İNCELENMESİ

Yürürlüğün durdurulması istemini de içeren dava dilekçeleri ve ekleri, bu konudaki esas inceleme raporları ve ekleri, iptali istenilen kural, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

11.1.2007 günlü, 5573 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu, Yükseköğretim Kanunu, Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu, Telsiz Kanunu ile 78 ve 190 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 1. maddesiyle değiştirilen 1.3.2006 günlü, 5467 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu, Yükseköğretim Kanunu, Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu, Telsiz Kanunu ile 78 ve 190 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un geçici 1. maddesi, 7.2.2007 günlü, E. 2007/5, K. 2007/18 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu maddenin, uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete'de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜĞÜNÜN DURDURULMASINA, 7.2.2007 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Tülay TUĞCU

Başkanvekili
Haşim KILIÇ

Üye
Sacit ADALI

Üye
Fulya
KANTARCIOĞLU

Üye
Ahmet AKYALÇIN

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
Mustafa YILDIRIM

Üye
A. Necmi ÖZLER

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

[R.G. 10 Şubat 2007 – 26430]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararları

Yargıtay Başkanlığından:

Sayı : 2007/1
Karar Günü : 29/1/2007

YARGITAY BAŞKANLAR KURULU KARARI

2797 sayılı Yargıtay Kanunu'nun 17/1-b ve İç Yönetmeliğin 32. maddelerinde öngörülen hükümler gözetilerek "dairelerden birisine yıl içinde gelen işlerin olağan bir çalışma ile karşılanamayacak oranda artmış ve dolayısıyla daireler arasında iş bakımından bir dengesizlik meydana gelmiş olup olmadığı; gelmiş ise, ne gibi önlemler alınması gerektiği" konusu görüşülüp karara bağlamak üzere Yargıtay Başkanlar Kurulu 29/1/2007 Pazartesi günü saat 9.30'da Başkanlar Kurulu Salonunda Birinci Başkan Osman Arslan'ın Başkanlığında toplandı.

A) 1/1/2006-31/12/2006 tarihleri arasında;

1- Hukuk Genel Kuruluna 820 iş geldiği ve bir önceki yıldan aktarılanla birlikte toplam 833 dosyadan yıl içinde 822'sinin karara bağlandığı ve 2007 yılına 11 iş aktarıldığı;

2- Ceza Genel Kuruluna 350 iş geldiği ve bir önceki yıldan aktarılanla birlikte toplam 372 dosyadan yıl içinde 324'ünün karara bağlandığı ve 2007 yılına 48 iş aktarıldığı;

B) 1/1/2006-31/12/2006 tarihleri arasında;

Birinci Hukuk Dairesine, 13186; İkinci Hukuk Dairesine, 22375; Üçüncü Hukuk Dairesine, 18841; Dördüncü Hukuk Dairesine, 14695; Beşinci Hukuk Dairesine, 14962; Altıncı Hukuk Dairesine, 13456; Yedinci Hukuk Dairesine, 4429; Sekizinci Hukuk Dairesine, 8280; Dokuzuncu Hukuk Dairesine, 37551; Onuncu Hukuk Dairesine, 21000; Onbirinci Hukuk Dairesine, 14906; Onikinci Hukuk Dairesine, 25012; Onüçüncü Hukuk Dairesine, 16846; Ondördüncü Hukuk Dairesine, 16022; Onbeşinci Hukuk Dairesine, 7929; Onaltıncı Hukuk Dairesine, 6532; Onyedinci Hukuk Dairesine, 5874; Onsekizinci Hukuk Dairesine, 11134; Ondokuzuncu Hukuk Dairesine, 12039; Yirminci Hukuk Dairesine, 18067; Yirmibirinci Hukuk Dairesine, 21685 iş geldiği, bu dairelerce sırasıyla; "13400", "18660", "19283", "14806", "14545", "13741", "4485", "8300", "35331", "17379", "13875", "25266", "16763", "16455", "7807", "8433", "9370", "11230", "12495", "18630", "17279" iş çıkarıldığı ve 2007 yılına yine sırasıyla; "1169", "8899", "534", "7107", "2976", "1649", "124", "682", "9950", "6836", "11812", "2215", "3212", "845", "4202", "52", "311", "1140", "3415", "2156", "7410" iş aktarıldığı;

C) 1/1/2006-31/12/2006 tarihleri arasında;

Birinci Ceza Dairesine, 8353; İkinci Ceza Dairesine, 11074; Üçüncü Ceza Dairesine; 15562, Dördüncü Ceza Dairesine, 11221; Beşinci Ceza Dairesine, 14014; Altıncı Ceza Dairesine, 23365; Yedinci Ceza Dairesine, 18212; Sekizinci Ceza Dairesine, 11560; Dokuzuncu Ceza Dairesine, 9558; Onuncu Ceza Dairesine, 16681; Onbirinci Ceza Dairesine, 9124 iş geldiği, bu dairelerce sırasıyla; "6107", "20904", "9627", "17719", "10768", "15531", "20032", "9615", "7846", "15136", "10595" iş çıkarıldığı ve 2007 yılına yine sırasıyla; "5487", "2937", "10610", "12626", "6660", "32519", "29992", "9891", "3065", "17367", "9803" iş aktarıldığı anlaşıldı.

Gereği görüşüldü:

I- Hukuk Dairelerine gelen, çıkan ve elde bulunan işlerin nicelik ve nitelikleri gözetilerek;

1- İkinci Hukuk Dairesince incelenmekte olan, irs ve nesep ile ilgili nüfus kayıt düzeltilmesine ilişkin davaların 1/2/2007 tarihinden itibaren temyiz incelemesinin Onsekizinci Hukuk Dairesince yapılmasına,

2- İkinci Hukuk Dairesi tarafından temyiz incelemesi yapılmakta olan, elbirliği mülkiyetinin paylı mülkiyete dönüştürülmesi davaları ile boşanmadan bağımsız olarak açılan, karı-koca arasındaki Borçlar Kanunundan kaynaklanan "eşya davalarının" temyiz incelemesinin 1/2/2007 tarihinden itibaren Altıncı Hukuk Dairesince yapılmasına,

3- Onbirinci Hukuk Dairesi tarafından temyiz incelemesi yapılan TTK.nun 301. maddesinden kaynaklanan ve kasko sigortası ile ilgili rücu tazminat davalarının temyiz

incelemesinin, bundan böyle Onyedinci Hukuk Dairesince yapılmasına, temyiz incelemesi için Onbirinci Hukuk Dairesinde beklemekte olan davaların Onyedinci Hukuk Dairesine aktarılmasına,

4- Onbeşinci Hukuk Dairesince temyiz incelemesi yapılmakta olan İcra İflas Kanunu ile 6183 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tasarrufun iptali davalarının temyiz incelemesinin 1/2/2007 tarihinden itibaren Onyedinci Hukuk Dairesince yapılmasına,

5- Onyedinci Hukuk Dairesince temyiz incelemesi yapılmakta olan, 2981 sayılı Kanun'dan doğan uyuşmazlıklar ile ilgili olarak açılan davaların temyiz incelemesinin, 1/2/2007 tarihinden itibaren Birinci Hukuk Dairesince yapılmasına,

6- Onyedinci Hukuk Dairesince temyiz incelemesi yapılmakta olan, 3402 sayılı Kadastro Kanunu'ndan kaynaklanan davaların temyiz incelemesinin, 1/2/2007 tarihinden itibaren, eşit olarak Yedinci ve Onaltıncı Hukuk Dairelerince yapılmasına,

7- Onyedinci Hukuk Dairesi tarafından temyiz incelemesi yapılan İcra Ceza davaları ile ilgili olarak 1/2/2007 tarihinden itibaren düzenlenecek tebliğnameler uyarınca temyiz incelemesinin Onaltıncı Hukuk Dairesince yapılmasına,

II- Ceza Dairelerine gelen, çıkan ve elde bulunan işlerin nicelik ve nitelikleri gözetilerek;

1- Altıncı Ceza Dairesi tarafından temyiz incelemesi yapılan elektrik-su hırsızlığı suçuyla ilgili davaların temyiz incelemesinin tebliğname tarihlerine göre 1/2/2007 tarihinden (bugün dahil) geçerli olmak üzere İkinci Ceza Dairesince yapılmasına,

2- Yedinci Ceza Dairesi tarafından temyiz incelemesi yapılan 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'na ilişkin kamu davalarının temyiz incelemesinin tebliğname tarihlerine göre 1/2/2007 tarihinden (bugün dahil) geçerli olmak üzere Onbirinci Ceza Dairesince yapılmasına,

D) Kararın bir örneğinin Yargıtay İç Yönetmeliğinin 33.maddesi hükmü uyarınca tüm mahkemelere duyurulmak üzere Adalet Bakanlığına; bilgi için Yargıtay daire başkanlıklarına; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına; Yargıtay Kararları Dergisinde yayımlanması için Yayın İşleri Müdürlüğüne; Barolara ve Avukatlara duyurulmasını sağlamak üzere Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına gönderilmesine, Yargıtay Kanununun 58. maddesi hükmü gereğince ayrıca Resmî Gazete'de yayımlanmasına, 29/1/2007 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 3 Şubat 2007 – 26423]

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/6052

KararNo : 2006/14234

İncelenen Kararın :

Mahkemesi : Düziçi S.H.

Tarihi : 16/11/1999

Numarası : 1999/190-187

Davacı : Hatice Güzel

Davalı : Ummuhanı ve Mustafa Güzel

Dava Türü : Evlat Edinme

TemyizEden : Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

1 – Davacı Hatice Güzel tarafından 16/11/1999 tarihinde davalılar Mustafa Güzel ve Ummuhanı Güzel'e karşı açılan davada, davalıların kızı Fındık Güzel'in evlat edinilmesine izin verilmesinin istendiği, mahkemece davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Dosyadaki nüfus kayıt örneğinden 1/1/1973 doğumlu olduğu anlaşılan Fındık Güzel'in dava tarihinde reşit olduğu görülmüştür.

Dava ve hüküm tarihinde yürürlükte olan 743 Sayılı Türk Kanunu Medenisinin 11 inci maddesinde "Rüş, onsekiz yaşın ikmalıyla başlar." hükmü ile 10 uncu maddesinde "Mümeyyiz olan reşit, medeni hakları kullanmaya selahiyettardır." hükmü yer almakta olup, aynı Kanunun 262 nci maddesine göre çocuk, küçük iken ana ve babasının velayeti altındadır.

Mahkemece yukarıda açıklanan hükümler gözönüne alınarak, reşit olan Fındık Güzel'i temsil yetkisi bulunmayan davalılara karşı açılan davanın sıfat yokluğu nedeniyle reddine karar verilmesi gerekirken, davanın kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

2- Davacının sağ olduğu anlaşılan eşi Baddal Güzel'in rızası alınmaksızın, sözü edilen Kanunun 255 inci maddesinde yer alan "Eşlerden birinin evlat edinmesi veya evlatlık olması diğerinin rızasına bağlıdır." hükmüne aykırı olarak eksik inceleme ile hüküm kurulması da usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle verildi. 18/10/2006

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/12007

KararNo : 2006/18552

İncelenen Kararın :

Mahkemesi : Afyonkarahisar Aile Mahkemesi

Tarihi : 1/2/2005

Numarası : 2004/692 - 2005/31

Davacı : Ebru Eltaş

Davalı : Abdullah Eltaş

Dava Türü : Boşanma

TemyizEden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı Ebru Eltaş tarafından 13/9/2004 tarihinde davalı Abdullah Eltaş aleyhine açılan boşanma davasının, tarafların boşanma konusunda anlaşmalarına dair beyanları ve imzaladıkları protokol doğrultusunda kabul edildiği, annenin velayetine bırakılan küçük Dilek için kısa kararda dava tarihinden itibaren aylık 50.00 YTL. iştirak nafakasına hükmedildiği halde gerekçeli kararın hüküm fıkrasında iştirak nafakası konusunda olumlu ya da olumsuz herhangi bir hüküm kurulmadığı, kararın temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 388. maddesi hükmüne göre kararlar arasında çelişki bulunmaması gerekmektedir.

Aynı Kanunun 389. maddesi hükmüne göre ise, tarafların hak ve yükümlülüklerini açıkça gösterilen tefhim ile aleniyet ve hukuki varlık kazanan kısa karara daha sonra yazılan gerekçeli kararın uygun olması zorunludur.

Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulunun 10/4/1992 tarih ve 1991/17 esas, 1992/4 karar sayılı kararın gereğince de, sonradan yazılan gerekçeli kararın mahkemece tefhim edilen kısa karara uygun olması gerekir.

Mahkemece duruşmanın bitimini müteakip taraflara tefhim edilen kısa karar ile daha sonra tebliğ edilen gerekçeli kararın birbirine uygun olması gerekirken kararlar arasında çelişki oluşturulması usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi. 28/12/2006

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/12008

KararNo : 2006/18553

İncelenen Kararın :

Mahkemesi : Bala A.H. (Aile) Mahkemesi

Tarihi : 1/4/2004

Numarası : 2004/72- 2004/54

Davacı : Peggy Görkem (Döscher)

Davalı : Bilal Görkem

Dava Türü : Boşanma Kararının Tanınması

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemeye verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı Peggy Görkem vekilinin davalı Bilal Görkem aleyhine 1/4/2004 tarihinde açtığı davada, boşanmaya ilişkin Bremerhaven Sulh Mahkemesinin 31/12/1999 tarihli ve 150F 208/98 sayılı kararının tenfizine karar verilmesinin istendiği, mahkemeye davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

2675 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanunun 37. maddesinde tenfiz dilekçesine eklenecek belgeler belirtilmiş olup, bu hükme göre yabancı mahkeme ilamının ve o ülke makamlarınca usulen onanmış aslı ve onanmış tercümesi ile, ilamın kesinleştiğini gösteren ve o ülke makamlarınca usulen onanmış yazı veya belge ile onanmış tercümesinin dilekçeye eklenmesi zorunlu olduğu halde, bu hususlara uyulmayarak fotokopi ile yetinilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi. 28/12/2006

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/12009

KararNo : 2006/18554

İncelenen Kararın :

Mahkemesi : Bala A.H.

Tarihi : 4/7/2002

Numarası : 2002/159 - 2002/113

Davacı : Gülden Yücel

Davalı : Oğuz Yücel

Dava Türü : Boşanma

Temyiz Eden : Bala Cumhuriyet Savcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemeye verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı Gülden Yücel vekili tarafından Oğuz Yücel aleyhine 3/7/2002 tarihinde açılan boşanma davasında, taraflarca imzalanan protokol doğrultusunda davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 166/3. maddesi hükmüne göre, en az bir yıl sürmüş evliliklerde eşlerin birlikte başvurması ya da bir eşin diğerinin davasını kabul etmesi

halinde evlilik birliği temelinden sarsılmış sayılır. Bu halde dahi boşanma kararı verilebilmesi için hakimnin bizzat tarafları dinleyerek iradelerinin serbestçe açıklandığına kanaat getirmesi ve boşanmanın mali sonuçları ile çocukların durumu hususunda taraflarca kabul edilecek düzenlemeyi uygun bulması gerekmektedir.

Taraflar hazır bulunup, bizzat anlaştıklarını açıklamaz veya hakim tarafların anlaşmalarını uygun bulmaz ise, taraflardan delilleri sorulup, toplanması sonucunda evlilik birliğinin temelinden sarsılmış olup olmadığının anılan Kanununun 184. maddesi çerçevesinde takdiri gerekirken, davacı asil dinlenilmeksizin davacı vekili ve davalının beyanı ile boşanma hükmü kurulmuş olması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi. 28/12/2006

— • —

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/12011
KararNo : 2006/18556
İncelenen Kararın :
Mahkemesi : Bala A.H.
Tarihi : 2/5/2002
Numarası : 2002/108-2002/84
Davacı : Selen Noktaoğlu
Davalı : Serkan Noktaoğlu
Dava Türü : Boşanma
Temyiz Edene : Bala Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı tarafından 2/5/2002 tarihinde davalıya karşı açılan boşanma davasının kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 166 ncı maddesinin birinci fıkrasında evlilik birliğinin, ortak hayatı sürdürmeleri kendilerinden beklenmeyecek derecede sarsılmış olması halinde eşlerden her birinin boşanma davası açabileceği hüküm altına alınmıştır.

İncelenen dosyada, taraflar arasındaki evlilik birliğinin temelinden sarsıldığına ilişkin bir delil ileri sürülmediği, ancak tarafların boşanma hususunda anlaştıkları görülmektedir.

Anılan Kanunun 166 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan hükümde, en az bir yıl sürmüş evliliklerde eşlerin birlikte başvurması ya da bir eşin diğerinin davasını kabul etmesi halinde evlilik birliğinin temelinden sarsılmış sayılabileceği öngörülmüştür.

Dosyada mevcut nüfus kaydından, tarafların 10/8/2001 tarihinde evlendikleri anlaşılmış olup, dava tarihine göre henüz bir yıllık yasal süre dolmamıştır.

Mahkemece, taraflar arasındaki evlilik birliğinin temelinden sarsıldığı hususunun ispatlanamamış olması, Türk Medeni Kanununun 166 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında öngörülen bir yıllık süre şartının da gerçekteşmemiş olması nedeniyle davanın reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi. 28/12/2006

[R.G. 1 şubat 2007 – 26421]

— • —

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/14661
KararNo : 2006/13817
Mahkemesi : İzmir 1. Sulh Hukuk Mahkemesi
Günü : 21/6/2006
Sayısı : 2006/692 - 2006/956
Davacı : Birlik Spor Ayakkabı Terlik Tic. ve San. Ltd. Şti.
Vekili: Av. Salih Elmas
Davalı : Türkiye İş Bankası A.Ş. (Konak Şubesi)
Vekili: Av. Ebru Kahratlı Öztuna

Taraflar arasında görülen davada İzmir 1. Sulh Hukuk Mahkemesi'nce verilen 21/6/2006 tarih ve 2006/692 - 2006/956 sayılı kararın Yargıtay'ca incelenmesi kanun yararına bozma talep eden davacı vekili tarafından 2/8/2006 tarihli dilekçe ile istenmiş ve Dairemiz'ce düzenlenen rapor incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkili tarafından davalı bankanın İzmir/Konak Şubesi'ndeki hesaba kira bedelini yatırması sırasında kendisinden kira tahsilat işlem masrafı adı altında 12,60 YTL ek ücret alındığını, yapılan işlemin yasal dayanağı bulunmadığını ileri sürerek, 12,60 YTL'nin yasal faizi ile birlikte tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

Davacı vekili, davaya konu 12,60 YTL'nin 14/6/2006 tarihinde konutta ödemeli olarak posta havalesi ile iade edildiğini, bu nedenle konusuz kalan davanın reddine ve müvekkili temerrüde düşmediğinden ücreti vekalet ve yargılama giderlerine hükmolunmamasına karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece, davacıya yapılan ödeme nedeniyle konusu kalmayan davanın reddine, dava açılmadan önce davalının temerrüde düşürülmediği gerekçesiyle "... davacı lehine ücreti vekalet ve yargılama giderine hüküm olunmasına yer olmadığına..." karar verilmiştir.

Dava, 20/4/2006 tarihinde açılmış, talep edilen tutar 14/6/2006 günü konutta teslim posta havalesi ile davacıya ödenmiştir. Mahkemece bu ödeme nedeniyle konusu kalmayan davanın reddine, davadan önce davalı temerrüde düşürülmediğinden davacı yararına vekalet ücreti ve yargılama giderine karar verilmesine yer olmadığına karar verilmiştir.

Davalının alacağın varlığını kabul ile ödemede bulunması nedeniyle davanın konusuz kalması halinde yargılama giderinden sorumlu tutulmaması için dava açılmasına sebebiyet vermemiş olması gerekmektedir. Somut olayda davalı hatalı işlemi ile davacıdan almaması gereken bir parayı masraf olarak almış ve dava açılmasından sonra iade etmiştir. Bu nedenle dava açılmasına sebebiyet vermediği kabul edilemeyeceğinden yazılı gerekçeyle vekalet ücreti ve yargılama giderinden sorumlu tutulmaması doğru olmamış, HUMK.nun 427/6 ncı maddesi uyarınca kanun yararına bozma isteğinin kabulüne karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Başsavcılığı'nın HUMK.nun 427/6 ncı maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeplerden dolayı kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA, gereğinin yapılması için kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına GÖNDERİLMESİNE, 26/12/2006 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 1 Şubat 2007 – 26421]

— • —

Yargıtay 19. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/10420
KararNo : 2006/12115

Mahkemesi : Çorlu 1. Asliye Hukuk Mahkemesi
No : 2003/436 E, 2006/166 K
Dava Tarihi : 25/3/2003
Karar Tarihi : 25/4/2006
Davacı : 1- Veysel Mahmutçepoğlu 2- Reşit Mahmutçepoğlu
vek. Av. Kaan Aytuğ
Davalı : M. Murteza Kılıç

Taraflar arasında görülen istirdat davasının yapılan yargılaması sonucunda; Çorlu 1. Asliye Hukuk mahkemesince davanın kabulüne ilişkin 2003/436 Esas, 2006/166 Karar sayılı hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının talebiyle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle dosya içindeki tüm belge ve evraklar okunup, gereği görüşülüp düşünüldü:

KARAR

Davacı vekili, müvekkilinin dava dışı Ali Kılıç'a verdiği senedin bedel hanesinde yazılı 75.000.000.TL rakamının davalı tarafından tahrifat yoluyla 475.000.000.TL'ye dönüştürülerek Çorlu 1. İcra Müdürlüğü'nün 1998/2191 sayılı dosyasıyla yapılan takipte ödendiğini, davalı ile dava dışı Ali Kılıç hakkında resmi evrakta sahtekarlık suçundan Tekirdağ Ağır Ceza Mahkemesinde açılan kamu davası sırasında alınan Adli Tıp Kurumu raporuyla senette tahrifat iddiasının sabit olduğunu, ancak sanık Ali Kılıç vefat ettiğinden adı geçen hakkındaki davanın düşürülmesine, diğer sanık M. Murteza Kılıç'ın beraatine karar verildiğini, bu nedenle davacının icra dosyasına fazladan ödemek zorunda kaldığı 400.000.000.TL'nin ödeme tarihinden itibaren faiziyle birlikte tahsilini talep ve dava etmiştir.

Davalı M. Murteza Kılıç, cevap dilekçesinde davanın zaman aşımı süresi geçtikten sonra açıldığını, davacıya herhangi bir borcu bulunmadığını belirterek davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, ceza mahkemesi kararı ile takip ve dava konusu bonoda tahrifat yapıldığı sabit olduğundan davanın kabulüne, kesin olarak karar verilmiştir.

Dava kesinleşen icra takibi nedeniyle fazla ödendiği iddia edilen 400.000.000.TL'nin istirdadı istemine ilişkindir.

İİK.nun 72/7. maddesi, "Takibe itiraz etmemesi veya itirazın kaldırılmış olması yüzünden borçlu olmadığı bir parayı ödemek mecburiyetinde kalan şahıs, ödediği tarihten itibaren bir sene içinde umumi hükümler dairesinde mahkemeye başvurarak, paranın geri alınmasını isteyebilir." hükmünü amirdir.

Somut olayda ödeme tarihinden itibaren bir yıllık hak düşürücü geçirildiğinden davanın reddi gerekirken, kabulü anılan yasa hükmüne aykırıdır.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA, gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 15/12/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 1 Şubat 2007 – 26421]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/10370

Karar No :2006/11080

Davacı Döndü Bolat ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Yozgat 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 22/8/2006 günlü ve 2006/388 - 2006/419 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 27/11/2006 gün ve Hukuk - 2006/281500 sayılı

yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı Döndü Bolat'ın 17/9/1987 olan doğum tarihi mahkemece 17/9/1990 olarak düzeltilmiş ise de, adı geçen nüfusa 21/9/1987 günü tescil edildiği anlaşılmaktadır. Bir kişinin doğmadan nüfusa kaydı söz konusu olamayacağından, böyle bir düzeltme nüfus kayıtlarında çelişki yaratmaktadır. Hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yapılmasına karar verirken, bu kayıtlar arasında çelişki yaratmamaya ve yaşamın olağan akışına ters düşecek durumlara yol açmamaya özen göstermek zorundadır. Mahkemece bu hususa uyulmamış olması usul ve yasaya aykırıdır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 26/12/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/10372

Karar No : 2006/11187

Davacı Mahsuni Halis ile Nüfus Müdürlüğü arasındaki dava hakkında Çat Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 11/5/2004 günlü ve 2003/177 - 2004/126 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 1/12/2006 gün ve Hukuk 2006/293651 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Nüfus Kanununun 36. maddesi hükmüne göre, nüfus kayıtlarının düzeltilmesine (ad ve soyadı değişikliği davaları dahil) ilişkin davalarda Cumhuriyet Savcısı ile nüfus müdürünün veya memurunun bulunması ve kararın onların önünde verilmesi zorunludur.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin bu yasa hükmü dikkate alınmadan nüfus idaresi temsilcisi yokluğunda yargılama yapılarak hüküm kurulması usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 28/12/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 8 Şubat 2007 – 26428]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı

ÇİÇEKLER/Türkiye Davası*

Başvuru no:14899/03
Strazburg
22 Aralık 2005

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

1976 doğumlu olan başvuran Türk vatandaşıdır. Halen Kocaeli F tipi Cezaevinde tutukludur.

A. Başvurunun yapılmasına neden olan olaylar

Başvuran 3 Mayıs 1996 tarihinde yasadışı silahlı TKEP-L örgütüne yönelik sürdürülen operasyon sırasında yakalanmıştır.

14 Mayıs 1996 tarihinde, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Yedek Hakimi başvuranın tutuklu yargılanmasına karar vermiştir. Başvuran Eskişehir Cezaevine konulmuştur.

12 Ağustos 1996 tarihli iddianameyle DGM Cumhuriyet Başsavcısı başvuranla birlikte suçlanan diğer on sanığın Türk Ceza Kanunu'nun 146§1 maddesi uyarınca mahkum edilmelerini talep etmiştir.

---

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

8 Nisan 1999 tarihinde olayları tekrar gözden geçiren Cumhuriyet Başsavcısı başvuranın TCK'nın 169. maddesi uyarınca mahkum edilmesini, tutuklu kaldığı süre göz önüne alınarak salıverilmesini talep etmiştir. DGM Cumhuriyet Başsavcısının bu talebini reddetmiştir.

12 Kasım 1999 DGM başvuran üzerine atılı fiillerden suçlu bularak TCK'nın 146§1 maddesi uyarınca ömür boyu hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar vermiştir.

22 Aralık 2000 tarihinde başvuran Kocaeli F tipi Cezaevi'ne nakledilmiştir. 2001 ile 2002 yılları arasında başvuran açlık grevi yapmıştır.

Bu süre zarfında birkaç kez Kocaeli Devlet Hastanesi ve Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne kaldırılmıştır.

26 Mart 2001 tarihli bir kararla Yargıtay usul hatası nedeniyle 12 Kasım 1999 tarihli kararı bozmuş ve ilk derece mahkemesine tekrar göndermiştir.

20 Kasım 2001 tarihinde başvuranın avukatı sağlık durumu nedeniyle başvuranın serbest bırakılmasını talep etmiştir. DGM bu talebi reddetmiştir.

Sağlık durumu kötüleşen başvuran Adli Tıp Kurumu'na sevk edilmiştir.

23 Ocak 2002 tarihli raporuyla 3. İhtisas Kurulu başvuranda Wernicke-Korsakoff sendromu teşhis etmiş ve altı ay serbest bırakılmasını salık vermiştir.

7 Mayıs 2002 tarihinde, başvuranın avukatı tekrar müvekkilinin serbest bırakılmasını talep etmiştir. Başvuranın açlık grevini bıraktığını fakat cezaevinde hiçbir tedavi görmediğini belirtmiştir.

DGM, CMUK'un 399. maddesinin tutukluların değil hükümlülerin durumunu düzenlediği gerekçesiyle başvuranın serbest bırakılması talebini reddetmiştir.

4 Haziran ile 17 Aralık 2002 tarihleri arasında DGM dört duruşma düzenlemiş ve kanıt unsurları dikkate alınarak başvuranın tutuklu yargılanmasını emretmiştir. Bu süre zarfından üç kere yapılan salıverilme talebini reddetmiştir.

6 Mayıs 2003 tarihinde, Yargıtay kararına uyarak başvurunu yeniden müebbet hapis cezasına mahkum etmiştir.

21 Mayıs 2003 tarihli bir raporla İhtisas Kurulu WK-S teşhisini teyit etmiş ve başvuranın cezasının altı ay süreyle ertelenmesini salık vermiştir. Başvuranın sağlık durumunun hayati tehlike oluşturmadığını fakat organik akıl hastalığı nedeniyle cezasının ertelenmesi gerektiğini belirtmiştir.

1 Aralık 2003 tarihinde Yargıtay 6 Mayıs 2003 tarihli kararı onamıştır.

30 Ocak 2004 tarihinde, başvuranın cezasının ertelenmesi talebi CMUK'un 399. maddesinin tutukluların değil hükümlülerin durumunu öngördüğü gerekçesiyle Kocaeli Cumhuriyet Başsavcısı tarafından reddedilmiştir. Başvuranın mahkumiyeti Yargıtay tarafından henüz onaylanmamış olduğundan başvuran hükümlü durumda değildi. Bu tarihte Kocaeli Cumhuriyet Başsavcısına henüz Yargıtay'ın kararı bildirilmemiştir.

Başvuranın sağlık durumu nedeniyle Cumhurbaşkanı affından faydalanma talebinde bulunmuştur. 15 Mart 2004 tarihinde Cumhuriyet Başsavcısı yeniden muayene edilmesi amacıyla başvuranın Kocaeli Devlet Hastanesi'ne sevk edilmesini istemiştir. Hazırlanan sağlık raporunda başvuranın Cumhurbaşkanı affından faydalanmasını gerektirecek hiçbir rahatsızlığının bulunmadığı belirtilmiştir. Bununla birlikte doktorlar yine de altı ay içerisinde yeniden muayene edilmesini istemişlerdir.

Hükümet tarafından verilen bilgilere göre, 19 Ocak 2005 tarihinde, Adli Tıp Kurumu başvuranın Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde gözetimde tutulmasını salık vermiştir. Cezaevi doktoru tarafından hazırlanan 27 Haziran 2005 tarihli raporda başvuranın genel sağlık durumunun "iyi" olduğu belirtilmiştir.

Başvuranın avukatı müvekkilinin belli bir süre sözkonusu Hastanede yattığını doğrulamıştır.

B. AİHM'nin Soruşturma Heyeti

1. Ceza infaz kurumlarına yapılan ziyaretler

AİHM heyeti Türkiye'de bulunan farklı tiplerdeki ceza infaz kurumlarında hüküm süren fiziksel koşullar hakkında fikir edinmek maksadı ile başvuranların avukatlarının ve Hükümet temsilcilerinin eşliğinde, iki F tipi cezaevini (Tekirdağ ve Kocaeli) iki H tipi cezaevini (Tekirdağ ve İstanbul) ve bir H Tipi tutukevini (Bayrampaşa-İstanbul) ziyaret

etmiştir. Bu ziyaretler sırasında heyet ayrıca, cezaevi personeli ile savcı ve doktorlarla görüşmüştür.

Heyetin Bayrampaşa Cezaevi ve bu cezaevinin sağlık birimini ziyareti sırasında kendisine bilirkişi kurulu da eşlik etmiştir.

AİHM heyeti başvuranla 7 Eylül 2004 tarihinde görüşmüştür.

2. Bilirkişi kurulu tarafından yürütülen sağlık muayeneleri

AİHM, başvuruda nörolojik veya psikiyatrik sorunlar bulunup bulunmadığını, şayet bulunuyorsa bunların ne ölçüde cezaevi yaşamına uyum sağlayabileceğini belirlemekle bilirkişi kurulunu görevlendirmiştir. Söz konusu kurul ayrıca, gerektiğinde, Türk adli tıp makamları tarafından oluşturulduğu haliyle başvuranın sağlık dosyasını incelemekle görevlendirilmiştir.

Bu bağlamda bilirkişi kurulu öncelikle, bu gruptaki tüm vakalarda, ilgililerin nöropsikiyatrik rahatsızlıklarını açıklık grevleri ile açıkladıklarını ve Adli Tıp Enstitüsü'nün tanısına uygun olarak bunların Wernicke Korsakoff Sendromu'nda görülenlerle aynı olduğunu belirttiklerini ortaya koymaktadır.

Buradan hareketle bilirkişi kurulu, mahkumlarda olası aşırı yüklenme öğelerini ve Wernicke Korsakoff Sendromu'nun gerçek özelliklerini ortaya çıkarmak amacı ile standart sağlık muayenelerine başvurmaya karar vermiştir.

Muayeneler Hükümet tarafından belirlenen İstanbul Çapa Üniversite Hastanesi'nde 8 ve 11 Eylül 2004 tarihlerinde tıp alanındaki gizlilik ilkesine riayet edilerek yapılmıştır.

Başvuran 10 Eylül 2004 tarihinde muayene edilmiştir. Kurul, başvuranın görünümünün normal olduğunu, nörolojik ve nöropsikolojik muayenesinde herhangi bir anormal bulguya rastlanmadığını, psikopatolojik bir sorunu bulunmadığını, verilen cezanın infazını engelleyecek bir bulguya rastlanmadığını tespit etmiştir.

HUKUK AÇISINDAN

I. AİHS'İNİN 3. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran yakalandığını iddia ettiği WK-S sebebiyle sağlık durumunun tutukluluk şartlarıyla bağdaşmadığını iddia etmektedir. Bir sağlık kuruluşunda tedavi görmesi gerektiğini ve Cezaevi'nde tutulmasının AİHS'nin 3. maddesi uyarınca kötü muamele teşkil edeceğini ileri sürmektedir.

A. Tarafların argümanları

1. Hükümet

Hükümet ceza infaz kurumlarındaki koşulların uygun olduğunu belirterek, tutuklu ve hükümlülerin öncelikle söz konusu infaz kurumunda, yoksa bir hastanede tıbbi bakımdan yararlandıklarını belirtmektedir. Başvuran bundan faydalanmıştır, birkaç kez Devlet Hastanelerinde tedavi görmüştür.

Hükümet başvuranın özgürlükten yoksun bırakıcı bir cezayı çekebileceğini belirten AİHM heyetinin raporuna dikkati çekmekte ve başvuranın mağdur sıfatı bulunmadığından AİHM'yi başvuruyu kabuledilemez ilan etmeye davet etmiştir.

2. Başvuran

Başvuran iddialarını tekrarlamaktadır. WK-S'nin iyileşmez bir hastalık olduğunu, 23 Ocak 2002 tarihinde Adli Tıp Kurumu'nun hastalığı teşhis ettiğinde serbest bırakılması gerektiğini ve bu nedenle tutuklu bulunmasının AİHS'nin 3. maddesini ihlal ettiğini ileri sürmektedir.

Başvuran aynı zamanda muayenesinin gerektiği gibi yapılmadığını belirterek AİHM heyetini de eleştirmektedir.

B. AİHM'nin takdiri

Yukarıda belirtilen sebeplerden dolayı, AİHM başvuranın mağdur sıfatı ile ilgili olarak sunduğu argümanı üzerinde durmayacaktır (Bkz. Amuur-Fransa, 25 Haziran 1996, Derleme Karar ve Hükümler 1996 III, s. 846, § 36, Dalban-Romanya [GC], no: 28114/95, § 44, CEDH 1999-VI, ve, mutatis mutandis, S.T.-Türkiye (karar), no: 32431/96, 6 Mayıs 2003).

1. Genel ilkeler

AİHS'de ne özgürlüğünden yoksun bırakılmış ne de hasta kişilerin durumuna ilişkin özel bir hükmün yer almadığı doğrudur. Bununla birlikte, gerekli tıbbi bakımın uygulanması yoluyla tutukluların fiziksel bütünlüğünün korunması konusunda Devletlere düşen yükümlülükten ayrı olarak, doğal yollardan ortaya çıkan gerek bedensel gerekse ruhsal bir hastalıktan kaynaklanan ıstırap, yetkili mercilerin sorumlu tutulabileceği tutukluluk koşulları nedeniyle daha da şiddetlenir veya şiddetlenme riski taşırırsa, tek başına AİHS'nin 3. maddesi kapsamına girebilir (Mouisel-Fransa, no: 67263/01, §§ 37, 38 ve 40, CEDH 2002-IX, ve Pretty-Birleşik Krallık, no: 2346/02, §52, CEDH 2002-III).

Her tutuklu, alınan tedbirlerin infaz edilme usul ve yöntemlerinin kendisini, tutukluluğun doğasında varolan kaçınılmaz ıstırap düzeyini aşacak şiddette bir sıkıntı veya zorluğa maruz bırakmamasını temin edecek şekilde, insan onuruyla bağdaşır tutukluluk koşullarına tabi olma hakkına sahip olduğundan, hapsedmenin uygulamaya ilişkin gereklilikleri gözönünde bulundurulduğunda, tutuklunun sağlığının yanı sıra esenliği de yeterli bir şekilde sağlanmalıdır (Kulda-Polonya [GC], no: 30210/96, § 94, CEDH 2000-XI).

AİHS'de, sağlık gerekçesiyle bir tutuklunun serbest bırakılmasına ilişkin herhangi bir "genel yükümlülük" belirtilmemişse de, bir tutuklunun klinik tablosu, Avrupa Konseyi'ne Üye Devletler nezdinde AİHS'nin 3. maddesi bakımından bugün, tutukluluğa elverişlilik sorusunun ortaya çıktığı durumlardan birini teşkil etmektedir (bkz., Mouisel, ibidem, ve Price-Birleşik Krallık, no: 33394/96, §30, CEDH 2001-VII).

Özetle görülen bir davada, sağlık durumu cezaevi yaşamına uygun olmayan ya da hayati tehlikesi bulunduğu tanısı konulan bir hastalığa yakalanan kimsenin tutuklu bulundurulması, AİHS'nin 3. maddesi açısından sorunlara neden olabilir.

2. Özel bağlam

AİHM, davayı incelemeye başlamadan önce, ciddi hastalıkları bulunan hükümlülerin cezalarının infazı konusunda Türkiye'de yürürlükte olan yasaları incelemiştir. AİHM, Türk

yasalarının ulusal mercilere, tutukluların ciddi hastalıklara yakalandığı durumda müdahale etme olanağı sunduğunu not etmektedir. Sağlık durumu serbest bırakılma veya cezanın ertelenmesi kararlarının verilmesini gerektirebilecek unsurlardan biridir. Bu tedbirlerin yanısıra, sağlık gerekçesiyle Cumhurbaşkanı'ndan af talebinde bulunma yolu da mevcuttur.

AİHM bu işlemlerin, ilk bakışta, tutukluların fiziksel bütünlüğü ve esenliklerinin korunması için Devletlerin özgürlüğü kısıtlayıcı cezaların meşru gereklilikleriyle bağdaştırmaları gereken uygun güvenceler oluşturduğuna kanaat getirmektedir.

Mevcut dava bağlamında, geçmişte Türkiye'nin, 1996 ve 2000 yıllarında koğuş yerine bir ila üç kişilik yaşam birimleri öngören F tipi cezaevlerinin kurulmasını protesto etmek amacıyla başlatılan açlık grevleri karşısında, beslenme bozukluğuna bağlı zihinsel ve fiziksel rahatsızlıkları olan ve aralarından bir kısmının WK-S olduğu düşünülen kişilerin tutuklu bulundurulmaları sorunuyla karşı karşıya kaldığını hatırlatmak uygun olacaktır. Hiç kuşkusuz yetkili mercilerin, bu durumun toplumun korunması açısından haklı gösterilemeyeceğine kanaat getirmesi üzerine, hasta olan tutuklulardan birçoğu sağlık gerekçesiyle geçici olarak serbest bırakılmıştır.

3. İlkelerin mevcut davaya uygulanması

AİHM başvuranın, kendisine yapılan tıbbi bakımın yetersizliğinden ya da şeklinden şikayet etmediğini, fakat iyileşemez bir hastalığa yakalandığından dolayı serbest bırakılması ve özel bir bakım yapılması gerektiğini argümanlarını desteklemeden iddia ettiğini gözlemlemektedir.

Sağlık nedeniyle serbest bırakılma talebinin 30 Ocak 2004 tarihinde reddedilme gerekçesi biçimi itibariyle eleştirilebilirse de, bir kimsenin tutuklu yargılanmak üzere tutulmasının yerinde olup olmadığı konusunda (Sakkopoulos-Yunanistan, no: 61828/00, 15 Ocak 2004, § 44, ve Reggiani Martinelli-İtalya (karar), no: 22682/02) ve mevcut davada da olduğu gibi, ulusal makamlar başvuranın fiziksel bütünlüğünün korunması zorunluluğunu gerekli tedavileri sağlayarak yerine getirdiklerinde, AİHM'nin kendi bakış açısını yerel mahkemelerin bakış açısının yerine koyamayacağını hatırlatmak gerekmektedir. AİHM başvuranın 2001 yılından beri faydalandığı tıbbi bakımın şekli ve seviyesini tartışma konusu yapacak bir neden görmemektedir.

Başvuranın mevcut sağlık durumu ile ilgili olarak, AİHM hemen delillerin toplanması hususunda, ne AİHS'nin ne de yerel mahkemelere uygulanabilir genel ilkelerin kendisine kesin kurallar sunduğunu hatırlatmaktadır. Bu nedenle, bir kaniya varmak için, doğru olduğuna karar verdiği her türlü veriye dayanabilir. Ayrıca, özgür iradesiyle, dosyada yer alan her unsurun kabuledilebilirliğini, uygunluğunu ve aynı zamanda ispat gücünü de değerlendirmektedir (İrlanda-Birleşik Krallık, 18 Ocak 1978 tarihli karar, A serisi no: 25, ss. 79, 80, §§ 209 ve 210).

Savunmacı Devletin, AİHS'den doğan yükümlülüklerini yerine getirmediğinin düşünülmesini gerektirecek ciddi ve kesin gerekçelerin bulunup bulunmadığını belirlemek için, AİHM'nin tarafların kendisine sunduğu ve gerektiğinde res'en elde ettiği unsurlar ışığında ortaya çıkan soruları incelemesi gerekmektedir (Yaşa-Türkiye, 2 Eylül 1998 tarihli karar, Derleme Kararlar ve Hükümler1998-VI,s. 2437, § 94).

AİHM tarafından yapılan ve yukarıda belirtilen soruşturma görevi, incelemesini yapabilmek için gerekli unsurların re'sen elde edilmesi ihtiyacından başka bir amaç taşımamaktaydı. Aslında, aralarında başvuranın da bulunduğu sözkonusu elli üç davada,

başvuranlar İstanbul Tabip Odası tarafından verilen ve dava konusu raporların bilimsel inandırıcılığını ciddi şekilde tartışma konusu yapan görüşleri sunmuşlardı (Bkz. örneğin, Balyemez-Türkiye (başvuru no: 32495/03, 1 Nisan 2004 tarihli kabuledilebilirlik kararı ve Eren-Türkiye (başvuru no: 8062/04, 2 Eylül 2004 tarihli kabuledilebilirlik kararı).

Ne başvuranlarla yapılan yazışmalar ne de Hükümet görüşü ile giderilebilen unsurlarının azlığı karşısında, AİHM davaların esasına ilişkin görüş bildirmeden önce gerçek koşulları ortaya koymak amacıyla 7 Temmuz 2003 tarihinde İçtüzüğüne dahil edilen ve görevler kapsamında bir soruşturma yürütme ve değerlendirme unsurlarını re'sen temin etme kararı almıştır.

Sonuç olarak başvuranların hepsi 8 Eylül ile 13 Eylül 2004 tarihleri arasında AİHM heyeti tarafından muayene edilmiştir.

10 Eylül 2004 tarihinde muayene edilen Çiçekler ile ilgili olarak AİHM heyeti oybirliğiyle, Ergül Çiçekler'de cezaevi ortamında yaşamasını engelleyecek nörolojik ya da nöropsikolojik bir belirti bulunmadığına karar vermiştir.

Sonuç olarak, dosyada mevcut olan unsurların genel bir değerlendirmesini yaptıktan ve uzmanlarının görüşlerini aldıktan sonra AİHM başvuranın tekrar hapsedilmesi halinde, tutukluluk koşullarının başlı başına AİHS'nin 3. maddesi uyarınca aşağılayıcı ve insanlık dışı muamele teşkil edeceğinin ortaya konulmadığını düşünmektedir (Sakkopoulos-Yunanistan, no: 61828/00, § 45, 15 Ocak 2004, Kulda, § 99 ve Reggiani Martinelli).

Son olarak bu şikayet AİHS'nin 35 §§ 3 ve 4. maddeleri uyarınca dayanaktan yoksun olduğu gerekçesiyle reddedilmelidir.

II. AİHS'NİN 5. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran tutuklu yargılanma süresinden şikayetçi olmaktadır ve bunun AİHS'nin 5 § 3 maddesinden belirtilen makul süre kavramını ihlal ettiğini ileri sürmektedir. Aynı zamanda AİHS'nin 5 § 5 maddesi uyarınca tazminat isteme hakkının bulunmadığını belirtmektedir.

A. Kabuledilebilirlik üzerine

AİHM şikayetlerin AİHS'nin 35 § 3. maddesine göre açıkça dayanaktan yoksun olmadığını gözlemlemektedir. AİHM başka hiçbir kabuledilemezlik gerekçesi bulmadığından şikayetleri kabuledilebilir bulmuştur.

B. Esas hakkında

1. AİHS'nin 5 § 3 maddesine ilişkin şikayet

10 Haziran 2004 tarihli kısmi kabuledilebilirlik kararı ile, AİHM AİHS'nin 5 § 3 maddesine ilişkin şikayeti üç aşama bakımından incelemiştir. AİHM ilk iki aşamaya ilişkin şikayeti kabuledilemez ilan etmiş ve Yargıtay'ın 12 Kasım 1999 tarihli kararı onadığı tarih olan, 26 Mart 2001 tarihinde başlayan üçüncü aşama hakkındaki incelemesini ertelemiştir.

AİHM bu aşamanın 6 Mayıs 2003 tarihinde başvuranın mahkum edilmesi ile son bulunduğunu gözlemlemektedir (Bkz., diğerleri arasında, Labita-İtalya [GC], no: 26772/95, § 147, CEDH 2000-IV). Bu unsur kabuledilebilirlik kararının alındığı tarihte mevcut değildir, AİHM dava konusu dönemin yaklaşık iki yıl bir ay gibi bir süreyi kapsadığını tespit

etmektedir. Sözkonusu sürenin makul olup olmadığının tespit edilmesi amacıyla AİHM, 26 Mart 2001 tarihinde başvuranın yaklaşık beş yıldan beri tutuklu bulunduğunu dikkate alacaktır.

Hükümet sanıkların çokluğu ve davanın karmaşıklığı dikkat alındığında tutuklu yargılanma süresinin makul olduğunu belirtmektedir.

Başvuran 26 Mart 2001 tarihinden itibaren DGM'nin kendisiyle ilgili hiçbir hukuki işlem yapmadığını ileri sürmektedir. Bu nedenle tutuklu bulundurulmasını haklı kılacak bir neden olmadığını iddia etmektedir.

AİHM'nin içtihadında da değişmez olduğu gibi, tutuklu yargılanma süresinin makul olup olmadığı konusu her davada davanın koşullarına göre değerlendirilmelidir.

Belirtilen bir durumda, bir sanığın tutuklu yargılanma süresinin makul süreyi aşmamasına dikkat etmek görevi ulusal mercilere düşmektedir. Bu amaçla kişi hürriyetine saygı ilkesinin ayırık tutulmasını doğrulayacak gerçek bir kamu yararının varlığını ortaya koyabilecek türden olan davanın tüm koşullarını incelemeleri ve serbest bırakılma taleplerini reddederken kararlarında bunları belirtmeleri gerekmektedir. AİHM sözkonusu kararlarda yer alan gerekçelerden ve başvurularında başvuran tarafından belirtilen ve tartışma götürmeyen olaylardan yola çıkarak, AİHS'nin 5 § 3. maddesinin ihlal edilip edilmediğine karar vermelidir (Bkz. Assenov ve diğerleri-Bulgaristan, 28 Ekim 1998 tarihli karar, Derleme 1998-VIII, § 154).

Bu itibarla suç işlediği için yakalanan kişinin suçlandığı makul sebeplerin devamı, tutukluluğun olmazsa olmaz koşuludur, fakat belli bir süre sonra bu da yeterli olmamaktadır; işte o zaman AİHM adli makamlar tarafından benimsenen diğer gerekçelerin, özgürlükten yoksun bırakılmasını haklı göstermeye devam edip etmediğini ortaya koymalıdır. Bu gerekçeler "anamlı" ve "doğru" olarak ortaya çıktıklarında, AİHM ayrıca ulusal makamların soruşturmanın yürütülmesinde özel bir dikkat gösterip göstermediklerini araştırmaktadır (Bkz., diğerleri arasında, Mansur-Türkiye, 8 Haziran 1995 tarihli karar, A serisi no: 319-B, § 52). Soruşturmanın karmaşıklığı ve özelliği bu anlamda dikkate alınacak unsurlardır (Van der Tang-İspanya, 13 Temmuz 1995 tarihli karar, A serisi no: 321, § 55).

Esasında, dosyada yer alan unsurlardan DGM'nin düzenli bir şekilde, her duruşmanın sonunda başvuranın tutuklu bulundurulmasını belirttiği anlaşılmaktadır. Gerekçe olarak da, üzerine atılı fiile, dosyada yer alan delillere ve tutukluluk süresine dayanarak neredeyse tamamında aynı ifadeye yer vermiştir. Bir defasında verilebilecek cezayı ve iki defa da başvuranın firar etme riskini ileri sürmüştür.

AİHM ulusal mahkemelerin başvuranın adaletten kaçma riski bulunduğunu düşünmüş olabileceklerini anlamaktadır. Bununla birlikte, firar etme riskinin kaçınılmaz olarak zamanla azalması (Bkz. Neumeister-Avusturya, 27 Haziran 1968, A serisi no: 8, s. 39, §10) ve bu riskin yalnızca kişinin giyebileceği hükmün ağırlığıyla izah edilemeyeceğinin açık olmasına rağmen, DGM'nin bu riski başvuranın özel durumu bakımından neye dayandığını kararlarında açıklamamış olmasını üzücü bulmaktadır. Böylelikle tutukluluğun devam ettirilmesine ilişkin kararlardan, ulusal yargının yedi yıl boyunca bu riskin neden sürdüğünü gerekçelendirmeyi ihmal ettiği görülmektedir. (Bkz., diğerleri arasında, Letellier-Fransa, 26 Haziran 1991, A serisi no: 207, s. 319, § 43, ve Zannouti-Fransa, no: 42211/98, § 45, 31 Temmuz 2001).

Kanıtların suçluluğa ilişkin ciddi belirtilerin var olduğunun ve sürdüğünün göstergesi olarak değerlendirilse ve genel olarak bu koşullar anlamlı etken oluştursa da, tutukluluğun bu denli uzun bir süre devam etmesini başlı başına doğrulamak için yeterli değildir (Mansur, § 56).

AİHM davada sanıkların sayısının çokluğunun davayı karmaşık hale getirdiğini kabul etmektedir. Bununla birlikte, davanın seyirindeki hiçbir gecikmenin başvurana bağlanamayacağı düşünülmektedir.

Kişinin mahkum edilebileceği ya da halihazır davada olduğu gibi mahkum edildiği cezaya gelince, mahkeme, tutukluluğun sürdürülmesinin, kişinin alacağı cezanın öngörülmesi olarak kabul edilemeyeceğini hatırlatır. (Bkz., özellikle, Letellier, adigeçen, s. 21, § 51, ve I.A-Fransa, 23 Eylül 1998, Derleme 1998-VII, § 104). Tutuklu yargılanmanın daha sonraki bir cezaya sayılması 5. maddenin 3. paragrafının ihlal edilmesini ortadan kaldıramamaktadır. Yalnızca 41. madde kapsamında tazmininin aza indirgenmesi yönünde etkisi olacaktır (Engel ve diğerleri-Hollanda, 8 Haziran 1976, A serisi no: 22, § 69, ve Kimran-Türkiye, no: 61440/00, § 41, 5 Nisan 2005).

Sonuç olarak, genel bir değerlendirme gerektiren başvuranın tutukluluk süresi makul süreyi aşmıştır.

O halde AİHS'nin 5 § 3 maddesi ihlal edilmiştir.

2. AİHS'nin 5 § 5 maddesine ilişkin şikayet

Başvuran ayrıca AİHS'nin 5 § 5 maddesine aykırı davranıldığını iddia etmektedir: Türk Hukuku'nun, uzatılmış bir tutuklu yargılanma süresinin tazmini için ulusal mahkemelere başvurulmasına imkan vermeyeceğini ileri sürmektedir.

AİHM bu davada, başvuranın, iç hukuka uygun olarak fakat AİHS'nin 5. maddesinin 3. paragrafına aykırı olarak tutuklu yargılandığını gözlemlemektedir.

466 sayılı Kanun'nun 1. maddesi ile ilgili olarak, AİHM mevcut davada sözkonusu olmayan, muhakemenin men-i kararının, beraat kararının ya da bir cezadan muaf tutan bir kararın dışında, bu madde tarafından öngörülen tazmin varsayımlarının tamamının, özgürlükten mahrum bırakılmanın kanunları ihlal etmesini öngördüğünü ortaya koymaktadır. O halde, tespit edilen ihlal, mevcut kararının kabulünden sonra bile ulusal mahkemeler önünde hiçbir tazmin talebinde bulunulmasına olanak sağlamamaktadır (Bkz. Sakık ve diğerleri-Türkiye, 26 Kasım 1997 tarihli karar, Derleme 1997-VII, § 60).

Son olarak, AİHS'nin 5 § 5 maddesi ile güvence altına alınan haktan etkili bir şekilde yararlanılması yeterli ölçüde sağlanmamıştır (Bkz., mutatis mutandis, Ciulla-İtalya, 22 Şubat 1989, A serisi no: 148, s. 18, § 44).

Sonuç olarak AİHS'nin 5 § 5 maddesi ihlal edilmiştir.

III. AİHS'İN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Tazminat

Başvuran maddi zarar için herhangi bir tazminat talep etmemekte, buna karşılık maruz kaldığı manevi zarar için 30.000 Euro (otuz bin) talep etmektedir.

Hükümet fahiş tutarda ve dayanaktan yoksun olduğunu düşündüğü bu tutarın reddedilmesini talep etmektedir.

AİHM, yaklaşık iki yıl bir ay süren tutukluluk süresi için AİHS'nin 5§§3 ve 5. maddelerinin ihlal edildiği tespiti ışığında hakkaniyete uygun olarak başvurana 2.000 Euro (iki bin) ödenmesine karar vermiştir.

B. Masraf ve Harcamalar

Başvuran çeviri, faks ve yazışma masrafları için 570 Yeni Türk Lirası (YTL) talep etmektedir. Avukatlık masrafları için 14.560 YTL talep etmektedir.

Hükümet kanıtlayıcı belge olmadan bu talebin reddedilmesi gerektiğini belirtmektedir.

AİHM'nin bu konudaki içtihadına göre, başvuran ancak yaptığı masraf ve harcamaların gerçekliğini, zorunluluğunu ve miktarının makul olduğunu ortaya koyduğunda sözkonusu masraf ve harcamalar geri ödenebilir (Bkz., diğerleri arasında, Nikolova-Bulgaristan [GC], no: 31195/96, §79, CEDH 1999-II). Ayrıca mahkeme masrafları ancak tespit edilen ihlale ilişkin oldukları müddetçe karşılanabilir (Beyeler-İtalya (adil tazmin) [GC], no: 33202/96, § 27, 28 Mayıs 2002).

Bu durumda AİHM, elindeki unsurları ve yukarıda belirtilen kriterleri gözönüne alarak, Avrupa Konseyinden alınan 715 Euro tutarındaki meblağın bu anlamda yeterli olduğu kanaatindedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK AİHM OYBİRLİĞİYLE;

1. AİHS'nin 3. maddesine ilişkin şikayetin kabuledilemez olduğuna;
2. Başvurunun geri kalanının kabuledilebilir olduğuna;
3. AİHS'nin 5§3 maddesinin ihlal edildiğine;
4. AİHS'nin 5§5 maddesinin ihlal edildiğine;

3. a) AİHS'nin 44 § 2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden YTL'ye çevrilmek üzere Savunmacı Hükümet tarafından başvurana, manevi tazminat olarak 2.000 Euro ödenmesine ve bu miktarın her türlü vergiden muaf tutulmasına

b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;

6. Oybirliğiyle, adil tazminata ilişkin diğer taleplerin reddine;

karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. fıkralarına uygun olarak 22 Aralık 2005 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı

D. VE DİĞERLERİ/Türkiye Davası*

Başvuru No:24245/03

Strazburg

22 Haziran 2006

OLAYLAR

I. DAVA KOŞULLARI

Başvuranlar, 1969 doğumlu Kürt kökenli A.D. Sünni olup, 1976 doğumlu Azeri kökenli eşi P.S. ise Şii'dir. Kızları P.D. 1997 doğumludur. Halihazırda sözkonusu aile geçici oturma izni ile Kastamonu'da (Türkiye) oturmaktadır.

A. Başvurana Göre Davanın Oluşmasına Neden Olan Olaylar

Iran Demokratik Kürdistan Partisi (IDKP) adına yaptıkları faaliyetlerden dolayı İran makamları tarafından kendisine işkence edilen A.D., 31 Kasım 1994 tarihinde yasadışı yollardan Türkiye'ye girmiş ve burada üç haftalık geçici oturma izni almıştır.

A.D. 5 Aralık 1994 tarihinde, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'nden (BMMYK) mülteci olarak kabul edilmesini istemiştir.

Ancak başvuran, BMMYK önünde mülteci olma talebinin incelendiği sırada, oturma izni sona erince, diğer İranlı mültecilerle birlikte Ankara Yüksekova Asliye Ceza Mahkemesi'ne çağırılmıştır.

Yüksekova Asliye Ceza Mahkemesi, 28 Nisan 1995 tarihinde yabancıların serbest dolaşım hakkına ilişkin mevzuatın ihlal edildiği gerekçesiyle para cezasına çarptırılmış ve İran'a iade edilmesine karar vermiştir.

Başvuran, İran'a döner dönmez 4 Haziran 1995 tarihinde Ayetullah Humeyni tarafından tanınan pişmanlık affından yararlanmayı umarak polise teslim olmuştur. Başvuran yakalanmış ve Nagadeh bilgi alma dairesi tarafından dört ay boyunca baskı altında sorgulanmıştır.

Başvuran 7 Ekim 1995 tarihinde, af belgesi almış ve Nagadeh kentini terk etmemek koşuluyla serbest bırakılmıştır. Başvuran daha sonra sabıka kaydı nedeniyle kazanç getiren her türlü faaliyetten ve üniversiteye giriş hakkından men edildiğini öğrenmiştir. Böylece seyyar satıcı olmuştur.

---

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Başvuran 1996 yılında P.S. ile tanışmış ve evlenmeye karar vermişlerdir. Ancak İran istihbarat¹ üyesi olan P.S.'nin babası ve erkek kardeşi bu evliliğe karşı gelmişlerdir. P.S. 11 Eylül 1996 tarihinde evinden kaçmış ve başvuranın evine yerleşmiştir. Başvuran ve P.S. 26 Eylül 1996 tarihinde, P.S.'nin babasının rızası alınmadan ve dolayısıyla Şii mezhebine aykırı olarak Sünni geleneklerine göre evlenmişlerdir.

İki gün sonra çift yakalanmıştır. Şii mahkemelerinin talebi üzerine P.S. bekaret kontrolünden geçmiş ve daha sonra serbest bırakılmıştır.

Nagadeh İslam Mahkemesi hakimi 30 Eylül 1996 tarihinde yapılan evliliği geçersiz ilan etmiş ve başvuranların her birini 300.000 Riyal para cezasına çarptırmıştır. Duruşmada hakim P.S.'nin babasını, Şii geleneklerine uygun bir evlilik yapılmasına izin vermesi konusunda ikna etmiştir. P.S.'nin babası bu karara boyun eğmiş ve çift yeniden evlenmiştir.

Verilen bu kararın içeriğini bilmeyen başvuranlar, daha sonra, her birinin İran Ceza Kanunu'nun (İCK) 88. maddesi gereğince zina gerekçesiyle yüz kırbaç cezasına çarptırıldıklarını öğrenmişlerdir. *Haad* olarak adlandırılan sözkonusu mahkumiyet kararı, bozulamayan bir karardır.

Birkaç ay sonra başvuranlar, mahkeme kararının infazı amacıyla Şii hakimi önüne çıkmaları için çağrılmışlardır.

12 Nisan 1997 tarihinde A.D.'ye yüz kırbaç cezası uygulanmıştır. Ancak P.D.'ye hamile olan eşinin cezası, önce çocuğun doğduğu 28 Ağustos 1997 tarihine kadar, daha sonra fiziksel ve ruhsal sağlık durumunun iyi olmaması nedeniyle 11 Ekim 1999 tarihine kadar ertelenmiştir. Bu son tarihte P.S.'nin kırbaç cezasının ertelenemeyeceğine ve ceza, ellişer kırbaç olmak üzere iki ayrı zamanda uygulanmaya karar verilmiştir.

Bunun üzerine, P.S.'nin kırbaçlanmasından kaçmak ve de A.D., kuzeni ve iki arkadaşını Irak'ın kuzeyindeki IDKP'nin yerel haber alma merkezine katılmalarını teşvik ettiğini polisin öğrenmesinden korktuğundan dolayı, aile İran'dan ayrılmaya karar vermiştir.

P.S. kızı ile birlikte 22 Kasım 1999 tarihinde Salmas sınır kapısından geçerli olan bir pasaportla Türkiye'ye giriş yapmışlardır. Ancak A.D. Serro üzerinden kaçak olarak giriş yapmışlardır.

Başvuranlar Van'da buluşmuşlardır.

B. Türkiye'de Başlatılan Yeni Usul İşlemleri

Başvuranlar, 23 Kasım 1999 tarihinde BMMYK bürosuna başvurmuşlardır. BMMYK başvuranları Van Göçmenlik bürosuna yönlendirmiş ve burada başvuranlar mülteci olarak kayıt yaptırmışlardır.

Bir BMMYK görevlisi, 17 Ocak 2000 tarihinde, diğer aile üyeleri aile reisi olan babaya bağlı olduklarından, sadece A.D.'yi dinlemiştir. Sadece eşinin söylediklerini doğrulamak amacıyla P.S.'ye danışılmıştır. Bu vesileyle BMMKY görevlisi, Van Devlet Hastanesi psikoloğu tarafından muayene edilmesi için, P.S. adına bir form doldurmuştur.

Başvuranlar 24 Nisan 2000 tarihinde, çevirmenlik yapan bir mültecinin da bulunduğu Van Yabancılar Bürosu'nda sorgulanmışlardır. Daha sonra A.D. ve P.S.

¹ SAVAMA (Sazman-e Ettela'at va Amniyat-e Melli-e Iran), daha sonra İran Bilgi Alma Bakanlığı olarak adlandırılmıştır. VEVAK (Vezerat-e Ettela'at va Amniyat-e Keshvar) olarak da bilinir.

söylediklerinin yazılı olarak özetini çıkarmaya davet edilmişlerdir. Başvuranlar 27 Nisan 2000 tarihinde kendilerinden isteneni yapmışlardır.

Başvuranlar 2000 yılı Mayıs ayında, vatandaşı oldukları ülkede işkence görme riski bulunan Avrupalı olmayan kişiler olarak geçici "mülteci" statüsünden faydalanmışlardır. Bunun yanı sıra sözkonusu aile, yüz Amerikan doları karşılığında yenilenebilir geçici oturma izni almışlardır.

Başvuranlar Kastamonu'ya yerleşmişler ve burada Kastamonu polisine yüz dolar daha vermek zorunda kalmışlardır.

Ancak 6 Kasım 2000 tarihinde BMMYK'nin yeterince gerekçelendirilmemiş kararıyla A.D.'nin sığınma talebi reddedilmiştir. P.S.'nin kendi durumundan ayrı olarak incelenmesine yönelik başvuruları sonuç vermemiştir.

Başvuran itirazda bulunmuştur.

BMMYK 20 Eylül 2001 tarihinde başvurana talebinin bertaraf edildiğine ve yeni ve kesin olaylar ileri sürmediği sürece dosyasının tekrar incelenemeyeceğine dair bilgi vermiştir.

Başvuran 31 Aralık 2001 tarihinde usul işlemlerinin yeniden başlatılmasını istemiştir. 2002 yılı Haziran ayında BMMYK başvurana dosyadaki hiçbir unsurun yeniden incelenmesini haklı göstermediğine ve davasının artık rafa kaldırıldığına dair bilgi vermiştir.

Ancak 21 Kasım 2002 tarihinde, Türk Göçmenlik Bürosu oturma izninin süresini uzatmayı reddetmiştir.

Iranian Refugees' Alliance Inc. örgütü, en azından talebinin reddedilmesindeki gerekçeler hakkında başvurana bilgi vermesi amacıyla BMMYK'ye yazı göndermiştir.

Dışişleri Bakanlığı, 19 Mart 2003 tarihinde BMMYK dosyasına atıfta bulunarak İçişleri Bakanlığı'na görüş bildirmek amacıyla, 94/6169 sayılı Tüzük ve Cenevre Sözleşmesi gereğince başvuranın sığınma talebine dayanak olarak ileri sürdüğü argümanların uygun olmadığı yönünde yazı göndermiştir.

Başvuranlara, 22 Nisan 2003 tarihinde bakanlık kararnamesi tebliğ edilmiştir. Sözkonusu kararnamede başvuranlara, sığınma talepleri reddedildiğinden İran'a geri dönmekte ya da sınır dışı edilme risklerinin bulunmasından dolayı seçtikleri ülkeden başka bir ülkeye gitmekte serbest olduklarına dair bilgi verilmiştir.

Bu karara on beş gün içinde İçişleri Bakanlığı'na başvurularak itiraz edilebilir.

Başvuran 6 Mayıs 2003 tarihinde bu amaçla elinde bulunan bütün belgelerle birlikte savunma sunmuştur.

C. Halihazırdaki Durum

Başvuranın itirazı 12 Ağustos 2005 tarihinde İçişleri Bakanlığı'nda hala incelenmekteydi. Halihazırda, süregelen usul işlemlerinin sona ermesini beklerken yenilene oturma izinleri gereğince Kastamonu'da oturmaya devam eden başvuranlar aleyhinde hiçbir nihai sınır dışı etme kararı bulunmamaktadır.

II. İLGİLİ İÇ HUKUK VE UYGULAMALAR

A. Türkiye

Mültecilere ilişkin mevzuat ve Türk idari ve hukuki makamların uygulamaları için Bkz. *Jabari-Türkiye* (no: 40035/98, § 22-30, AİHM 2000-VIII) ve *Müslim-Türkiye* (no: 53566/99, § 42-47, 26 Nisan 2005).

B. İran

İCK'nın ikinci bölümü, "şekli, ciddiyeti ve niteliği" şeriat kanunları tarafından tanımlanan ceza olan, çoğulu *hadd* olan *hodoud* cezasına yer vermektedir (İCK'nın 13. maddesi). İCK'nın 88. maddesinde öngörülen ve ilke olarak yüz kırbaç cezasına çarptırılan *Qazf*, zina nedeniyle yapılan suçlama anlamına gelmektedir (İCK'nın 139. maddesi). Zina işleyen kadın için, hamilelik sırasında ve daha sonra eğer yeni doğanı koruyacak bir kimse mevcut değil ise *hadd* cezası ertelenebilir (İCK'nın 91. maddesi). Hamile ya da emziren bir kadının kırbaçlanması, karnındaki bebeğin ya da yeni doğanın yaşamını zora soktuğu durumda, cezanın infazı sözüedilen risk ortadan kalkana kadar ertelenir (İCK'nın 92. maddesi).

2003 yılı Eylül ayında çıkan fiziksel cezaların infaz koşullarına ilişkin düzenlemeye göre, kırbaçlama kararı halka açık olarak her biri bir metre boyundaki birçok deri kayışlardan oluşan kırbaç yardımıyla uygulanır. Baş, yüz ve jenital bölgeler gibi "yasak olan bölgeler"e dikkatsizlik sonucu kırbaç darbelerinin gelmemesi için, vücudun hareket etmesini engelleyecek şekilde kişinin kolları ve bacakları bağlanır. Zina konusunda verilen kırbaç cezası, örneğin sarhoşluk için verilen cezadan daha ağırdır.

Kadınlar, giyinik olarak ve oturma pozisyonunda tutularak kırbaçlanır.

İran'da yürürlükte olan uygulamaya göre, İran Adli Tıp Örgütü tarafından kırbaçlanmaya dayanamayacak ölümcül bir hastalığı bulunan bir kimse sözkonusu olduğunda, kırbaçlama cezası özel bir usule göre infaz edilmektedir. Bu durumda İCK'nın 94. maddesinde öngörüldüğü gibi, zecri hakim tarafından belirlendiği şekilde darbe sayısına eşit sayıdaki kayıştan oluşan özel bir kırbaç yardımıyla ya da yüz kırbaç cezası için yapılmış yüz kayıştan oluşan bir kırbaçla tek bir kırbaç darbesi olarak uygulanmaktadır. Kırbaç darbesinin gücü, kırbaç kullanan kişiye göre değişir. Bu konuda hiçbir resmi ve kesin bir talimat yoktur. Kırbaç darbesinin etkisinin, *hadd*'in uygulanmasında daha da önem arz ettiği kabul edilmektedir.

İyileşebilir rahatsızlığı bulunan kişiler sözkonusu olduğunda, cezanın infazı kişi iyileşene kadar ertelenir (İCK'nın 93. maddesi).

C. Uluslararası Af Örgütü Raporları

2003 yılında Uluslararası Af Örgütü İran'da 197 kırbaçlama olayı tespit etmiştir. Örgüt 2005 yılı yıllık raporunda en az otuz altı kırbaçlama cezasına yer vermekte ve özellikle kırbaçlandıktan sonra Tahran'da 2005 Şubat ayında ölen Mohsen Mofidi olayını anlatmıştır. Bu rakamın gerçek rakamların gerisinde olduğu gözardı edilmemelidir. Son olarak 11 Ocak 2005 tarihinde Örgüt 19 yaşında "ahlaksız" fiillerden dolayı idam cezası alan Leyla Mafi aleyhinde kırbaçlama cezasının infazı konusundaki endişelerini dile getirmiştir (Bkz. aynı şekilde sözüedilen *Jabari*, § 31 ve 32).

HUKUK AÇISINDAN

I. 13 VE 14. MADDELERİ İLE BİRLİKTE YA DA TEK BAŞINA ELE ALINAN AİHS'NİN 3. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuranlar, öncelikle İran'a gönderildikleri takdirde, kötü muameleye ve AİHS'nin 3. maddesine aykırı olan cezalara maruz kalmaları riskinin bulunduğunu savunmaktadırlar.

A. Tarafların Argümanları

1. Hükümet

Hükümet, Cenevre Sözleşmesi'ne Taraf olarak uyguladığı coğrafi kaynaklı çekince seçeneği gereğince, Türkiye'nin Avrupa vatandaşı olmayan kişilere ne mülteci statüsü ne de herhangi bir oturma hakkı verme zorunluluğunun bulunduğunu hatırlatmaktadır. Oysa mevcut davada ulusal makamlar, başvuranlara, insancıl gerekçelerden dolayı ülkelerine dönebilecekleri ya da kendilerini kabul edecek tercihlerinin dışında bir ülkeye gidecekleri güne kadar ülke sınırlarında oturmalarına izin vererek, konu hakkında sunulan yasal olanakların ötesine geçmişlerdir.

Zaten o günlerde başvuranların aleyhinde uygulanacak hiçbir karar bulunmamaktaydı. 22 Nisan 2003 tarihli sınır dışı etme kararına karşı yapılan itiraz konusunda başlatılan usul işlemleri hala askıda olup, bu itiraz başvurusu bertaraf edilmiş olsa bile, başvuranların hala hukuki denetimin sağlanması amacıyla idari mahkemelere başvurma hakkı bulunmaktadır.

Hal böyleyken Hükümet, başvuranların endişelerinin gerçekliği konusundaki şüphelerinin bulunduğunu dile getirmektedir. BMMYK tarafından yakın zamanda sunulan açıklamaları benimseyerek, Hükümet, özellikle ailenin Türkiye'ye 1999 yılında, yani İran'da dört yıl yaşadktan sonra giriş yaptığına dikkati çekmektedir. Oysa işkence görme riski bulunmasına rağmen, A.D.'nin bu ülkeyi daha önce terk etmek için neden girişimde bulunmadığına hiçbir şekilde açıklama getirilmemiştir.

Bununla birlikte Hükümet, başvuranların Türk ve BMMYK makamlarına yaptıkları sığınma taleplerini destekleyemediklerini belirtmektedir.

Hükümet, P.S. konusunda, eğer uygun zamanda ve eşinin sığınma talebinden bağımsız olarak ileri sürmüş olsaydı, sağlık durumuna ilişkin bilgilerin daha önceden incelenip BMMYK'ya iletilmiş olacağını savunmaktadır. Bu noktada Hükümet, 9 Eylül 2005 tarihli BMMYK'nin açıklayıcı yazısına atıfta bulunarak, infazının birçok yıl boyunca ertelenen başvurana uygulanan kırbaçlama cezasının sağlık nedeniyle "sembolik" olan bir cezaya çevrildiğine dikkati çekmektedir. Her ne olursa olsun Hükümet, sığınma işlemlerinin farklı aşamalarında, ailenin oturma iznini yenilemeye devam eden İçişleri Bakanlığı da dahil olmak üzere makamların, P.S.'nin durumunu gözönünde bulundurmakta ihmalkarlık göstermediklerine kanaat getirmektedir.

Böylece Hükümet, insancıl değerler doğrultusunda hareket eden makamlar, bağımsız olarak ve uluslararası taahhütlere uygun olarak işlem yaptıklarından dolayı, bu davada AİHS'nin 3. maddesi bakımından Türkiye'nin sorumlu tutulamayacağına kanaat getirmektedir.

2. Başvuranlar

Başvuranlar, İran'da yargısız infazların ve kırbaçlama, recmetme ya da organların kesilmesi gibi barbarlık olarak nitelendirilecek cezaların halen uygulanmaya devam edildiğini belirtmektedirler. Bu ülkeye geri gönderildikleri takdirde, P.S.'nin zina nedeniyle kendisine verilen kırbaçlanma ve A.D. de siyasi geçmişinden dolayı işkence hatta ölüm cezasından kaçamayacaktır.

Bu noktada başvuranlar, İran'da IDKP üyeleri ve sempatizanları keyfi olarak kovuşturulmuş, hapsedilmiş, işkence görmüş hatta, Türkiye'den sınır dışı edildikten sonra ivedi şekilde yargılanan ve idam cezasına çarptırılan bu partinin kurucuları K. Tujali ve K. Shoghi gibi infaz edildiklerini ifade etmektedirler.

Ayrıca başvuranlar, Uluslararası Af Örgütü'nün raporlarını ve İslami rejime karşı cinayet işledikleri gerekçesiyle mahkum edilen Esmail Mohammadi, Abu Baker Mirza'ı Qaderi, Othman Mirza'ı Qaderi, Qader Ahmadi ve Jahangir Badouzadeh hakkında olduğu gibi ahlaksızlık gerekçesiyle mahkum edilen ve kırbaçlama cezasının infaz edilmesi üzerine ölen Mohsen Mofidi hakkında bu örgütün dile getirdiği infaz, işkence ya da kırbaçlama cezaları konusundaki endişelerini ileri sürmektedirler.

Başvuranlar, bir İran muhabirinin 8 Ağustos 2005 tarihinde yazdığı "Protests Erupt in Kurdish Areas of Iran" başlıklı rapora ve Kürt eylemcileri aleyhinde İran makamları tarafından yürütülen şiddet kampanyaları konusunda Uluslararası Af Örgütü tarafından 5 Ağustos 2002 tarafından başlatılan uluslararası çağrıya atıfta bulunmaktadır. Son olarak başvuranlar, 29 Ekim 2005 tarihli ve "Deteriorating human rights situations under Ahmadinejad's watch" başlıklı IDKP memorandumuna göndermede bulunmaktadır. Bu belgeye ek olarak, ayrılıkçı siyasi faaliyetlerinden dolayı öldürülen ya da hapsedilen Kürt kökenli İranlıların isimlerinin sıralandığı bir liste yer almaktadır.

Başvuranlar davaya ilişkin olaylara konusunda, ulusal makamların sığınma talebini reddetmeden evvel BMMYK'nin değerlendirmesinden bağımsız olarak bir değerlendirmeye gitmediklerini, Danıştay'a yapılan son başvuruda iddialarının esastan incelenmediğinden dolayı, uluslararası hukukla bağdaşan asgari teminatları sunan bir usul işlemi güvencesinin verilmediğini savunmaktadırlar.

Bu açıdan başvuranlar Hükümet'in görüşlerinde gerçeklerin ortaya çıkarılması amacıyla AİHM'nin kendisine sormuş olduğu sorulara açıkça cevap verme ve farklı sığınma talepleri hakkındaki dosyaların birer örneğini sunma durumunda olmadığına dikkati çekmektedirler. Böyle bir ihmalkarlık, AİHS'nin 34. maddesindeki hakkın ve AİHM'nin bu konuya ilişkin içtihadının tanınmadığı anlamına gelmektedir (*Orhan-Türkiye*, no: 25656/94, § 266, 18 Haziran 2002 ve *Tanrıkulu-Türkiye*, no: 23763/94, § 70, 1999-IV).

Başvuranlar, mevcut davada Hükümet'in, açıklamalarında sadece kendisinin "ulaşabileceği" ve hiç kuşkusuz yanlış olan bazı "bilgiler"e atıfta bulunarak boş yere kendini haklı göstermeye çalışan BMMYK'nin kararına dayanarak karar vermekle yetindiğini savunmaktadırlar.

Başvuranlara göre BMMYK'nin 9 Eylül 2005 tarihli yazısında, *hodoud* kategorisine girmeyen bir suç oluşturan çifte atılı olan fiilin "illicit relationship", yani *rabeteh namasru* olarak nitelendirerek yanlışlığa düşmektedir. Oysa bu durumda, zina, zina-e mohseneh gerekçesiyle çok daha ciddi mahkumiyet sözkonusudur.

BMMYK P.S.'ye verilen cezayı "sembolik" olarak nitelendirirken de yanlışlığa düşmektedir. Öncelikle BMMYK tarafından ileri sürülen İCK'nın 94. maddesi, hiçbir şekilde "sembolik ceza" öngörmemektedir. Mahkumiyet kararında bu hükme yapılan atıfla, İslami rejim hakiminin cezaların saptanması konusundaki takdir yetkisini yeniden dile getirmek amaçlanmaktadır. Bu durum başvuranın sonuç olarak iki aşamalı olarak yüz kırbaç cezasına maruz kalması durumunu hiçbir şekilde değiştirmemektedir.

Yine aynı yazıda BMMYK, P.S. yasal yollardan İran'ı terk edebilmişse, ailenin İran adli makamlarla hiçbir anlaşmazlığa düşmediği anlamına geldiğine kanaat getirmektedir. Oysa böyle bir sonuç ciddiyetten uzak olduğu için yanlışlığa düşürebilir. Birincisi, A.D.'nin

Türkiye'ye girişi yasal olmayan yollardan gerçekleşmiş ve ikinci olarak P.S. gibi İran'da haklarında soruşturma yapılan kişiler için ülkeyi terk etme yasağı hiçbir zaman uygulanmamıştır. Başvuranlar, Türkiye'ye iltica eden geçerli pasaportlara sahip bazı mülteciler de dahil olmak üzere, aleyhlerinde yürütülen kovuşturmalara rağmen belirli bir ücret karşılığında özgürce seyahat etmiş olan birçok İranlı'nın durumunu dile getirmişlerdir.

A.D., 1999 yılından önce Türkiye'ye gelmekte çekinmesinin nedeninin, İran'da hırpalanması değil, 1995 yılındaki ilk seyahati süresince kendisine gösterilen insanlık dışı muamele olduğunu savunmaktadır.

B. AIHM'nin Takdiri

1. P.S. Konusunda

3. maddede yer alan yasaklama, sınırdışı edilme konusunda da kattidir. AIHM, bu hükme aykırı olan hukuki fiziksel cezalarda dahil olmak üzere ceza şekillerine başvuranın hiçbir şekilde kabul edilemeyeceği konusunun özellikle üzerinde durmalıdır. Böylece, bir kimsenin gideceği ülkede böyle bir muameleye maruz kalma riskinin bulunduğu inanmak için kesin ve ciddi gerekçelerin bulunduğu her defasında, Sözleşmeciler Devlet'in sorumluluğu sınırdışı edilme durumunda sözkonusu olmaktadır (Bkz. *mutatis mutandis*, adigeçen *Müslim*, § 66, *Vilvarajah ve diğerleri-Birleşik Krallık*, 30 Ekim 1991 tarihli karar, A serisi n° 215, s. 34, § 103, *Chahal-Birleşik Krallık*, 15 Kasım 1996, 1996-V, s. 1855, § 80 ve *Tyrer-Birleşik Krallık*, 25 Nisan 1978, A serisi n° 26, s. 15-16, § 31 ve 33).

Bu davada AIHM, Tarafların argümanlarını ve İran'daki hukuki durum hakkındaki mevcut bilgilerin tümünü not etmektedir. Türk makamlarının başvuranların kendilerine başvurduğu sırada sahip oldukları ya da sahip olmaları gereken koşullara öncelikli olarak atıfta bulunarak, AIHM, İran'daki fiziksel cezaların, zina gibi ahlak dışı olarak değerlendirilen bazı suç kategorileri konusunda kurumsallaştırdığını gözlemlemektedir. Bu türden cezalar, kanun tarafından öngörülmekte, hukuki organlar tarafından verilmekte ve Devlet görevlileri tarafından uygulanmaktadır.

AIHM, davanın incelenmesini kendi gerçekleştirdiği zamandan bu yana (sözüedilen *Chahal*, s. 1856, § 86) bu ülkedeki durumun değiştiğine inanmamaktadır.

Dolayısıyla bu durum Jabari-Türkiye davası ile karşılaştırılabilir. Sözüedilen davada, Türk makamlarının, zina gerekçesiyle aleyhinde cezai kovuşturmaların başlatılmasından önce İran'dan ayrılmak zorunda kaldığını savunan Jabari'nin iddiasının "savunulabilir" niteliğinin ciddi olarak değerlendirmesini yapıp yapmadıkları denetlenmekteydi (sözüedilen karar, § 18 ve 34).

Ancak P.S.'nin durumu, Jabari'nin durumundan net bir şekilde ayrılmaktadır. Zira P.S., fiziksel cezanın uygulanması riskinin bulunmadığını, ancak zina nedeniyle mahkum edildiği yüz kırbaç cezasının pek yakında ve kesinlikle infaz edileceğini belirtmektedir.

Hükümet, ne bu noktaya ne de uzun zamandan beri ilgili makamlar tarafından bilinen bu mahkumiyete ilişkin mahkeme kararının gerçekliğine itiraz etmiştir.

Böylece AIHM'ye göre Türk makamlarının konuya gerekli özeni göstererek başvuranın davasının bütün girdisi çıktısını değerlendirip değerlendirmediklerinden çok (Bkz. örneğin sözüedilen *Jabari*, §39) bu davada sözkonusu cezanın niteliğini gözönüne alıp almadıklarının incelenmesi sözkonusudur.

Daha önce AIHM'nin de belirttiği üzere, verilen bir fiziksel cezanın, AIHS'nin 3. maddesi tarafından korunan kişinin fiziksel bütünlüğü ve onuru gibi kavramlarla bağdaşmadığı ortaya konulabilir. Bir cezanın "aşağılayıcı" olup bu hükmü ihlal etmesi için, sebep olduğu küçük düşme ya da aşağılanmanın belirli bir seviyede ve her cezaya bağlı her zamanki aşağılanma unsurundan farklı olması gerekmektedir. Özellikle 3. madde "insanlık dışı" ve "aşağılayıcı" cezaları yasaklayarak, bu cezaların genel olarak verilen cezalarla karışmamasını kapsamaktadır.

Asgari ciddiyet seviyesinin değerlendirilmesi davaya ilişkin verilerin tümüne bağlıdır. Cezanın niteliği ve içeriği, infaz şekilleri, süresi, fiziksel ve ruhsal etkileri, bazen mağdurun cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi unsurları gözönünde bulundurmaktadır (Bkz. *Costello-Roberts-Birleşik Krallık*, 25 Mart 1993 tarihli karar, A serisi no: 247-C, s. 59, § 30 ve yapılan atıflar).

AİHM bu konuda, İran'daki kırbaçlama cezalarının infaz şekilleri konusundaki itiraz edilmeyen bilgilere gönderme yapmaktadır. Bu koşullarda bir kimsenin, hemcinslerinden birine ve hem de halka açık olarak böylesi bir fiziksel şiddet uygulamasına izin verilmesi, başvuranın cezasının başlı başına “insanlık dışı” bir ceza olarak nitelendirilmesi için yeterli olmaktadır.

Hiç kuşkusuz İran hukuku, bazı güvenceler sunmaktadır ve bir şekilde başvuran bunlardan faydalanmıştır. Başvuranın cezasının infazı hamile olduğu dönemde birçok kez ertelenmiş ve son olarak Adli Tıp Kurumu'nun görüşüne uygun olarak, kırbaç cezasının ellişer kırbaç olmak üzere iki seferde uygulanmasına karar verilmiştir.

Cezanın bu şekilde hafifletilmesi, cezanın “insanlık dışı” niteliğinden hiçbir şey kaybettirmemektedir.

Ancak Hükümet, BMMYK gibi, İCK'nın 94. maddesi gereğince P.S.'nin cezasının, “sembolik” bir ceza halini alacak şekilde, sağlık nedeniyle çok fazla hafifletildiğini belirtmektedir.

Oysa cezanın hafifletilmesi kararı, İran makamlarından resmi yollardan elde edilen hiçbir güvenceye dayanmadığından (Bkz. *Bader ve diğerleri-İsveç*, no: 13284/04, § 45, AİHM 2005-... ve bu kararda yeralan atıflar) ve de dosyadaki hiçbir unsur, İCK'nın 94. maddesinin uygulanmasını gerektirecek başvuranın hiçbir ölümcül bir hastalığının bulunmamasından dolayı yerinde alınan bir karar değildir.

AİHM, aksi durumda bile, yüz kayıştan oluşan tek bir kırbaç darbesinin uygulanması ile cezanın infaz edilme olasılığının, hiçbir şekilde verilen cezaya “sembolik” nitelik kazandırmadığını ve de “insanlık dışı” yönünü değiştirmediğini vurgulamaktadır. Bu durumda başvuran daha ciddi yaralardan kurtulmuş olsa da, Devlet gücünün elinde halka açık şekilde obje olarak kullanmayı içeren bu ceza, kişinin fiziksel olduğu kadar psikolojik bütünlüğüne ve onuruna yerveren 3. maddenin temel amaçları arasında yeralan kişinin korunması ilkesini ihlal etmiştir (Bkz. *mutatis mutandis*, sözüedilen *Tyrer*, s. 16, § 33).

AİHM, yukarıda yapılan değerlendirmeleri gözönüne alarak, başvuranın İran'a geri gönderilmesi durumunda 3. maddeye aykırı olan “insanlık dışı” bir cezaya maruz kalacağı yönünde gerçek bir riskin bulunduğu kanaat getirmektedir.

Geriye esasla birleştirilen ve kabul edilebilirlik aşamasında Hükümet tarafından ileri sürülen iç hukuk yollarının tüketilmemesi sorunu kalmaktadır.

AİHM bu bağlamda, Hükümet'in bu vakte kadar, 6 Mayıs 2003 tarihinde başlatılan itiraza ilişkin usul işleminin sonucunu beklerken başvuranların sınırdışı edilmelerini yasaklamasını memnuniyetle karşıladığını not etmektedir. Hiçbir şey bu usul işleminin, Türk idari makamlarının, aleyhlerinde ileri sürülen ihlal iddialarını engellemek ve tazmin etmek için halihazırda yeterli unsurlara sahip olduğundan dolayı, başvuranı İran'da bekleyen akıbeti konusundaki iddiaları incelenmeden sınırdışı etme kararının alınması ile sonuçlanacağını akla getirmemektedir (Bkz. *mutatis mutandis*, *Van Oosterwijck-Belçika*, 6 Kasım 1980 tarihli karar, A serisi no: 40, s. 16, § 33).

Ancak *Jabari-Türkiye* davasında belirtilen aynı gerekçelerden ve bu davada kabul edilen çözümden yola çıkılmasını haklı gösteren argümanlar bulunmadığından dolayı, AİHM, bu davada başvuranın etkili bir şekilde idari mahkemeler önünde aleyhinde alınacak benzeri sınırdışı kararının meşruluğuna itiraz edebilme olasılığının bulunduğu inanmamaktadır. Böyle bir başvuru, alınan tedbirin infazının ertelenmesi ya da başvuranın iddialarının esasının yeniden incelenmesi ile sonuçlanamaz (sözüedilen *Jabari*, § 49 ve 50).

2. A.D. ve P.D. hakkında

AİHM dava koşullarını gözönüne alarak, A.D.'nin delillerle desteklenmemiş olan, siyasi geçmişinden dolayı kötü muamele ya da işkence riskinin bulunduğu dair iddiaları üzerinde durmayacaktır (benzeri bir durum için Bkz. sözüedilen *Muslim*, § 61).

Davanın özel nitelikleri AİHS'nin 3. maddesinin yanısıra 8. maddesi alanında re'sen yer almasına olanak tanısa da (*Handyside-Birleşik Krallık*, 7 Aralık 1976 tarihli karar, A serisi no: 24, s.19-20, § 41), AİHM bunun gerekli olmadığına kanaat getirmektedir (Bkz. diğer birçoğu arasında, *Johansen-Norveç*, 7 Ağustos 1996 tarihli karar, 1996-III, s. 1001-1002, § 52 ve ilgili yorumlar için bkz. özellikle *Cıvz-Hollanda*, no: 29192/95, § 61-72, AİHM 2000-VIII).

Sonuç olarak bu davada A.D. ve P.D.'nin durumunun yukarıda yer verilen *Bader ve diğerleri-İsveç* davasındaki başvuranların durumundan farklı olmadığını tespit etmek yeterli olacaktır. Sözüedilen davada K.B.M. Kurdi, eşi H.A.M. Kanbor ve iki çocuğu, Suriye'ye geri gönderildiği takdirde, AİHS'nin 2 ve 3. maddeleri bakımından K.B.M. Kurdi'ye verilen ölüm cezasının infazı riskinin bulunduğunu belirtmektedirler (sözüedilen karar, § 1 ve 34).

AİHM, bu örnekte belirtilen aynı nedenlerden dolayı P.S.'nin sınırdışı edilmesi durumunda A.D. ve P.D. açısından 3. maddenin ihlal edilmiş olacağına kanaat getirmektedir (Bkz. sözüedilen *Bader ve diğerleri*, § 1, 34, 47 in fine ve 48).

3. Sonuç

AİHM yukarıda yer alan ihlal tespitleri ışığında, Hükümet'in iç hukuk yollarının tüketilmediğine yönelik itirazını reddetmekte ve şayet uygulamaya konulmuş olsaydı P.S.'yi İran'a sürme kararının, üç başvuranla ilgili olarak AİHS'nin 3. maddesinin ihlali anlamına geleceğine kanaat getirmektedir.

Bu sonuç AİHM'nin mevcut davayı ileri sürülen 13. ve 14. madde kapsamında incelemesi gerekliliğini ortadan kaldırmıştır.

II. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

AİHS'nin 41. maddesinde yer alan unsurlar

A. Tazminat

1. Maddi zarar

Başvuranlar rakam belirtmeksizin, Türkiye'de geçirdikleri altı yıl içinde uğradıkları zararın tazmin edilmesini istemektedirler. Bununla ilgili olarak, Kastamonu Yabancılar Şubesi'nden gelen 3 Nisan 2002 tarihli yazıya gönderme yapmaktadırlar. Bu yazıyla, A.D.'ye Türkiye'de yabancıların ilgili Bakanlığın izni olmaksızın çalışamayacakları bildirilmiştir. Başvuranlar, bu zaman zarfında maddi yardım ve sağlık yardımı yapılmadığından şikayetçi olmaktadır. Başvuranlar ayrıca, yine aynı şubeden gönderilen başka bir yazıya da atıfta bulunmaktadırlar, bu yazıda da A.D.'nin 31 Ağustos 2005 yapmış olduğu başvuru üzerine, "sığınma talebinde bulunan yabancıların" değil de, yalnızca ilticacı ya da sığınmacı statüsünde bulunanların ücretsiz sağlık hizmetinden faydalanabilecekleri kendisine bildirilmiştir.

Bununla birlikte, olayların meydana geldiği sırada Türkiye'de asgari ücret 423.000.000 eski Türk Lirası iken, A.D. ailesinin ihtiyaçlarını karşılayabilmek amacıyla, günlük ortalama bir ila yedi amerikan doları karşılığında on iki bazen de on dört saat süreyle geçici, yorucu ve tehlikeli işlerde çalışmak zorunda kalmıştır.

Hükümet belgelenememiş olmasından ve başvuranların rakam belirtmemiş olmasından dolayı bu talebin reddedilmesini talep etmektedir.

AİHM, AİHS'nin 3. maddesinin kısmi olarak ihlal edilmesiyle ileri sürülen zararlar arasında bir bağlantı görememektedir kaldı ki bu zararlar denetlenebilir herhangi bir unsura da dayanmamaktadır. Bu nedenle, bu ad altında herhangi bir ödeme yapılmasına gerek görülmemektedir.

2. Manevi zarar

Başvuranlar içinde buldukları belirsizlik ortamı nedeniyle acı çektiklerini ve halen de acı çekmeye devam ettiklerini ifade etmektedirler. Bununla ilgili olarak takdir yetkisini AİHM'ye bırakmaktadır.

Hükümet mevcut davada, başvuranların açık ve kesin bir iddiada bulunmadıklarını ifade etmekle yetinerek bu konuda görüş bildirmemektedir.

AİHM mevcut davanın koşulları dikkate alındığında, AİHS'nin 3. maddesinin ihlal edildiği tespitinin, başvuranların yaşamış olabilecekleri manevi zararın tazmini için başlı başına yeterli olduğu kanaatinde (Bkz. *mutatis mutandis*, *Jabari*, adigeçen, § 54).

B. Masraf ve Harcamalar

Başvuranlar, avukatlarının avukatlık ücreti ve dava boyunca yapılan diğer masraflar için 15.500 Amerikan Doları (on beş bin beş yüz) talep etmektedirler. Taleplerini şu şekilde açıklamaktadırlar:

- Posta, iletişim ve belge masrafları için, 380 Amerikan Doları;
- Çeviri masrafları için, 920 Amerikan Doları;
- Saati 150 Amerikan Doları'ndan, 95 saatlik avukatlık hizmeti için, 14.250 Amerikan Doları.

Bununla ilgili olarak başvuranlar 56,20 Amerikan Doları tutarında iki posta makbuzu, 23,14 Amerikan Doları tutarında bir adet iletişim makbuzu ve on bir tane İran'a bir tane de Türkiye'ye olmak üzere yapılan telefon görüşmelerinin yer aldığı bir adet detaylı telefon faturası sunmaktadır.

Hükümet, sunulan birkaç adet faturanın başvuranların talepleri ile hiçbir şekilde ilgisi bulunmadığını belirtmektedir.

Yapılan masraf ve harcamaların karşılanması ile ilgili olarak, AİHM kendisine sunulan belgeleri özellikle de avukat tarafından sunulan avukatlık ücret tarifelerini değerlendirmiştir. AİHM ödenmesi talep edilen ücreti haklı bulmuş fakat Strazburg'da davanın sonuçlanması amacıyla yapılan ciddi çalışmaları da dikkate alarak, talep edilen tutarın aşırı olduğuna kanaat getirmiştir.

AİHM içtihatlarından doğan kriterler ışığında (*Nikolava-Bulgaristan* [GC], no: 31195/96, § 79, CEDH 1999-II, ve *Scozzari ve Giunta-İtalya* [GC], no: 39221/98 ve 41963/98, § 258, CEDH 2000-VIII), her türlü vergiden muaf tutulmak üzere Avrupa Konseyi tarafından verilen 857 Euro tutarındaki adli yardım düşürülerek başvuranlara 5.000 Euro ödenmesine karar vermiştir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK AİHM OYBİRLİĞİYLE,

1. Hükümeti'nin ön itirazının *reddedilmesine*;
  2. Şayet uygulanmaya konmuş olsaydı P.S.'yi İran'a sürme kararının üç başvurulanla ilgili olarak AİHS'nin 3. maddesinin ihlali anlamına *gelebileceğine*;
  3. 3. maddesi ile birlikte AİHS'nin 13. ve 14. maddeleri kapsamında herhangi bir soru *bulunmadığına*;
  4. İhlal tespit kararının, başvuruların yaşamış olabilecekleri manevi zararın tazmini için başlı başına *yeterli olacağına*;
  5. a) AİHS'nin 44 § 2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, döviz kuru üzerinden Y.T.L.'ye çevrilmek üzere ve miktara yansıtılabilecek her türlü vergiden muaf tutularak, Savunmacı Hükümet tarafından başvurulara manevi tazminat için 5000 Euro (beş bin) *ödenmesine* ve bu miktardan Avrupa Konseyi tarafından yapılan 857 Euro tutarındaki adli yardımın *düşürülmesine*;
  - b) Söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz *uygulanmasına*;
  6. Adil tazmine ilişkin diğer taleplerin *reddine*;
karar vermiştir.
- İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77§§ 2 ve 3 maddesine uygun olarak 22 Haziran 2006 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı

BAYRAK VE DİĞERLERİ/Türkiye Davası*

Başvuru No: 42771/98
Strazburg
12 Ocak 2006

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuranlar, hiç bir örgüt tarafından üstlenilmeyen bir saldırının ardından 23 Eylül 1993 tarihinde ölen Abdülkadir Bayrak (A.B.) ve Medeni Şimşek'in (M.Ş.) yakın akrabalarıdır.

A. Olayın meydana geliş şekli

Olaylar sırasında A.B. Nusaybin'in merkezinde bir eczane işletirken, M.Ş. aynı şehirde elektrikçiydi.

23 Eylül 1993 tarihinde, saat 15:30-16:00 sularında bu kişiler Nusaybin'in (Mardin) ana caddesinin kaldırımında beraber yürürken yüzü maskeli iki kişinin düzenlediği saldırının kurbanı olmuşlardır. M.Ş. olay yerinde ölürken A.B. Nusaybin Devlet Hastanesi'ne kaldırılmıştır. Mardin Devlet Hastanesi'ne sevk edilen A.B. daha sonra Diyarbakır Hastanesine sevk edilmiş ve burada aynı gün gece yarısına doğru vefat etmiştir.

B. Makamlar tarafından yürütülen soruşturma

1. Nusaybin Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yapılan hazırlık soruşturması

A.B. ve M.Ş.'ye açılan ateşin ardından Nusaybin Cumhuriyet başsavcılığı, resen soruşturma başlatmıştır. Öncelikle olay günü polis olay mahallinde soruşturma yapmış ve altı adet boş mermi kovani bulmuştur. Daha sonra polisler Nusaybin'in ana caddesinde ticaret yapan A.Çakmak, S. Gökhan ve A.Aslan'ı dinlemiştir.

A. Çakmak verdiği beyanlarda oğluyla birlikte kuaför salonunda bulunurken silah sesleri duyduğunu, ancak kimin veya kimlerin ateş açtığını görmediğini belirtmiştir.

Pastane işleten S. Gökhan, silah seslerini duyduktan sonra buzdolabının arkasına saklandığını belirtmiştir.

---

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Bakkal işleten A.Aslan, dükkanının önünden gelen silah seslerini duyduğunu ve yaralı olan A.B.'nin içeri girdikten sonra buzdolabının yanında yere düştüğünü, bir kaç dakika sonra bu kişinin hastaneye kaldırıldığını belirtmiştir. A.Aslan, A.B. ve M.Ş.'ye kimin ateş ettiğini görmediğini ve olaydan sonra kendisine şüpheli bir kişinin Hamam caddesine doğru koşarken polislerin peşine düştüğünü ancak kaçmayı başardığının söylendiğini belirtmiştir.

Yine 23 Eylül 1993 tarihinde, diğerleri meyanında Nusaybin Cumhuriyet Başsavcısı, doktor, M.Ş.'nin babası Osman Şimşek ve A.B.'nin yakın akrabası Ahmet Bayrak'ın hazır bulunduğu bir ortamda cesetlerin dış muayenesi yapılmıştır. Otopsi raporlarına göre M.Ş.'nin ölümüne ciğerlerinin tahrip olmasına neden olan sırtından aldığı bir kurşun sebep olmuştur. A.B. hakkındaki raporlarda, A.B.'nin vücuduna üç kurşunun girip çıktığı belirlenmiş ve ölümüne sebep olan kurşunlardan birinin kafasında olduğu yer almaktadır. Ölüm nedeni açık olup klasik otopsi yapılmasına gerek görülmemiştir.

Başvuranlardan A.B.'nin kardeşi ve M.Ş.'nin kuzeni Ali Bayrak, cezai soruşturma kapsamında 29 Eylül 1993 tarihinde polise ifade vermiştir. Ali Bayrak kimseden şüphelenmediğini, saldırının nedeni hakkında bir bilgisinin bulunmadığını zira kardeşinin siyasi görüşünün bulunmadığını ve düşmanın olmadığını belirtmiştir. Ali Bayrak suçluların bulunmasını ve cezalandırılmasını istemiştir.

Olay yerinde bulunan mermi kovanlarının balistik incelemesi polis laboratuvarında yapılmıştır. 29 Eylül 1993 tarihli raporda altı mermi kovanının bir “Makarov” tipi tek bir ateşli silahtan çıktığı belirtilmiştir.

Nusaybin Cumhuriyet Başsavcılığı, 7 Ekim 1993 tarihinde suçun niteliğini, işleniş şeklini ve delil unsurlarını göz önünde bulundurarak soruşturmanın Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesinin “DGM” yetki alanına girdiğine kanaat getirmiş ve razione materiae yetkisizlik kararı vermiştir.

2. Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yapılan hazırlık soruşturması

1995 yılında Nusaybin de dahil olmak üzere Türkiye'nin güneydoğusunda bir çok saldırı düzenlemekle suçlanan Hizbullah'a karşı geniş çaplı bir polis operasyonu düzenlenmiştir.

Söz konusu operasyon sırasında tutuklanan ve Hizbullah üyesi olduğu şüphelenilen A.Ö. adlı bir şahıs, 16 Mart 1995 tarihinde A.B. ve M.Ş. cinayetinin Hizbullah militanları olan Ömer Saruhan ve Beşir Demir tarafından düzenlenmiş olduğunu duyduğu yönünde beyanda bulunmuştur.

Soruşturma kapsamında, 17 Mayıs 1995 tarihinde çok sayıda ateşli silah Hizbullah üyesi olduğundan şüphelenilen bir şahıs tarafından gösterilen apartmanda bulunmuştur.

DGM Cumhuriyet Başsavcısı 23 Mayıs 1995 tarihinde, Hizbullah üyesi olduklarından şüphelenilen yirmi beş kişiyi, çok sayıda kişiyi öldürmek ve sözkonusu örgüt adına yürütülen terör faaliyetlerinde bulunmakla suçlamıştır.

18 Haziran 1995 tarihinde 17 Mayıs'ta ele geçirilen silahların balistik incelemesine ilişkin bilirkişi raporu dosyaya konulmuştur. Bilirkişi raporuna göre 23 Eylül 1993 tarihli olay mahallinde bulunan mermi kovanlarının söz konusu apartmanda bulunan “Marakov” marka tabancadan çıktığı anlaşılmıştır.

5 Şubat 1998 tarihinde, başvuranların avukatı hazırlık soruşturmasının durumu hakkında bilgi almak amacıyla talepte bulunmuştur.

DGM Cumhuriyet Başsavcısı 10 Şubat 1998 tarihli mektupla başvuranın avukatına, hazırlık soruşturmasının dikkate değer bir sonucunun olmamasıyla beraber hala devam etmekte olduğu yönünde bilgi vermiştir.

Başvuranların avukatı 5 Şubat 2000 tarihinde AİHM'ye başvuruda bulunduktan sonra soruşturmanın durumu hakkında bilgi almak amacıyla DGM Cumhuriyet Başsavcısı'na başvurmuştur. Avukat ayrıca dosyada bulunan belgelerin birer fotokopisini istemiştir.

Cumhuriyet Başsavcısı, 15 Şubat 2000 tarihinde hazırlık soruşturmasının hala devam ettiğinden, şüphelilerin henüz tutuklanmadığı ve ön soruşturmanın hala askıda olmasından dolayı belgelerin fotokopilerini veremeyecekleri yönünde bilgi vermiştir.

22 Ekim 2002 tarihli bir iddianameyle, DGM Cumhuriyet Başsavcısı Ceza Kanunu'nun 146. maddesi uyarınca, Hizbullah örgütüne mensup olduğu ve M.Ş ile A. B'nin ölümüyle ilgisi olduğu gerekçesiyle Mehmet Salih Kölge aleyhine dava açmıştır. Selami Sevim'in 12 Kasım 2000 tarihinde Cumhuriyet Başsavcısı, Hakim ve polis tarafından alınan ifadesinde, bu kişinin eylemin sorumlusu olduğu, emrin Kaan Aktaş tarafından verildiği,

Selami Sevim tarafından yerine getirildiği, Kuzluca köyünden “İsmail”in ise kendisini gözetlediği belirtilmiştir.

Hazırlanan İddianamede Cumhuriyet Başsavcısı:

-23 Mayıs 1995 tarihli bir iddianameyle, Türk Ceza Kanunu'nun 125. madde uyarınca Kaan Aktaş aleyhine cezai soruşturma başlatıldığını,
-hazırlanan bu iddianamede başvuranların yakınının öldürülmesi olayı yer almadığından, 23 Ocak 2001 tarihinde yeni bir iddianame hazırlandığını,
-Selami Sevim'in 8 Kasım 2000 tarihinde yakalandığını, aleyhinde cezai soruşturma başlatıldığını ve cinayet fiilinin atılı suçlar arasında yer aldığını;
-İsmail'in kimliğinin tespit edilemediğini ve halen arandığını;
-6 Haziran 2002 tarihli iddianameyle Cumhuriyet Başsavcılığı'nın Türk Ceza Kanunu'nun 146. maddesi uyarınca Mehmet Salih Kölge aleyhine cezai soruşturma başlattığını belirtmektedir.

28 Kasım 2002 tarihinde, DGM birinci dairesi duruşma yapmıştır. Mehmet Salih Kölge, Hizbullah örgütüne mensup olduğunu kabul etmiş fakat başvuranların yakınlarının ölümü ile ilgili olarak üzerine atılı bütün suçlamaları reddetmiştir. Aynı gün Mahkeme davalarının birleştirilmesine karar vermiştir.

4 Ocak 2005 tarihinde, Hükümet AİHM'ye, 30 Haziran 2004 tarihinde Resmi Gazete'de yayınlanan 5190 sayılı Kanun'un 2. maddesi gereğince, Hizbullah üyesi olduğu iddia edilen kişiler aleyhine açılan iki davanın Diyarbakır DGM'den Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi'ne nakledildiğini. Ayrıca bu örgütün yöneticileri oldukları iddia edilen kişiler aleyhine başlatılan cezai yargılamanın bu mahkemede devam ettiğini bildirmiştir.

HUKUK AÇISINDAN

I. HÜKÜMET'İN ÖN İTİRAZI HAKKINDA

Hükümet iç hukuk yollarının tüketilmediği itirazını ileri sürmektedir. Yerel mahkemelerde devam eden bir cezai soruşturmanın bulunduğu altını çizmektedir.

AİHM, 23 Eylül 2004 tarihli kabul edilebilirlik kararında, AİHS'nin 2. maddesi uyarınca idari ve hukuki yollara başvurulmasının gerekli olmadığını belirttiğini ve başvuranların yakınlarının ölümüne ilişkin olarak cezai soruşturmanın halen devam ettiğini gözlemlediğini hatırlatmaktadır. AİHM bununla birlikte başvuranın AİHS'nin 2. maddesine dayanan şikayeti ile bağlantılı olan sorunları gündeme getirdiğinden itirazın esasla birleştirilmesi gerektiğini düşünmektedir.

AİHS'nin 2. maddesi uyarınca yapılan şikayetin esasına ilişkin kararını dikkate alınarak, ön itirazın ayrıca incelenmesine gerek olmadığına karar vermiştir (Ekinci, adıgeçen, § 62).

II. AİHS'NİN 2. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuranlar, yakınlarının yargısız infaz kurbanı olduklarını ifade etmekte ve AİHS'nin 2. maddesine atıfta bulunmaktadır.

A. Tarafların Argümanları

1. Başvuranlar

Başvuranlar yakınlarının öldürülecek listesine alındıklarını iddia etmektedir. Başvuranlar, Hükümet görüşlerinde de atıfta bulunulan bir belgede, maktullerden birinin PKK sempatzanı olduğunun ifade edildiğine AİHM'nin dikkatini çekmektedir. Başvuranlar ayrıca cinayetle ilgili olarak etkili ve eksiksiz bir soruşturma yürütülmediğini ileri sürmektedir. Ayrıca hastane yetkililerinin, kan kaybından ölen A.B.'nin tedavisine gereken özeni göstermediklerini iddia etmektedirler.

2. Hükümet

Hükümet, başvuranların yakınlarının ölümlerinde güvenlik güçlerinin müdahalesi olduğu yönündeki iddiaları kesin olarak reddetmektedir. Hükümet ayrıca, Midyat Emniyet Müdürlüğü'nün raporunda, A.B.'nin PKK'nın aktif bir sempatzanı olduğunun belirtildiğini ve bu nedenle Hizbullah militanları tarafından öldürülmüş olabileceğini ifade etmektedir.

Cinayetlere ilişkin soruşturma ile ilgili olarak, Hizbullah'ın yöneticileri ve mensupları aleyhine başlatılan üç davanın, Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmekte olduğunu belirtmektedir.

B. AİHM'nin değerlendirmesi

1. Başvuranların yakınlarının ölümü hakkında

AİHM, AİHS'nin 2. maddesinin, AİHS'nin temel maddeleri arasında yer aldığını ve sözkonusu maddenin, 3. madde ile birlikte Avrupa Konseyi'ni oluşturan demokratik toplumların temel değerlerinden birini ifade ettiğini hatırlatır (Bkz., Çakıcı- Türkiye [GC], n° 23657/94, § 86, CEDH 1999-IV, et Finucane-Birleşik Krallık, n° 29178/95, §§ 67-71, CEDH 2003-VIII). Dahası AİHS'nin 2. maddesi ile tanınan güvencenin önemi dolayısıyla AİHM, yaşam hakkına ilişkin şikayetleri son derece büyük bir titizlikle inceleyerek bir görüş oluşturmak zorundadır (Bkz., Ekinci- Türkiye, adigeçen, § 70). İnsan haklarının korunmasına yönelik olan AİHS'nin amacı aynı zamanda 2. maddeyi etkili ve somut bir şekilde yorumlamayı ve uygulamayı gerektirir (Avşar-Türkiye, no: 25657/94, § 390, CEDH 2001-VII).

Şikayetler AİHS'nin 2. ve 3. maddelerine dayanılarak dile getirildiğinde, AİHM derinlemesine bir incelemede bulunmalıdır, bunu yapabilmek için de tarafların kendisine sunduğu ya da gerektiğinde res'en elde ettiği unsurlara dayanmaktadır (H.L.R.-Fransa, 29 Nisan 1997 tarihli karar, Derleme Kararlar ve Hükümler 1997-III, s. 758, § 37).

AİHM delilleri değerlendirirken "her türlü makul şüpheliğin ötesinde" ilkesinden yararlanmaktadır. Fakat bu türden bir delil, yeteri kadar ciddi, açık ve birbiriyle uyumlu bir dizi emareden ya da çürütülemeyecek karinelere oluşabilir (İrlanda-Birleşik Krallık, 18 Ocak 1978, A serisi no: 25, s. 65, § 161). Delillerin değerlendirilmesi konusunda AİHM ikincil bir role sahiptir ve belirli bir davanın koşulları kendisini bunu yapmaya zorlamadığı sürece, olguları ele almakla yetkili olan ilk derece mahkemesinin rolünü üstlenemez (Tahsin Acar-Türkiye [GC], no: 26307/95, § 216, CEDH 2004-...).

AİHM bu iddiaların somut ve doğrulanabilir olgulara dayanmadığını ve herhangi bir tanık ifadesiyle ya da diğer delil unsurları ile kesin bir şekilde desteklenmediğini saptamıştır.

Dosyada yer alan verilerden, olayın meydana geldiği gün alınan tanık ifadelerine göre, başvuranların yakınlarının, 23 Eylül 1993 tarihinde yüzü maskeli iki kişi tarafından öldürüldüğü anlaşılmaktadır. A.B.'nin kardeşi ve M.Ş.'nin kuzeni olan Ali Bayrak'ın 29 Eylül 1993 tarihinde ifadesi alınmıştır. Ali Bayrak kimseden şüphelenmediğini, saldırının nedeni hakkında bir bilgisinin bulunmadığını zira kardeşinin siyasi görüşünün bulunmadığını ve düşmanının olmadığını belirtmiştir. Balistik inceleme raporları sonucunda kullanılan silah tespit edilmiş ve bu silah daha sonra bulunmuştur. Olaydan sorumlu oldukları iddia edilen kişiler aleyhine yerel mahkemelerde başlatılan cezai soruşturmalar devam etmektedir. Bu

koşullarda AİHM, başvuruların yakınlarının öldürülmesi olayında devletin sorumluluğunun her türlü makul şüphenin ötesinde ortaya konmadığını tespit etmiştir.

Hastane personelinin gerekli özeni göstermedikleri konusunda ifade edilen iddiaya ilişkin olarak AİHM ihmalkârlık yapıp yapılmadığına ve bunun A. B.'nin ölümü ile ilgisi bulunup bulunmadığına karar verebilmesi için ikna edici unsurların bulunması gerektiği görüşündedir. Bu türden unsurlar bulunmamaktadır.

Dolayısıyla, AİHS'nin 2. maddesinin esas yönünden ihlali söz konusu değildir.

2. Yürütülen soruşturmalar hakkında

AİHM, AİHS'nin 2. maddesi ile öngörülen yaşam hakkının korunması yükümlülüğünün, 1. madde uyarınca “kendi yetki alanı içinde bulunan herkese bu Sözleşme'nin (...)de belirtilen hak ve özgürlükleri tanı[ması]” şeklinde Devlete düşen genel görevle birlikte, zor kullanmaya başvurma bir kimsenin ölümüne yol açması halinde etkin bir soruşturma yürütülmesi anlamına geldiğini ve bunu şart koştuğunu hatırlatır (Bkz., uygulanabildiği ölçüde McCann ve diğerleri-Birleşik Krallık, 27 Eylül 1995 tarihli karar, A serisi no: 324, s. 49, § 161, ve Kaya-Türkiye, 19 Şubat 198 tarihli karar, Derleme 1998-I, s. 329, § 105, Sabuktekin, adigeçen, § 97, ve İkinci, adigeçen, § 77). Fail oldukları iddia edilenler ister devlet görevlileri isterse üçüncü kişiler olsun, zor kullanımının bir kişinin ölümüyle sonuçlandığı her durumda benzeri bir soruşturma yürütülmelidir. Bununla birlikte, devlet görevlilerinin ya da devlet makamlarının dava konusu olayda etkisi olduğu iddia edildiğinde, başvurunun etkili olup olmadığı konusunda özel gereklilikler ortaya çıkabilir (Tahsin Acar, adigeçen, § 220).

AİHM, yukarıda bahsedilen yükümlülüğün, yalnızca, ölüme bir Devlet görevlisinin neden olduğunun tespit edildiği durumlar için geçerli olmadığını vurgular. Zira yetkili mercilerin ölüm olayından haberdar edilmeleri, ölümün meydana geldiği koşullar hakkında Sözleşme'nin 2. maddesinden kaynaklanan etkin bir soruşturma yürütme yükümlülüğünü ipso facto doğurur (Bkz., mutadis mutandis, Ergi-Türkiye, 28 Temmuz 1998 tarihli karar, Derleme 1998-IV, s. 1778, § 82, Yaşa-Türkiye, 2 Eylül 1998, Derleme 1998-IV, s. 2438, § 100, Hugh Jordan-Birleşik Krallık, no: 24746/94, §§ 107-109, CEDH 2001-III, İkinci, adigeçen, § 78, ve Sabuktekin, adigeçen, § 98).

Yürütülen soruşturma aynı zamanda sorumluların tespit edilip nihayetinde cezalandırılmalarını sağlayacak şekilde etkili olmalıdır (Oğur-Türkiye, [GC] n° 21594/93, § 88, CEDH 1999-III). Burada sözkonusu olan sonuca değil, araçlara ilişkin bir yükümlülüktür. Yetkili mercilerin, olaylara ilişkin delillerin toplanabilmesi için makul olarak kendilerine açık olan tedbirleri almaları gerekmektedir (Tanrıkulu-Türkiye, [GC], no: 23763/94, § 109, CEDH 1999-IV, ve Salman-Türkiye [GC], n° 21986/93, § 106, CEDH 2000-VII). Sorumlu kişi ya da kişilerin tespit edilmesini sağlayabilecek soruşturmada oluşabilecek her türlü eksiklik, soruşturmanın etkisiz olduğuna karar verilmesine neden olabilir (Aktaş-Türkiye, no: 24351/94, § 300, CEDH 2003-V).

Mevcut davada, olay sonrasında hazırlık soruşturmasını yürütmekle görevli mercilerin ve yetkili Savcılığın bulunduğu girişimler ihtilafa neden olmamaktadır.

Dosyada yer alan unsurlardan, olayın hemen sonrasında, polislerin olay yerinde inceleme yaptığı ve bu incelemeler sonunda boş kovan buldukları anlaşılmaktadır. Aynı gün, olayın meydana geldi yerde işyeri bulunan üç esnafın ifadelerini almıştır.

Cinayetlere ilişkin olarak yürütülen ön soruşturma, olayın hemen sonrasında başlatılmıştır. Nusaybin Cumhuriyet Başsavcılığı res'en soruşturma başlatmıştır. Yine aynı gün, Nusaybin Cumhuriyet Başsavcısı'nın, doktorun ve maktullerin iki yakının eşliğinde cesetlerin dış muayenesi yapılmıştır. Yapılan balistik inceleme, 29 Eylül 1993 tarihli rapora göre kurşunların “Makarov” marka bir tabancaya ait olduğunun tespit edilmesini sağlamıştır. 7 Ekim 1993 tarihinde Nusaybin Cumhuriyet Başsavcılığı'nın razione materiae yetkisizlik

kararı vermesi ile dosya Diyarbakır DGM Cumhuriyet Başsavcısı'na sevk edilmiştir. Diyarbakır DGM Cumhuriyet Başsavcısı ise bunun üzerine hazırlık soruşturması başlatmıştır.

1995 tarihinde, Hizbullah aleyhine yürütülen operasyon sonrasında, başvuranların yakınlarının ölümü ile ilgili olarak yeni bilgiler elde edilmiştir. Örgüt üyesi olduğu iddia edilen bir kişi tarafından belirtilen apartmanda bulunan silahlarla ilgili olan 18 Haziran 1995 tarihli rapordan, 23 Eylül 1993 tarihli olay mahallinde bulunan mermi kovanlarının sözkonusu apartmanda bulunan "Makarov" marka tabancadan çıktığı anlaşılmaktadır. 5 Şubat 1998 ve 15 Şubat 200 tarihlerinde, Diyarbakır DGM Cumhuriyet Başsavcısı, hazırlık soruşturmasının devam ettiğini başvuranların avukatına bildirmiştir.

22 Ekim 2002 tarihinde, başvuranların yakınlarının ölümünden sorumlu olduğu iddia edilen kişiler aleyhine ceza davası açmıştır. 4 Ocak 2005 tarihinde, Hükümet AİHM'ye, 30 Haziran 2004 tarihinde Resmi Gazete'de yayınlanan 5190 sayılı Kanunu'nun 2. maddesi gereğince, Hizbullah üyesi olduğu iddia edilen kişiler aleyhine açılan iki davanın Diyarbakır DGM'den, Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi'ne nakledildiğini ve bu örgütün mensubu oldukları iddia edilen yöneticileri aleyhine açılan cezai yargılamanın bu mahkemede devam ettiğini bildirmiştir.

AİHM, bir kişinin ölümü ile ilgili soruşturma yapılması sözkonusu olduğunda, eşitlik ilkesi çerçevesinde kamu güveninin muhafaza edilmesi ve yasadışı eylemlere müsamaha gösterildiğinin düşünülmemesi için, makamların ivedi cevabının önem teşkil ettiği düşünülebilir (Bkz. uygulanabildiği ölçüde, H.Y. ve Hu.Y.-Türkiye, no:40262/98, § 127, 6 Ekim 2005). Davanın genel koşulları dikkate alındığında, makamların konuya gereken özeni göstermediği düşünülemez. Hizbullah tarafından yapılan eylemlerin aydınlığa kavuşturulması amacıyla yürütülen adli soruşturmaların, büyük çaplı bir çalışma gerektirdiği kesindir. Bu çalışmalar makamların olay tarihinden birkaç yıl sonra dahi olsa, başvuranların yakınlarının ölümünden sorumlu oldukları iddia edilen kişilerin hakim karşısına çıkarılmasını sağlamıştır (Finucane ile karşılaştırılan, adigeçen, §§ 72-84).

AİHM, soruşturma dosyasında yer alan unsurlardan, halen devam etmekte olan soruşturmanın etkisiz olduğunun ortaya konulmadığını ve yetkili makamların başvuranlarının ölüm koşullarına karşı etkisiz kaldıklarının iddia edilemeyeceğini gözlemlemektedir.

AİHM, başvuranların yakınlarının ölüm koşulları ile ilgili olarak yürütülen soruşturmaların, AİHS'nin 2. maddesinin gerekliliklerini yerine getirdiği kanaatinde. Bu nedenle, AİHS'nin 2. maddesinin usulden ihlal edildiği ortaya konulmamıştır.

III. AİHS'NİN 6. VE 13. MADDELERİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuranlar, şikayetlerine ilişkin etkili bir başvuru yoluna sahip olmadıklarından şikayet etmekte ve AİHS'nin 6. ve 13. maddelerine atıfta bulunmaktadır. AİHM bu şikayetleri AİHS'nin 13. maddesi kapsamında incelemeye karar vermiştir.

AİHM, AİHS'nin 13. maddesinin, AİHS'de benimsenen hak ve özgürlüklerden yararlanılmasını sağlayacak bir başvuru yolunun iç hukuktaki varlığını güvence altına aldığını hatırlatır. Dolayısıyla Sözleşmeciler Devletler, bu hükmün kendilerine yüklediği yükümlülüklerle ne şekilde uyacakları konusunda belli bir takdir payına sahip olsalar bile, sözkonusu hüküm, yetkili "ulusal merci"ye Sözleşme'ye dayalı şikayetin içeriğini inceleme ve uygun telafiyi sunma yetkisi veren bir iç hukuki yolunu gerekli kılmaktadır. Bu yol hukuken olduğu gibi pratikte de "etkili" olmalıdır; özellikle şu anlamda ki Savunmacı Devletin yetkili mercilerinin fiilleri ve ihmalleri, sözkonusu hukuki yolun kullanılmasını haksız bir biçimde engellememelidir. Bununla birlikte bu hüküm yalnızca AİHS nazarında savunulabilir şikayetlerde geçerlidir (Bkz. Çakıcı, adigeçen, s. 691, § 112, ve Boyle ve Rice-Birleşik Krallık, 27 Nisan 1988, A serisi no: 131, s.23. §52).

Mevcut davada alınan çeşitli önlemleri inceleyen AİHM, yetkili makamların cinayet konusunda etkisiz kaldıkları sonucuna ulaşamayacağına karar vermiştir. Bu nedenle, yukarıda ifade edilen nedenlerden dolayı, Savunmacı Devletin AİHS'nin 13. maddesinde ifade edilen gereklilikleri yerine getirdiği düşünülebilir. Sonuç olarak AİHM bu maddenin ihlal edilmediğine karar vermiştir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK AİHM OYBİRLİĞYLE,

1. Hükümet'in ön itirazının reddedilmesine;
2. Abdülkadir Bayrak ve Medeni Şimşek'in ölümüne ilişkin olarak AİHS'nin 2. maddesinin ihlal edilmediğine;
3. Söz konusu ölüm sonrasında yürütülen soruşturmalar ile ilgili olarak AİHS'nin 2. maddesinin ihlal edilmediğine;
4. AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edilmediğine,

karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77 §§ 2 ve 3 maddesine uygun olarak 12 Ocak 2006 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Adalet Bakanlığından:

ADALET BAKANLIĞINA AİT DEPO VE GARAJLARDA MUHAFAZA EDİLEN MAHCUZ MALLAR İÇİN ALINACAK ÜCRET TARİFESİ HAKKINDA TEBLİĞ

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) İcra dairelerince haczedilen ve Adalet Bakanlığının depo ve garajlarında muhafaza edilen mahcuz mallar için alınacak ücret hususunda bu Tebliğde düzenlenen Tarife hükümleri uygulanır.

Hukuki dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ; 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanununun 88 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile 13/7/1987 tarihli ve 19516 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Mahcuz Malların Muhafaza Edileceği Adalet Bakanlığı Depo ve Garajlarının Çalıştırılmasına Dair Yönetmeliğin 28 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Muhafaza ücretinin hesabı

MADDE 3 – (1) Adalet Bakanlığının depo ve garajlarındaki mahcuz malın muhafaza ücreti, o malın İcra ve İflâs Kanununun 87 nci maddesine göre takdir edilen değeri üzerinden günlük binde bir olarak hesap edilir. Ancak yapılacak hesaplamalarda mahcuz malın hacmi iki metre küpün üzerinde ise belirlenecek ücretlere binde bir oranında ilave yapılabilir.

(2) Bu yerlerde muhafaza edilen mahcuz motorlu araçlar için maktu olarak;

- a) İş makinelerinden 6,50 YTL
  - b) Otobüs ve kamyonlardan 4,60 YTL
  - c) Minibüs, midibüs ve kamyonetlerden 3,40 YTL
  - ç) Diğer binek ve yük vasıtalarından 2,50 YTL
- günlük ücret alınır.

(3) Ancak, altı aydan sonraki muhafaza süresi için bu ücretler 1/2 oranında uygulanır.

(4) Ücretin hesabında muhafazanın hitam bulduğu gün nazara alınmaz.

Muhafaza ücretinin azami haddi

MADDE 4 – (1) Muhafaza müddeti hitamında bu Tarifenin üçüncü maddesi uyarınca hesap edilecek ücret, mahcuz malın icra ve iflâs dairesince takdir edilen değerinin yüzde otuzunu geçemez. Ancak mahcuz malın takdir edilen değeri dört bin beş yüz yeni liranın üzerinde ise, dört bin beş yüz yeni liranın üzerindeki meblağ için hesap edilecek ücret, aşan miktarın yüzde onbeşini geçemez.

Muhafaza ücretinin alınması

MADDE 5 – (1) Muhafaza ücreti ilgili icra dairesince muhafaza hitamında bu Tarifeye göre hesap edilip, bu hususta alacaklıdan peşin alınan avanstan karşılır ve bu suretle tahsil edilen ücret en geç onbeş gün içinde Maliye veznesine ilgili icra dairesince yatırılır ve keyfiyet depo ve garaj memurluğuna yazı ile bildirilir.

Yürürlük

MADDE 6 – (1) Bu Tebliğ 24/2/2007 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 7 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Adalet Bakanlığı yürütür.

[R.G. 3 Şubat 2007 – 26423]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

TAHSİLAT GENEL TEBLİĞİ
SERİ NO: 440

Bilindiği gibi, 08.04.2006 tarihli ve 26133 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5479 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, Özel Tüketim Vergisi Kanunu ve Vergi Usul Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ile 21.07.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun^{2[1]} 21 inci ve 79 uncu maddelerinde değişiklik yapılmış ve Kanuna Geçici 9 uncu madde eklenmiştir. Söz konusu değişiklikler 5479 sayılı Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Bu tebliğde, 5479 sayılı Kanun ile 6183 sayılı Kanunda yapılan düzenlemelere ve Kanunun 62 ve 64 üncü maddelerinin uygulamasına yönelik açıklamalar yapılmaktadır.

I- 5479 SAYILI KANUNLA 6183 SAYILI KANUNDA YAPILAN DÜZENLEMELER:

A) 6183 SAYILI KANUNUN DEĞİŞEN MADDELERİ:

1- 21 inci Maddede Yapılan Değişiklik:

5479 sayılı Kanunun 4 üncü maddesiyle değiştirilen 6183 sayılı Kanunun 21 inci maddesi yeni şekliyle aşağıda yer almaktadır.

“Amme alacaklarında rüçhan hakkı:

Madde 21 – Üçüncü şahıslar tarafından haczedilen mallar paraya çevrilmeden evvel o mal üzerine amme alacağı için de haciz konulursa bu alacak da hacze iştirak eder ve aralarında satış bedeli garameten taksim olunur. Genel bütçeye gelir kaydedilen vergi, resim, harç ile vergi cezaları ve bunlara bağlı zam ve faizler için tatbik edilen hacizlerde 2004 sayılı

İcra ve İflas Kanununun 268 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi hükmü uygulanmaz.

Rehinli alacaklıların hakları mahfuzdur. Ancak, gümrük resmi, bina ve arazi vergisi gibi eşya ve gayrimenkulün aynından doğan amme alacakları o eşya ve gayrimenkul bedelinden tahsilinde rehinli alacaklardan evvel gelir.

Borçlunun iflası, mirasın reddi ve terekenin resmi tasfiyeye tabi tutulması hallerinde amme alacakları imtiyazlı alacak olarak 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 206 ncı maddesinin üçüncü sırasında, bu sıranın önceliğini alan alacaklar da dahil olmak üzere tüm imtiyazlı alacaklar ile birlikte işleme tabi tutulur.”

Bu maddede yapılan değişikliklere ilişkin açıklamalar aşağıda yer almaktadır.

Amme alacaklarına öncelik hakkı veren bu madde hükmü ile üçüncü şahıslar tarafından haczedilen mallar paraya çevrilmeden önce o mal üzerine amme alacağı için de haciz konulduğunda satış bedelinin ne şekilde dağıtılacağına ilişkin düzenlemeler yapılmış, borçlunun iflası, mirasın reddi ve terekenin resmi tasfiyeye tabi tutulması hallerinde amme alacağının sırası belirlenmiştir.

a) Hacze İştirak

Madde hükmüne göre, üçüncü şahıslar tarafından haczedilen mallar paraya çevrilmeden önce o mal üzerine amme alacağı için de haciz konulduğunda satış bedeli alacaklılar arasında garemten taksim edilmektedir.

Satış bedelinin dağılımında, amme alacaklarından önce tesis edilmiş olan rehinli alacakların hakları saklı tutulmuş, ancak, eşya ve gayrimenkulün aynından doğan amme alacaklarına, rehinli alacaklardan da önce tahsil edileceğine yönelik öncelik hakkı verilmiştir.

Diğer taraftan, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun^{3[2]} 4949 sayılı Kanun^{4[3]} ile değişik 268 inci maddesinde, 261 inci maddeye göre ihtiyaten haczedilen malların, ihtiyati haciz kesin hacze dönüşmeden önce diğer bir alacaklı tarafından bu Kanuna veya diğer kanunlara göre haczedilmesi halinde, ihtiyati haciz sahibi alacaklının, bu hacze 100 üncü maddedeki şartlar dairesinde kendiliğinden ve muvakkaten iştirak edeceği ve rehinden önce ihtiyati veya icrai haciz bulunması halinde amme alacağı dahil hiçbir haczin rehinden önceki hacze iştirak edemeyeceği hüküm altına alınmıştır.

2004 sayılı Kanunda yapılan bu düzenlemeler, amme alacaklarının rüçhan hakkını etkilemiş ve üçüncü şahıslar tarafından haczedilmiş olan mallara, amme alacağından önce rehin tesis edilmiş olması halinde amme alacağının hacze iştirak hakkı ortadan kaldırılmıştır.

5479 sayılı Kanun ile 6183 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna eklenen hükümle genel bütçeye gelir kaydedilen vergi, resim, harç ile vergi cezaları ve bunlara bağlı zam ve faizler için tatbik edilen hacizlerde, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 268 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi hükmünün uygulanmayacağı belirtilerek, üçüncü şahıslar tarafından haczedilmiş mallara, maddede belirtilen amme alacakları için rehinden sonra haciz konulması halinde, rehinden önce üçüncü şahıslar tarafından tatbik edilmiş olan hacizlere iştirak edilmesi imkanı sağlanmıştır.

Üçüncü şahıslar tarafından haczedilmiş mallar üzerinde amme alacağı için tatbik edilmiş hacizden önce tesis edilmiş bir rehin bulunmadığı sürece nev’i sınırlaması olmaksızın hacze konu tüm amme alacaklarının ilk haciz alacaklısı üçüncü şahsın hazine iştirak edeceği tabiidir.

b) İflas, Mirasın Reddi ve Terekenin Resmi Tasfiyeye Tabi Tutulması Hallerinde Amme Alacaklarının Sırası

6183 sayılı Kanunun 21 inci maddesinde yapılan diğer bir değişiklikle de yine 2004 sayılı Kanunun 4949 sayılı Kanun ile değişik 206 ncı maddesi dikkate alınarak, borçlunun iflası, mirasın reddi ve terekenin resmi tasfiyeye tabi tutulması hallerinde amme alacakları

imtiyazlı alacak olarak tanımlanmış ve bu alacakların 2004 sayılı Kanununun 206 ncı maddesinin üçüncü sırasında, bu sıranın önceliğini alan alacaklar da dahil olmak üzere tüm imtiyazlı alacaklar ile birlikte işleme tabi tutulacağı hükme bağlanmıştır.

Yapılan bu değişikliğe göre, borçlunun iflası, mirasın reddi ve terekenin resmi tasfiyeye tabi tutulması hallerinde amme alacakları imtiyazlı alacak olarak üçüncü sırada yer alacaktır.

Üçüncü sırada, bu sıranın önceliğini alan bir alacağın bulunması halinde, amme alacakları da öncelikli alacakla aynı sırada yer alacak ve bu alacaklar tamamen tahsil edilinceye kadar diğer imtiyazlı alacaklara bir pay ayrılmayacaktır. Öncelik hakkı bulunan alacak ile amme alacağı toplamının, bu sıraya tahsis edilen tutardan fazla olması halinde ise tahsis edilen tutarın garameten taksim edileceği tabiidir.

Öte yandan, 2004 sayılı Kanununun 206 ncı maddesine göre üçüncü sırada yer alan alacaklar arasında önceliğe sahip bir alacağın bulunmaması halinde, amme alacağı ile bu sırada yer alan alacaklar birlikte işleme tabi tutularak garameten taksim suretiyle paylarını alacaklardır.

Ayrıca, amme alacağının, özel kanunlarında 2004 sayılı Kanununun 206 ncı maddesinin üçüncü sırasında imtiyazlı alacak olarak tanımlanan alacaklardan da önceliğinin bulunduğu ilişkin özel hükümlerin yer alması halinde bu hükümlere göre işlem yapılması gerekmektedir.

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun bir usul kanunu olduğundan, 5479 sayılı Kanunla, 21 inci maddesinde yapılan değişikliğin, halen tahsil edilmemiş olan amme alacakları ile ilgili olarak tatbik edilmiş ancak paraya çevrilmemiş veya satış bedeli ilgili dairenin veznesine yatırılmamış hacizlerde, anılan maddenin üçüncü fıkrasındaki değişikliğin ise kesinleşmemiş sıra cetvellerinde dikkate alınması gerekmektedir.

2) 79 uncu Maddede Yapılan Değişiklik:

5479 sayılı Kanununun 5 inci maddesiyle değiştirilen 6183 sayılı Kanununun 79 uncu maddesi yeni şekliyle aşağıda yer almaktadır.

“Üçüncü şahıslardaki menkul malların, alacak ve hakların haczi

Madde 79.- Hamiline yazılı olmayan veya cirosu kabil senede dayanmayan alacaklar ile maaş, ücret, kira vesaire gibi her türlü hakların ve fiilen tutanak düzenlemek suretiyle haczi kabil olmayan üçüncü şahıslardaki menkul malların haczi, borçlu veya zilyed olan veyahut alacak ve hakları ödemesi gereken gerçek ve tüzel kişilere, kurumlara haciz keyfiyetinin tebliği suretiyle yapılır. Tahsil dairesi tarafından tebliğ edilecek haciz bildirisini ile; bundan böyle borcunu ancak tahsil dairesine ödeyebileceği ve amme borçlusuna yapılacak ödemenin geçerli olmayacağı veya elinde bulundurduğu menkul malı ancak tahsil dairesine teslim edebileceği ve malın amme borçlusuna verilmemesi gerektiği, aksi takdirde amme borçlusuna yapılan ödemeler ile malın bedelini tahsil dairesine ödemek zorunda kalacağı ve bu maddenin üç, dört ve beşinci fıkra hükümleri üçüncü şahsa bildirilir. Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirisini, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilir ve bu tebligatlara elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirisini; amme borçlusunun hak ve alacaklarının bulunabileceği bankaların şubelerine doğrudan veya mahallindeki tahsil dairesi aracılığı ile tebliğ edileceği gibi Maliye Bakanlığınca belirlenecek tutarın üzerindeki alacaklar için doğrudan bankaların genel müdürlüklerine de tebliğ edilebilir. Haciz bildirisini bankanın genel müdürlüğüne de tebliğ edilmiş ise tüm şubelerini kapsayacak şekilde beyanda bulunma yükümlülüğü bankanın genel müdürlüğüne aittir.

Haciz bildirisini tebliğ edilen üçüncü şahıs; borcu olmadığı veya malın yedinde bulunmadığı veya haczin tebliğinden önce borcun ödendiği veya malın tüketildiği ya da kusuru olmaksızın telef olduğu veya alacak borçluya veya emrettiği yere verilmiş olduğu gibi bir iddiada ise durumu, haciz bildirisinin kendisine tebliğinden itibaren yedi gün içinde tahsil

daresine yazılı olarak bildirmek zorundadır. Üçüncü şahsın süresinde itiraz etmemesi halinde, mal elinde ve borç zimmetinde sayılır ve hakkında bu Kanun hükümleri tatbik olunur.

Herhangi bir nedenle itiraz süresinin geçirilmesi halinde üçüncü şahıs, haciz bildirisinin tebliğinden itibaren bir yıl içinde genel mahkemelerde menfi tespit davası açmak ve haciz bildirisinin tebliğ edildiği tarih itibarıyla amme borçlusuna borçlu olmadığını veya malın elinde bulunmadığını ispat etmek zorundadır. Menfi tespit davası açılması halinde mahkemece bu Kanunun 10 uncu maddesinde sayılan türden teminat karşılığında takip işlemlerinin durdurulmasına karar verilebilir. Teminat, alacaklı tahsil dairesine verilir ve haciz varakasına dayanılarak haczedilir. Taraflar arasında teminata ilişkin olarak çıkan anlaşmazlıklar, takip işlemlerinin durdurulması hakkında kararı veren mahkeme tarafından çözümlenir. Davasında haksız çıkan üçüncü şahıs aleyhine, haksız çıktığı tutarın % 10'u tutarında ayrıca inkar tazminatına hükmedilir.

Bu Kanun uyarınca kendisine tebliğ edilen ödeme emrine karşı dava açıp itirazında kısmen veya tamamen haksız çıkan üçüncü şahıs hakkında, menfi tespit davasının lehine sonuçlanması veya asıl amme borçlusunun takip konusu amme alacağını tamamen ödemiş olması halinde, bu Kanunun 58 inci maddesinin beşinci fıkrası hükmü uygulanmaz.

Üçüncü şahıs, haciz bildirisi üzerine yedi gün içinde alacaklı tahsil dairesine itiraz ettiği takdirde, alacaklı amme idaresi bir yıl içinde, üçüncü şahsın yaptığı itirazın aksini genel mahkemelerde açacağı davada ispat ederek, üçüncü şahsın İcra ve İflas Kanununun 338 inci maddesinin birinci fıkrasına göre cezalandırılmasını ve borçlu bulunduğu tutarın ödenmesine hükmedilmesini isteyebilir.

Menkul malların aynen teslimi mümkün olmadığı takdirde değeri ödenir. Üçüncü şahısların genel hükümler gereğince asıl borçluya rücu hakları saklıdır.”

Üçüncü şahıslardaki menkul malların, alacak ve hakların haczine yönelik 6183 sayılı Kanunun 79 uncu maddesi yeni müesseseler getirilmek suretiyle yeniden düzenlenmiştir.

Hamiline yazılı olmayan veya cirosu kabil senede dayanmayan alacaklar ile maaş, ücret, kira vesaire gibi her türlü haklar ve fiilen tutanak düzenlemek suretiyle haczi kabil olmayan üçüncü şahıslardaki menkul mallar, madde değişikliği öncesinde olduğu gibi borçlu veya zilyed olan veyahut alacak ve hakları ödemesi gereken gerçek ve tüzelkişilere, kurumlara haciz keyfiyetinin tebliği suretiyle haczedilecektir.

Tahsil dairesi tarafından tebliğ edilecek haciz bildirisinde; üçüncü şahısların bundan böyle borcunu ancak tahsil dairesine ödeyebileceği ve amme borçlusuna yapılacak ödemenin geçerli olmayacağı veya elinde bulundurduğu menkul malı ancak tahsil dairesine teslim edeceği ve malın amme borçlusuna verilmemesi gerektiği, aksi takdirde amme borçlusuna yapılan ödemeler ile malın bedelini tahsil dairesine ödemek zorunda kalacağı hususları ile 79 uncu maddenin üç, dört ve beşinci fıkra hükümlerinin üçüncü şahıslara bildirilmesi gerekmektedir.

Haciz bildirisini alan üçüncü şahıslarca, amme borçlusuna borcu olmadığı veya malın yedinde bulunmadığı veya haczin tebliğinden önce borcun ödendiği veya malın tüketildiği ya da kusuru olmaksızın telef olduğu veya alacak borçluya veya emrettiği yere verilmiş olduğu gibi ileri sürülecek iddiaların haciz bildirisinin kendilerine tebliğinden itibaren 7 gün içinde tahsil dairesine yazılı olarak yapılması zorunlu olup bu zorunluluğun yerine getirilmemesi halinde mal ellerinde ve borç zimmetlerinde sayılacak ve haklarında 6183 sayılı Kanun hükümleri uygulanacaktır.

Üçüncü şahısların kendilerine tebliğ edilen haciz bildirimlerine karşılık alacaklı tahsil dairesine yazılı olarak verecekleri cevapları, elden teslim etmeleri ya da taahhütlü posta yoluyla göndermeleri gerekmektedir. Madde ile üçüncü şahıslara tanınan 7 günlük cevap verme süresinin hesaplanmasında; cevapların elden teslimi halinde alacaklı tahsil dairesi kayıtlarına intikal ettiği tarihin, taahhütlü postayla gönderilmesi halinde postaya verildiği tarihin esas alınacağı tabiidir.

Yapılan yeni düzenlemeyle, 6183 sayılı Kanunun 79 uncu maddesinde tanınan 7 günlük sürede alacaklı tahsil dairesine itirazda bulunmayan üçüncü şahıslara yeni bir hak tanınarak,

haciz bildirisinin tebliğinden itibaren bir yıl içinde genel mahkemelerde menfi tespit davası açmak ve haciz bildirisinin tebliğ edildiği tarih itibarıyla amme borçlusuna borçlu olmadığını veya malın elinde bulunmadığını ispat etmek imkanı verilmektedir.

Maddede, menfi tespit davası açılması durumunda amme alacağının takibinin durmayacağı ancak, mahkemece 6183 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinde sayılan türden teminat karşılığında takip işlemlerinin durdurulmasına karar verilebileceği hükme bağlanmıştır. Buna göre, üçüncü şahıslarca menfi tespit davasının açılması, bu şahıslar hakkında sürdürülen takibin durdurulmasına yeterli olmayıp bu konuda ayrıca mahkemenin takibin durdurulmasına karar vermiş olması gerekmektedir.

Madde hükmüne göre, teminatlar alacaklı tahsil dairelerince alınacak ve haciz varakalarına istinaden haczedilecektir. Mahkeme kararı üzerine teminat gösterilmemiş olması ya da gösterilen teminatın takip konusu alacağı karşılama halinde takip muamelesi durmayacaktır. Dava konusu tutarı karşılayacak nitelikte teminat gösterdiğini iddia eden üçüncü şahsın, bu iddiasını takip işlemini durduran mahkemeye intikal ettirmesi gerektiği tabiidir.

Açılan menfi tespit davası sonucunda haksız çıkan üçüncü şahıs aleyhine, haksız çıktığı tutarın % 10'u tutarında ayrıca inkar tazminatına mahkemelerce hükmedilecektir. Mahkeme kararlarında inkar tazminatına hükmedilmemiş olması halinde yetkili birimlerce temyiz yoluna başvurulması gerekmektedir.

6183 sayılı Kanununun 79 uncu maddesine göre amme borçlusuna sayılan üçüncü şahıslar hakkında takip işlemlerine aynı Kanun hükümlerine göre tanzim edilecek ödeme emrinin tebliği ile başlanılacaktır.

Üçüncü şahıslarca tebliğ edilen ödeme emrine idari yargı mercilerinde dava açılması halinde yürütmeyi durdurma kararı verilmediği, genel mahkemelerde menfi tespit davası açılması halinde ise mahkemece takibin durdurulmasına karar verilmediği sürece amme alacağının takibine devam edilecektir.

Üçüncü şahıslarca, tebliğ edilen ödeme emirlerine karşı açılan davaların aleyhlerine sonuçlanması durumunda 6183 sayılı Kanununun 58 inci maddesine göre haksız çıkma zammı hesaplanması ve ayrıca tahsili gerekmektedir.

Ancak, 79 uncu maddede yapılan düzenlemeye göre, ödeme emrine karşı dava açmakla birlikte aynı zamanda menfi tespit davası da açan üçüncü şahısların, menfi tespit davasının lehine sonuçlanması ya da asıl amme borçlusunun takip konusu amme alacağını tamamen ödemiş olması hallerinde 58 inci madde hükmüne göre ayrıca haksız çıkma zammı hesaplanmayacaktır.

Diğer taraftan, üçüncü şahıslar hakkında sürdürülen takip muamelelerinin durdurulmasına ilişkin yargı kararları, asıl amme borçlusuna hakkında sürdürülen takibi durdurmaya yetkilidir.

Takip konusu amme alacağının asıl amme borçlusundan tahsil edilmiş olması ya da üçüncü şahsın açtığı menfi tespit davasının lehine sonuçlanması halinde ise üçüncü şahıs hakkında sürdürülen takip muamelesine son verileceği tabiidir.

Maddede düzenlenen bir diğer husus ise üçüncü şahsın, haciz bildirisini üzerine 7 gün içinde alacaklı tahsil dairesine itiraz etmesi halinde, alacaklı amme idaresinin bir yıl içinde, üçüncü şahsın yaptığı itirazın aksini genel mahkemelerde açacağı davada ispat ederek, üçüncü şahsın İcra ve İflas Kanununun 338 inci maddesinin birinci fıkrasına göre cezalandırılmasını ve borçlu bulunduğu tutarın ödenmesine hükmedilmesini isteyebileceğine yöneliktir.

Bu hükümden hareketle alacaklı tahsil dairelerince üçüncü şahısların itirazının yerinde olmadığına yönelik ispat edici bilgi ve belgeler tespit edilmesi halinde, üçüncü şahısların itirazının iptali için dava açılmak üzere durum amme idarelerinin yetkili birimlerine intikal ettirilir ve gerekli dava açılır.

Üçüncü şahısların yaptığı itirazın iptali talebi ile alacaklı amme idaresince açılan davanın kabul edilmesi halinde hükmedilen tutarın, üçüncü şahıstan takip ve tahsiline

6183 sayılı Kanununun 55 inci maddesine göre düzenlenecek ödeme emrinin tebliği suretiyle başlanılacaktır.

Takip konusu amme alacağının asıl amme borçlusundan tahsil edilmiş olması halinde, üçüncü şahıs tarafından yapılan itirazın iptali için alacaklı amme idaresince genel mahkemelerde açılmış olan davaların sürdürülmemesini sağlamak üzere yetkili birimlere bilgi verilecektir.

6183 sayılı Kanununun 79 uncu maddesine göre üçüncü şahıslar nezdinde yapılan takip sırasında haczedilen menkul malların aynen teslimi mümkün olmadığı takdirde haciz konusu malın değerinin ödenmesi gerekmektedir. Bu durumda üçüncü şahıs hakkında yapılacak takibin de mal bedeli ile sınırlı olacağı tabiidir.

Madde ile haklarında amme borçlusu olarak takip yapılan üçüncü şahısların genel hükümler gereğince asıl borçluya rücu hakları saklı tutulmuştur.

Bankaların Genel Müdürlüklerine Tebliğ Edilecek Haciz Bildirileri

6183 sayılı Kanununun 79 uncu maddesinde yapılan düzenleme ile tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirimlerinin; amme borçlusunun hak ve alacaklarının bulunabileceği bankaların şubelerine doğrudan veya mahallindeki tahsil dairesi aracılığı ile tebliğ edileceği gibi Maliye Bakanlığınca belirlenecek tutarın üzerindeki alacaklar için doğrudan bankaların genel müdürlüklerine de tebliğ edilebileceği, haciz bildirisinin bankanın genel müdürlüğüne tebliğ edilmiş olması halinde tüm şubelerini kapsayacak şekilde beyanda bulunma yükümlülüğünün bankanın genel müdürlüğüne ait olduğu hükme bağlanmıştır.

Bu hüküm gereğince 6183 sayılı Kanununun 13 ve 62 nci maddelerine dayanılarak uygulanacak haciz ve ihtiyati hacizlere yönelik haciz bildirimlerinin, amme borçlusunun hak ve alacaklarının bulunduğu veya bulunabileceği banka şubesine doğrudan veya o mahaldeki tahsil dairesi aracılığı ile tebliğ edilmesi işlemlerine önceden olduğu gibi devam edilecek, bankalara tebliğ edilecek ihtiyati haciz ve haciz bildirimlerinin, amme borçlusunun tebliğ tarihinde muhatap banka nezdinde mevcut olan varlıklarını kavrayacağına ilişkin 284 Seri No.lu Tahsilat Genel Tebliğindeki açıklamalara göre işlem yapılacaktır.

Madde hükmünün Bakanlığımıza verdiği yetkiye istinaden; Devlete ait amme alacakları için düzenlenecek haciz ve ihtiyati haciz bildirimlerinin, takip konusu amme alacağının fer'ileri ile birlikte **50.000,-YTL** ve üzerinde, il özel idareleri ve belediyelere ait amme alacakları için **10.000,-YTL** ve üzerinde olması halinde bankaların genel müdürlüklerine tebliğ edilmesi, uygun görülmüştür.

Bu kapsamda posta yoluyla yapılacak tebligatlarda;

- Haciz bildirimlerinin her amme borçlusu için ayrı ayrı düzenlenmesi,
- Haciz bildirisine konu amme alacağı aslı ve fer'ilerinin toplamının dikkate alınması,
- Haciz bildirimlerinin banka genel müdürlüklerine 7 günlük süre içinde cevap verilmesini engelleyecek şekilde topluca gönderilmemesi, gerekmektedir.

Diğer taraftan, madde metninde tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirimlerinin, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilmesine ve bu tebligatlara elektronik ortamda cevap verilebilmesine imkan verilmiş, elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlığımız yetkili kılınmıştır.

Bu hükme istinaden, ayrıca bir düzenleme yapıncaya kadar, alacaklı amme idarelerinin Bakanlığımızın (Gelir İdaresi Başkanlığının) uygun görüşünü de almak suretiyle banka genel müdürlükleri ile yapacakları anlaşma çerçevesinde, elektronik imza ya da şifre kullanılmak suretiyle haciz bildirimlerinin elektronik ortamda sadece bankalara tebliğ edilmesi ve elektronik

ortamda cevaplarının alınması, elektronik ortamda tebliğ edilecek haciz bildirimlerinde yukarıda belirlenen tutar ile sınırlı kalınmaması, birden fazla amme borçlusu için tebligat yapılması ve cevaplarının alınması uygun görülmüştür.

B) 6183 SAYILI KANUNA EKLENEN GEÇİCİ MADDE:

5479 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle 6183 sayılı Kanuna aşağıdaki Geçici 9 uncu madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 9- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, bu Kanunun 79 uncu maddesine göre tebliğ edilen haciz bildirisine süresinde itiraz etmemiş olan ancak haciz bildirisinin tebliğinden itibaren 79 uncu maddede düzenlenen bir yıllık dava açma süresi geçmemiş bulunan üçüncü şahıslarca, kalan süre içinde menfi tespit davası açılabilir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, bu Kanun uyarınca düzenlenen ödeme emrine itiraz etmiş ve kısmen veya tamamen itirazı reddolunan üçüncü şahıslardan; menfi tespit davası açma hakkı bulunmayanlar ile takip konusu amme alacağının asıl amme borçlusu tarafından ödenmiş olması nedeniyle borçlu sıfatı sona ermiş olanlardan, bu Kanunun 58 inci maddesinin beşinci fıkrası uyarınca hesaplanmış ve tahsil edilmemiş olan haksız çıkma zammının tahsilinden vazgeçilir.”

6183 sayılı Kanuna eklenen bu geçici madde ile Kanunun 79 uncu maddesinde yapılan düzenlemelere paralel olarak geçiş sürecinde üçüncü şahısların haklarına yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

Geçici 9 uncu madde, 5479 sayılı Kanunun yayımlandığı 08.04.2006 tarihinde yürürlüğe girmiş olup bu tarihten önce 6183 sayılı Kanunun 79 uncu maddesine göre tebliğ edilen haciz bildirisine süresinde itiraz etmemiş olan üçüncü şahısların, haciz bildirisinin tebliğ tarihinden itibaren hesaplanacak bir yıllık süreden, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren kalan süre içinde menfi tespit davası açma hakları bulunmaktadır.

Diğer taraftan, Geçici 9 uncu maddenin yürürlüğe girdiği 08.04.2006 tarihinden önce 6183 sayılı Kanunun 79 uncu maddesi uyarınca amme borçlusu sayılan ve anılan Kanun hükümlerine göre kendisine ödeme emri tebliğ edilmiş bulunan üçüncü şahısların, ödeme emrine karşı açtıkları davaları kısmen veya tamamen kaybetmiş olmaları nedeniyle aynı Kanunun 58 inci maddesine göre hesaplanan haksız çıkma zammından bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla tahsil edilmemiş olanlar ile ilgili olarak yapılan düzenlemeye göre;

- Geçici 9 uncu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla menfi tespit davası açma hakkı bulunmayan,

- Takip konusu amme alacağının asıl amme borçlusu tarafından 08.04.2006 tarihi itibarıyla ödenmiş olması nedeniyle borçlu sıfatı sona eren,

üçüncü şahıslardan aranılan haksız çıkma zammının tahsilinden vazgeçilecektir.

Söz konusu haksız çıkma zamları ile ilgili düzenleme tahsil edilmemiş olanlara yönelik olduğundan, 08.04.2006 tarihinden önce tahsil edilmiş olanların ise red ve iade edilmeyeceği tabiidir.

II - 6183 SAYILI KANUNUN 62 VE 64 ÜNCÜ MADDELERİNİN UYGULAMASINA İLİŞKİN AÇIKLAMALAR:

6183 sayılı Kanunun 54 üncü maddesi ile ödeme müddeti içinde ödenmeyen amme alacağının tahsil dairelerince cebren tahsil olunacağı, amme borçlusunun borcuna yetecek miktardaki mallarının haczedilerek paraya çevrilmesinin cebren tahsil şekillerinden biri olduğu hükme bağlanmıştır.

Anılan Kanunun 62 nci maddesinde, borçlunun, mal bildiriminde gösterilen veya tahsil dairesince tespit edilen borçlu veya üçüncü şahıslar elindeki menkul malları ile

gayrimenkullerinden, alacak ve haklarından, amme alacağına yetecek miktarının tahsil dairesince haczolunacağı belirtilmiş ve maddeye 5228 sayılı Kanunun^{5[4]} 12 nci maddesi ile ikinci fıkra olarak “Maliye Bakanlığı amme alacaklarının takibinde haczolunacak malların tespiti amacıyla yapılacak mal varlığı araştırmasının şekli, alanı ve kapsamı ile araştırma yapılacak amme alacaklarının türü ve tutarını belirlemeye yetkilidir. Bu yetki alacaklı amme idaresi itibarıyla da kullanılabilir.” hükmü eklenmiştir.

Madde hükmünün Bakanlığımıza verdiği yetkiye istinaden, tahsil dairelerinin işgücü ve zaman kaybını önlemek, kırtasiye ve posta masraflarını azaltmak amacıyla Devlete ait amme alacaklarının takip ve tahsili için yapılacak mal varlığı araştırmasının aşağıda belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde yürütülmesi uygun görülmüştür.

1- Yurt Çapında Mal Varlığı Araştırması Yapılacak Amme Alacağının Türü ve Tutarı

Devlete ait olup Bakanlığımıza ya da Gümrük Müsteşarlığına bağlı tahsil dairelerince takip ve tahsil edilen amme alacakları için tür ayrımı yapılmaksızın yurt çapında mal varlığı araştırması yapılacaktır.

Amme borçlusunun menkul ve gayrimenkul malları ile her türlü hak ve alacaklarından borcuna yetecek tutarda olan kısmının tespiti ve haczi için yurt çapında yapılacak mal varlığı araştırmasının, fer’ileri ile birlikte toplam tutarı **5.000,-YTL** ve üzerindeki amme alacakları için yapılması uygun görülmüştür.

Takip konusu amme alacağının belirlenen tutarın altında olması halinde yurt çapında mal varlığı araştırması yapılmayacaktır.

2- Mal Varlığı Araştırmasının Alanı ve Şekli

Yurt çapında mal varlığı araştırmasının amme borçlusunun haczi kabil mal varlığının tespit edilerek haczedilmesini sağlamak amacıyla yapıldığı dikkate alınarak; alacaklı tahsil dairelerince bu araştırmaların buldukları illerde doğrudan veya bu konuda görevlendirilmiş dairelerce, diğer illerde ise aynı nev’iden tahsil daireleri aracılığı ile 6183 sayılı Kanunun haczin tatbik şekline ilişkin hükümlerine göre yapılması gerekmektedir. Alacaklı tahsil daireleri, ivedilik arz eden durumlarda, buldukları illerin dışında tespit ettikleri ve haciz bildirisini düzenlenmek suretiyle haczedilmesi gereken malları doğrudan haczedebileceklerdir.

Haciz bildirisini düzenlenmek suretiyle haczedilecek mallara (bankalar nezdindeki hak ve alacaklar, tapu, trafik siciline kayıtlı mallar v.b.) ilişkin araştırmalar, en fazla 50 amme borçlusunun borçlarını içerecek listeler şeklinde düzenlenmiş haciz bildirilerinin tebliği suretiyle yapılacaktır.

Emniyet Genel Müdürlüğüne bağlı trafik birimlerinin birbirleri ile bilgisayar ağ bağlantısı bulunduğu, amme borçlusunun, Karayolları Trafik Kanununa göre trafik şube veya bürolarına kayıtlı taşıtlarının haczi için alacaklı tahsil dairesinin bulunduğu yerdeki şube veya bürodan araştırma yapılması yeterli olacaktır.

Amme borçlusu adına kayıtlı; hava araçlarının haczi için düzenlenen haciz bildirileri, Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğüne, deniz taşıtlarının haczi için Uluslararası Gemi Siciline kayıtlı deniz taşıtlarında Denizcilik Müsteşarlığına, diğer motorlu deniz taşıtları için belediyelerde ve liman başkanlıklarında ayrı ayrı sicil tutulduğundan, düzenlenen haciz bildirileri ise belediye ve/veya liman başkanlığına gönderilecektir.

Yurt çapında mal varlığı araştırması yapılmayacak tutardaki amme alacakları için amme borçlusunun;

- Bağlı olduğu tahsil dairesinin bulunduğu,
- Birden fazla tahsil dairesinde kayıtlı olması halinde (mükellefiyetini terk ettiği iller dahil) bu dairelerin bulunduğu,
- Tahsil dairesince bilinen ikametgah ve iş yeri adreslerinin bulunduğu, ayrıca gerçek kişilerin nüfusa kayıtlı olduğu,

- Mal varlığının bulunduğu yönünde bilgi edinilen,
il veya illerde mal varlığının araştırılması yukarıda belirtilen usullerle yapılacaktır.

Mal varlığı araştırması ile ilgili olarak bu Tebliğin yayımı tarihinden önce başlanılmış işlemlere devam edilecek, bu Tebliğin yayımından itibaren bu bölümde açıklanan şekilde işlem yapılacaktır.

Diğer taraftan, 6183 sayılı Kanununun 64 üncü maddesine göre düzenlenen haciz varakalarının tasdik eden makamın mühürü ile haciz varakasını tasdik yetkisinin devredilmiş olması halinde ise yetkinin devredildiği makamın mühürü bulunması halinde bu makamın mühürü ile mühürlenmesi gerekmektedir.

Tebliğ olunur.

^{6[1]} 28.07.1953 tarihli ve 8469 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

^{7[2]} 19.06.1932 tarih ve 2128 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

^{8[3]} 30.07.2003 tarih ve 25184 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

^{9[4]} 31.07.2004 tarihli ve 25539 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

[R.G. 30 Ocak 2007 – 26419]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

TAHSİLAT GENEL TEBLİĞİ SERİ NO: 441

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun¹ hükümlerine göre satışa çıkarılacak gayrimenkullerin büyük şehirlerde yayımlanan gazetelerde de ilanı için öngörülen tutar ile köylerde gecikme zammı uygulamasıyla ilgili olarak aşağıdaki değişikliklerin yapılması uygun görülmüştür.

1. GAYRİMENKUL SATIŞ İLANI

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 93 üncü maddesinin Bakanlığımıza verdiği yetkiye istinaden 424 Seri No'lu Tahsilat Genel Tebliği² ile biçilen rayiç değeri 50 bin Yeni Türk Lirasını aşan gayrimenkul mal satışlarının İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük şehirlerde yayımlanan en az iki gazete ile de ilan edilmesi gerektiği belirtilmişti.

Zaman içerisinde gayrimenkullerin değer artışı dikkate alınarak bu rakam 500 bin Yeni Türk Lirasına yükseltilmiştir.

Buna göre, biçilen rayiç değeri 500 bin Yeni Türk Lirasının üzerinde olan gayrimenkul malların satışı büyük şehirlerde çıkan en az iki gazete ile de ilan edilecek, yapılacak ilanlarda da 385 Seri No'lu Tahsilat Genel Tebliğinde³ yer alan esaslar doğrultusunda işlem yapılacaktır.

2. KÖYLERDE GECİKME ZAMMI

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun "Köylerde gecikme zammı" başlıklı 53 üncü maddesinde "Maliye Bakanlığınca tespit ve ilan edilecek vergiler hariç olmak üzere belediye sınırları dışındaki köylerde tahsildarlar tarafından tahsil olunan amme alacakları ödeme süresi içinde ödenmediği takdirde bunlar için yalnız %10 gecikme zammı uygulanır.

Ödeme müddeti geçmiş olmasına rağmen tahsildarların gidemediği köylerdeki borçlulara bu zam, tahsildarın ilk uğradığı zaman içinde borçlarını ödemedikleri takdirde tatbik olunur." hükmü yer almaktadır.

Bu hükümlerle, 6183 sayılı Kanununun 53 üncü maddesine göre köylerde uygulanmakta olan %10 oranındaki gecikme zammının hangi vergiler hakkında tatbik edileceğini tespit etme yetkisi Maliye Bakanlığına verilmiştir.

Bu itibarla, ikametgahı veya kanuni ya da iş merkezi köylerde olan amme borçlularının;
- Gelir Vergisi, Kurumlar Vergisi, Katma Değer Vergisi, Özel Tüketim Vergisi, Motorlu Taşıtlar Vergisi, Banka ve Sigorta Muameleleri Vergisi, Özel İletişim Vergisi, Şans Oyunları Vergisi ve Damga Vergisi borçlarının ödeme müddeti içinde ödenmemesi halinde 6183 sayılı Kanununun 51 inci maddesine göre,

- Diğer amme alacaklarına ise 53 üncü maddesine göre, gecikme zammı tatbik edilmesi uygun görülmüştür.

Tebliğ olunur.

¹ 28/7/1953 tarihli ve 8469 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

² 1/3/2002 tarihli ve 24682 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

³ 11/11/1994 tarihli ve 22108 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

[R.G. 30 Ocak 2007 – 26419]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ (SIRA NO: 367)

Vergi Usul Kanununun¹ mükerrer 257 nci maddesinin Bakanlığımıza verdiği yetkiye istinaden, vergi beyannamelerinin ve bildirimlerinin internet ortamında gönderilmesi uygulaması ile ilgili düzenlemeler 340², 346³ ve 357⁴ Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğlerinde yapılmıştır.

Bu Tebliğle vergi beyannameleri ve bildirimlerinin internet ortamında gönderilmesi ile ilgili olarak aşağıdaki açıklamaların yapılmasına gerek görülmüştür.

1- 346 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinin "2. Beyannameleri Elektronik Ortamda Göndermek Zorunda Olanlar" Bölümünde Yer Alan Hadlerde Değişiklik Yapılmıştır.

Anılan maddenin Bakanlığımıza verdiği yetkiye istinaden, 346 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinin, 357 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile değiştirilen "2. Beyannameleri Elektronik Ortamda Göndermek Zorunda Olanlar:" bölümünün ilk paragrafı;

"Ticari, zirai ve mesleki faaliyetlerinden dolayı gerçek usulde vergilendirilen Gelir Vergisi mükelleflerinden; 31/12/2006 tarihi itibarıyla aktif toplamı 50.000 Yeni Türk Lirasını veya 2006 takvim yılına ait ciroları toplamı 100.000 Yeni Türk Lirasını aşanlar (adi ortaklıklarda belirtilen bu hadler her bir ortak bakımından ayrı ayrı dikkate alınacaktır.) Yıllık Gelir Vergisi Beyannamesini ve Geçici Vergi Beyannamelerini,

Kurumlar Vergisi mükellefleri ise hiçbir hadle sınırlı olmaksızın Kurumlar Vergisi Beyannamesini ve Geçici Vergi Beyannamelerini

elektronik ortamda göndermek zorundadırlar." şeklinde bu Tebliğin yayımı tarihi itibarıyla değiştirilmiştir.

Elektronik ortamda beyanname verme mecburiyeti getirilen mükelleflerden; 31/12/2006 tarihi itibarıyla, bu Tebliğle belirlenen hadleri aşan ticari, zirai ve mesleki faaliyetlerinden

dolayı gerçek usulde vergilendirilen Gelir Vergisi mükellefleri ile bu hadlerle sınırlı olmaksızın Kurumlar Vergisi mükelleflerinin;

-2006 yılına ilişkin olup, 15 Mart 2007 tarihine kadar verilecek olan Yıllık Gelir Vergisi Beyannamesini,

-2006 yılı hesap dönemine ilişkin olup, 25 Nisan 2007 tarihine kadar verilecek olan Kurumlar Vergisi Beyannamesini,

-2007 yılının birinci geçici vergi dönemine ilişkin olup, 10 Mayıs 2007 tarihine kadar verilecek olan Geçici Vergi Beyannamesini

340 ve 346 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğlerinde yapılan açıklamalar doğrultusunda elektronik ortamda göndermeleri uygun görülmüştür.

Söz konusu dönemleri izleyen dönemlerde verilecek mezkur beyannamelerin de elektronik ortamda gönderileceği tabiidir.

2 - İstanbul İlinde Kurulan Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı Mükelleflerine, Tüm Vergi Beyannamelerini Elektronik Ortamda Gönderme Mecburiyeti Getirilmiştir.

5436 sayılı Kanunla değişik 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun⁵ 23 üncü maddesi hükmüne dayanılarak, 2006/10788 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı⁶ ile kurulan ve 1/1/2007 tarihinde faaliyete geçen Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığına bağlı mükelleflere, bu Tebliğin yayımı tarihini izleyen 5 inci günden itibaren Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığına verilmesi gereken ve elektronik ortamda verilebilen tüm vergi beyannamelerini elektronik ortamda gönderme mecburiyeti getirilmiştir.

Beyannamelerini elektronik ortamda gönderme zorunluluğu getirilen Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı mükellefleri, Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığına elektronik ortamda verilebilen tüm vergi beyannamelerini 340 ve 346 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğlerinde yer alan usul ve esaslar doğrultusunda elektronik ortamda göndereceklerdir.

Tebliğ olunur.

- 1 10/1/1961 tarih ve 10705 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.
- 2 30/9/2004 tarih ve 25599 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.
- 3 3/3/2005 tarih ve 25744 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.
- 4 2/3/2006 tarih ve 26096 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.
- 5 16/5/2005 tarih ve 25817 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.
- 6 5/8/2006 tarih ve 26250 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

[R.G. 1 Şubat 2007 – 26421]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İlânlar

Adalet Bakanlığından :

Beykoz İcra Müdürlüğünün 2006/1700 Esas sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 31 Ocak 2007 – 26420]

— • —

Adalet Bakanlığından :

MÜNHAL NOTERLİKLER

2006 yılı gayri safi gelirleri ve isimleri yazılı olan birinci sınıf Üsküdar Yedinci Noterliği 3 Nisan 2007 ve Kadıköy Üçüncü Noterliği 10 Nisan 2007 tarihinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince Birinci Sınıf Noterlerden bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işlemi nazara alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	2006 Yılı Gayrisafi Gelirleri
1	Kadıköy Üçüncü Noterliği	641.656,74.-YTL
2	Üsküdar Yedinci Noterliği	1.295.043,19.-YTL

[R.G. 1 Şubat 2007 – 26421]

— • —

Adalet Bakanlığından:

MÜNHAL NOTERLİKLER

2005 yılı tahmini gayrisafi gelirleri 150.000.-YTL. olan, aşağıda ihdas bölgeleri ve isimleri yazılı bulunan muhdes İKİNCİ SINIF noterlikler münhaldir.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF VE İKİNCİ SINIF noterlerden bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işlemi nazara alınmaz.

İlan olunur.

1 - Afyonkarahisar Altıncı Noterliği'nin; Kurtuluş Caddesinden Ordu Bulvarına kadar uzanan Yeşilyol Caddesi üzerinde ve bu kısma açılan cadde ve sokakların ilk 50 metre derinliklerinde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

2 - Aksaray Beşinci Noterliği'nin; Merkez İlçe, Hacı Hasanlı Mahallesinde Gündoğdu Caddesinin bu mahallede kalan tarafı ile, Kalealtı Caddesi Aksaray Lisesi önündeki kavşaktan itibaren Kalealtı Caddesinin her iki tarafında 708. Sokağa kadar olan kısmında, Ali Baba Türbesi Sokağının her iki tarafında ve bu noktadan inen sokağın Atatürk Bulvarına kadar olan her iki yanından itibaren, Atatürk Bulvarının her iki yanından Coğlaki Kavşağının Gündoğdu Caddesi ile kesiştiği yerde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

3 - Bodrum Yedinci Noterliği'nin; Muğla'dan Bodrum'a girişte, Kıbrıs Şehitleri Bulvarının Cevat Şakir Caddesi ile kesiştiği kavşaktan Devlet Hastanesi Kavşağına kadar olan kısımda ve Cevat Şakir Kavşağından Milas'a doğru Aktan Sokakla kesişen kısmı üzerinde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

4 - Burhaniye İkinci Noterliği'nin; Kuvayi Milliye Bulvarı, Yılmaz Akpınar Bulvarını takiben Saip Hoca Bulvarı, Hürriyet Caddesi, Eski Hükümet Caddesi ile çevrili alanda kalan bulvar, cadde ve sokaklar ile adı geçen bulvar ve caddelerin bu alanı sınırlayan bölümleri üzerlerinde, diğer noterlikle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

5 - Çanakkale Beşinci Noterliği'nin; Cumhuriyet Bulvarı kuzeyinde bulunan Kızılay Sokak ve devamla Lise Caddesi, Lise Caddesinin İnönü Caddesi ile kesiştiği noktadan kuzeye devamla İnönü Caddesi, İnönü Caddesinin Piri Reis Caddesi ile kesiştiği noktadan doğuya doğru Piri Reis Caddesi, Piri Reis Caddesinin Troya Caddesi ile kesiştiği noktadan güneye Sarı Çay üzerinde bulunan köprüye kadar Troya Caddesi olmak üzere, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

6 - Çerkezköy Dördüncü Noterliği'nin; Öztrak Caddesinin Atatürk Caddesi, Fevzi Paşa Caddesi, Uğur Mumcu Caddesi ve Hükümet Caddesi ile kesiştiği kavşaktan başlayarak Malkoçoğlu Caddesi ve Edip Sokak ile kesiştiği kavşağa kadar olan bölümü üzerinde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

7 - Çorlu Yedinci Noterliği'nin; Omurtak Caddesinin Reşitpaşa Caddesi ile kesiştiği kavşaktan başlayarak Çorlu Çevre Yolu ile birleştiği Köprülü Kavşağa kadar olan bölümü üzerinde ve caddenin bu bölümüne açılan cadde ve sokakların ilk 100 metre derinliklerinde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

8 - Didim İkinci Noterliği'nin; Atatürk Bulvarının Cumhuriyet Caddesi ile 19 Mayıs Caddesi arasında kalan kısmı, aynı şekilde paralelindeki İnönü Bulvarının aynı caddelerinin kesişen bölümü (Belediye ile garaj arası) Cumhuriyet ve 19 Mayıs Caddelerinin İnönü ve Atatürk Bulvarları arasında kalan kısmı ve dikdörtgenin içinde kalan cadde ve sokaklar üzerinde, diğer noterlikle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

9 - Düzce Altıncı Noterliği'nin; D-100 Karayolu ile (İstanbul-Ankara eski asfaltı) Akçakoca istikametine giden Akçakoca Karayolu Kavşağı merkez olmak üzere Düzce-Akçakoca Karayolunun Akçakoca istikametine doğru devam eden ana caddenin tamamı ve gene D-100 Akçakoca Kavşağından Atatürk Bulvarı istikametine doğru bu bulvarı kesen Çevreyolu ile Mustafa Fıratsoy Caddesinin kesim noktası sınır olmak üzere bu caddeler üzerinde ve yine D-100 Karayolu ve Akçakoca Yolu Kavşağı merkez olmak üzere bu kavşaktan İstanbul Yolu istikametine doğru 200 metre ve Bolu Yolu istikametine doğru 200 metre olmak üzere bu yolun kuzey kesiminde (Akçakoca tarafında kalan kısım üzerinde) ve bu belirtilen yerlere açılan cadde ve sokaklar üzerinde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

10 - Edirne Altıncı Noterliği'nin; Atatürk Bulvarının (E-5 Karayolu) İstasyon Caddesi ile kesiştiği yerden başlayarak Kadı Bedrettin Camisinin bitişiğindeki Kadı Bedrettin Sokak ve Camiin karşısındaki Elekçiler Sokak ile kesiştiği yere kadar bulvar üzerinde ve bulvarın bu bölümüne açılan cadde ve sokakların ilk 50 metre derinliklerinde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

11 - Fethiye Altıncı Noterliği'nin; Muğla Makasından başlayarak İnönü Caddesinin Mustafa Kemal Bulvarıyla kesiştiği köşeye kadar olan kısmı, Mustafa Kemal Bulvarının Muammer Aksoy Bulvarı ile kesiştiği yere kadar olan kısmı, Muğla Makasından başlayarak Adnan Menderes Bulvarının Muammer Aksoy Bulvarıyla kesiştiği köşeye kadar olan kısım üzerinde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

12 - Isparta Altıncı Noterliği'nin; Adnan Menderes Bulvarı, 144. Cadde ve Aksu Caddesinin kesiştiği kavşak (Demirköprü) başlangıç noktası kabul edilerek, batıya doğru çay boyunca devam eden 122. Caddenin (Cavit Mavilioğlu Caddesi) her iki tarafı dahil, aynı caddenin 119. Caddeyle kesiştiği noktadan kuzeybatı istikametine devam eden 119. Caddenin 1413 No'lu (Damgacı Sokak) ve 1415 No'lu (Şakir Sokakla) kesişen noktalardan ileri geçmemek şartıyla caddenin her iki tarafı ve ilaveten başlangıç noktası olarak kabul edilen Demirköprüden kuzeybatı istikametine Aksu Caddesinden devamla, caddenin, 114. Cadde ile kesiştiği noktadan kuzeydoğuya İstasyon Caddesini takiben, İstasyon Caddesinin Doğan Kımıllı Caddesi ile kesiştiği noktadan güneydoğu istikametine dönmek suretiyle ve

yine Doğan Kımillı Caddesinden devamla 105. Caddenin 134. Caddeyle keşiştiği noktadan batıya doğru çay boyunu takiben başlangıç noktasına kadar olan, yani Kepeci, Karaağaç ve Sermet Mahallelerinin bulunduğu bölgenin tamamı ile yukarıda sözü edilen caddelerin her iki tarafı dahil olmak suretiyle, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

13 - Kahramanmaraş Yedinci Noterliği'nin; Atatürk Bulvarının Taş Mescid'den başlayan ve zmsuyu Mehmet Efendi Caddesi ile keşiştiği yere kadar olan kısmı, Hacı Arifoğlu Caddesinin Atatürk Bulvarı ile keşiştiği yerden zmsuyu Mehmet Efendi Caddesi ile keşiştiği yere kadar olan kısmı ve zmsuyu Mehmet Efendi Caddesinin tamamı ile bu caddelere açılan cadde ve sokakların ilk 50 metre derinliklerinde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

14 - Manavgat Altıncı Noterliği'nin; Antalya istikametinden doğu girişindeki Antalya-Alanya evreyolu ile keşiştiği noktadan başlayıp, Hasan Fehmi Boztepe Caddesi ve Antalya Caddesi adlarıyla devam eden caddelerin 5001 No'lu Sokak ile keşiştiği noktaya kadar uzanan kısmının her iki tarafı ile, Antalya Caddesinin 5001 No'lu Sokakla keşiştiği noktadan güneye doğru 5001 No'lu Sokak ve 5052 No'lu Sokakları izleyerek bu sonuncu sokakla 5044 No'lu Sokağın keşiştiği noktadan doğuya, 5057 No'lu Sokaktan güneye ve 5062 No'lu Sokaktan da batıya devamla 5062 No'lu Sokağın Sorkun Bulvarı ile keşiştiği noktadan kuzeye dönmek suretiyle Sorkun Bulvarını izleyerek, Antalya Caddesine bağlayan kavşağa kadar olan tüm cadde, sokak ve bulvarların her iki taraf ile bunların vrelediği alanın tamamını kapsayan yerlerde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

15 - Marmaris Beşinci Noterliği'nin; Vergi Dairesi ve Adliyenin bulunduğu kavşaktan başlamak üzere Kemal Elgin Bulvarının İsmet Kamil ner Caddesi ile keşiştiği köşeye kadar (Gima), buradan İsmet Kamil ner Caddesinin Yunus Nadi Caddesinin keşiştiği köşeye kadar olan kısmı ve buradan Yunus Nadi Caddesinin Adliye Kavşağına kadar olan kısmında ve bu adanın içinde kalan sokaklarda ayrıca Adliye Kavşağından imelere doğru Kenan Evren Bulvarı üzerinde amlık Sokakla keşiştiği kısmı üzerinde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

16 - Ordu Beşinci Noterliği'nin; Ordu Merkez Yeni Mahalle, Tıflı Caddesi 16. Sokak, 18. Sokak ve Sanayiciler Caddesinin doğusunda kalan kısmı ile Bahçelievler Mahallesi sınırları içinde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

17 - Serik Dördüncü Noterliği'nin; Atatürk Caddesinin Dumlupınar Caddesi ile keşiştiği noktadan başlayıp, doğu yönünde Atatürk Caddesinin Gedik ve Kazım Karabekir Caddeleri ile keşiştiği kavşağa kadar olan bölümünün her iki tarafı ve buna ilaveten her iki taraftan bu caddeye bağlanan diğer cadde ve sokakların 200 metre derinliğine kadar olan kısmı ile yine bu caddeden başlayan Kazım Karabekir Caddesinin Kanuni Caddesine kadar uzanan kısmının sadece batısı, Kanuni Caddesinden kuzeye doğru devam edip Namık Kemal Caddesi ile keşiştiği noktaya kadar olan kısmının her iki yanını, Namık Kemal Caddesinin Kazım Karabekir Caddesinden Barbaros Caddesine kadar olan kısmını ile Barbaros Caddesinin Atatürk Caddesinden Namık Kemal Caddesine kadar olan kısmının yine her iki yanını ve Atatürk, Kazım Karabekir, Namık Kemal ve Barbaros Caddelerinin keşişmesi ile oluşan bölge içindeki kısmın tamamını kapsayan yerlerde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

18 - Tokat Beşinci Noterliği'nin; Kuzeyde Hocaahmet Mahallesi sınırından başlayarak Ardala Sokak ve Gazi Osman Paşa Bulvarının her iki yanındaki tek sıra binalar dahil olmak üzere Soğukpınar Mahallesi'nin kuzey sınırı, sınır kabul edilerek; bu sınırın güneyinde bulunan Akdeğirmen, Devegrmez, Topubağı, Mahmutpaşa, K.Beybağı, B.Beybağı, Kemer ve Geyraz Mahallelerini kapsayacak sınırlar içinde, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

19 - Uşak Altıncı Noterliği'nin; İsmetpaşa Caddesinin güney tarafındaki Yrk Hamza Sokağın güney tarafı ve sokağın tamamını, doğusunda Aslan Sokak ve Gl Sokak, Atatürk Bulvarının Gün Sazak Caddesi ile keşiştiği yerden batıya doğru, Zübeyde Hanım Caddesi ile keşiştiği yere kadar olan kısmının her iki tarafı ve Atatürk Caddesinin belirtilen bölümünden

200 metreye kadar derinlikteki, güney kısmı ile İsmetpaşa Caddesi ile Yörük Hamza Sokağın kesiştiği köşenin karşı tarafındaki Enstitü Sokağın güney kısmından İsmetpaşa Caddesine cephe ve Atatürk Bulvarı tarafında, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

20 - Van Yedinci Noterliği'nin; 2 Nisan Caddesi üzerinde olmak kaydıyla, Zübeyde Hanım Caddesinin 2 Nisan Caddesi ile kesiştiği yerden İpek Yolu Caddesine doğru Kedi Kavşağına kadar olan kısımda, diğer noterliklerle rekabet ortamı yaratmayacak uygun bir yerde,

[R.G. 3 Şubat 2007 – 26423]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

MÜNHAL NOTERLİK

2006 yılı gayri safi geliri 208.372,84 YTL olan ikinci sınıf Şırnak Noterliği 20 Mart 2007 tarihinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince Birinci Sınıf ve İkinci Sınıf Noterlerden bu noterliğe atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Keyfiyet Noter Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

[R.G. 4 Şubat 2007 – 26424]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

Akhisar 2.Asliye Hukuk Mahkemesine ait 2005/358 Esas, 2006/77 Karar sayılı dâva dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

[R.G. 4 Şubat 2007 – 26424]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

KAMU KURUM VE KURULUŞLARI İHALELERİNE KATILMAKTAN
YASAKLAMA KARARI

Ticaret sicil numarası 233618 olan ve İstanbul – Üsküdar Altunzâde, Kısıklı Caddesi 59/1 adresinde faaliyetini sürdüren Erdi Gıda Birol Yücel Dahili ve Ticaret ve Bilumum Taahhüt İşleri firması, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 58 inci maddesinin birinci fıkrası

uyarınca fiil ve davranışının özelliğine göre (altı ay) süreyle 4734 sayılı Kanun kapsamındaki Kamu Kurum ve Kuruluşları İhalelerine katılmaktan yasaklanmasına karar verilmiştir.

[R.G. 8 Şubat 2007 – 26428]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

Uzunköprü Sulh Hukuk Mahkemesine ait 1993/436 Esas, 1994/813 Karar sayılı dosyası ve içinde bulunan 1986/111 Değ. İş, 1986/502 Esas, 1992/708 Karar; 1993/95 Esas, 1993/396 Karar; 1992/522 Esas, 1992/1191 Karar sayılı dava dosyalarının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosyalar için kıyasen uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 9 Şubat 2007 – 26429]

 [İçindekilere dön](#)

OCAK / 2 0 0 7

A) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	22021	Fahri YILDIRIM	Ankara Hâkimi	17.01.20
2-	25993	Zafer CANDOĞAN	Yargıtay Cumhuriyet Savcısı	26.01.20

B) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	17843	İsmet BALSEVEN	Yargıtay Dördüncü Ceza Dairesi Üyesi	01.01.20
2-	17949	Ramazan Yaman TAŞAN	Yargıtay Birinci Ceza Dairesi Başkanı	01.01.20
3-	19982	Cuma SİYAHHAN	Gaziantep Hâkimi	01.01.20
4-	25601	Ali SEVDİREN	Eyüp Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi	01.01.20
5-	17547	Yavuz ERSOY	Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcısı	02.01.20
6-	23895	Enver OĞAN	Eskişehir Cumhuriyet Savcısı	02.01.20
7-	18502	Fehmi ULUSOY	Yargıtay Ondördüncü Hukuk Dairesi Üyesi	05.01.20
8-	18057	Tahsin DURMUŞOĞLU	Denizli Hâkimi	09.01.20
9-	17237	Mustafa Erdoğan DEMİRAĞ	Bursa Hâkimi	16.01.20
10-	19204	Metin FADİLLİOĞLU	Şişli Cumhuriyet Başsavcısı	19.01.20
11-	19023	Zeki ÇEMBERCİ	Bakanlık Yüksek Müşaviri	25.01.20
12-	18074	Nermin ALPMAN	Ankara Hâkimi	27.01.20

2007 YILI İÇİN ABONE OLMAK İSTEYENLERE

DUYURU

Yargı Mevzuatı Bülteni'ne abone olmak ve aboneliklerini devam ettirmek isteyenlerin 2007 yılı abone bedeli olan 160 YTL'nı Vakıflar Bankası Adalet Bakanlığı Bürosu 783 kod nolu şubedeki 2002083 numaralı hesaba yatırarak alacakları dekontu **açık adreslerini** belirtir bir yazı ile "**Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığı Konya Devlet Yolu Üzeri No: 70 Kat: 9 Hipodrum-ANKARA**" adresine veya 223 38 06 numaralı faksa göndermeleri halinde 01.01.2007 tarihinden itibaren yıl sonuna kadar çıkacak sayılar adreslerine postalanacaktır.